Nr. 114 Czwartek 20 Maja 1880. Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 złr., półrocznie 8 złr., kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 zł 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Najj. Pan wyjechał w niedzielę 16go b. m. do Monachium.

Minister-prezydent jako szef ministerstwa spraw wewnętrznych, mianował sekretarza Namiestnictwa Józefa Męsowicza i ministeryalnego wice-sekretarza w ministerstwie spraw wewnętrznych, Waleryana Barańskiego, starostami powiatowymi, a komisarzy powiatowych, Ludwika Gerstmanna i Stanisława Rewakowicza, sekretarzami Namiestnictwa w Galicyi.

Minister-prezydent jako szef ministerstwa spraw wewnętrznych, mianował inżyniera Jana, Drahokaupila, starszym inżynierem, a adjunktów budowniczych: Juljana Soświńskiego, Franciszka Sichrawę i Adolfa Palcha, inżynierami dla państwowej służby budowniczej w Galicyi.

Reskryptem z dnia 31 marca b. r. l. 41.149 z r. 1879 udzieliło Wysokie Ministerstwo handlu w porozumieniu z węgierskiem Ministerstwem rolnictwa, handlu i przemysłu, Michałowi Jankowskiemu, inżynierowi w Dolinie, przywileju na instrument do mierzenia dowolnych odległości na przeciąg jednego roku. Opisanie przywileju, które według prośby ma być trzymanem w tajemnicy znajduje się w c. k. archiwum przywilejów. Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Dnia 5 maja 1880 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XVIII dziennika ustaw państwa tymczasowo tylko w niemieckiem wydaniu.

Zeszyt ten zawiera:
Nr. 43. Traktat z 15 maja 1879 roku między Austryą a Francyą o wzajemnem przyznawaniu prawa ubogich;
Nr. 44. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15 kwietnia 1880 roku o zmianie okręgów sądów powiatowych w Wiśniowczyku, Budzanowie, Buczaczu, Trembowli, Kozowej, Podhajcach i Czortkowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 maja.

Jeżeli pierwotnie podane szczegóły i daty o wyniku wyborów włoskich nie zostaną dodatkowo sprostowane, to rezultat polityczny całej kampanii równać się będzie zeru. Żadne stronnictwo bowiem nie wyszło z wyborów w takiej sile, żeby mogło utworzyć większość stałą a tem samem i rząd silny, któryby nie potrzebował oglądać się na sprzymierzeńców w każdej drażliwszej sprawie parlamentarnej. Najliczniejszem jest stronnictwo ministeryalne, więc na razie ster jemu dostać się powinien a nawet musi. Po tem stronnictwie następuje prawica, znacznie wzmocniona w ostatnich wyborach, ale groźna dla Cairolego tylko w takim razie, jeżeliby przyciągnęła do siebie dyssydentów i w chwilowym sojuszu z nimi przegłosowała stronnictwo ministeryalne. Dyssydenci najgorzej wyszli na kampanii wyborczej, która była ich dziełem politycznem. Crispi i Nicotera wejdą do nowej Izby z mniejszą może świtą od tej, jaką rozporządzali w Izbie rozwiązanej podczas ostatniego przesilenia. Jeżeli co sprawić może satysfakcyę i rozważnej części społeczeństwa włoskiego i zagranicy, to ta decepcya autorów ostatniego przesilenia. Reprezentują oni bowiem w parlamencie włoskim kierunek najniebezpieczniejszy, naginający się z największą łatwością do awanturniczej polityki, niepogardzający żadnym środkiem do wywyższenia się po nad inne frakcye.

Parlament włoski będzie tedy znowu widownią częstych przesileń w skutek braku stałej większości. Zagranica życzyła wprawdzie zwycięztwa umiarkowanym żywiołom prawicy, ale nie zaniepokoi się bynajmniej rzeczywistym rezultatem, bo lewica z Cairolim dała w ostatnich czasach tyle uspakajających oświadczeń, że ich złamać nie może, a nadto nie jest tak silna, żeby opanować ją mogła pokusa podobna. Ale włoskie społeczeństwo nie ma pewnie powodu do zadowolenia. Rozwiązanie parlamentu stanowi *malum necessarium*, które można znieść łatwo wtedy, jeżeli rezultat wypadnie tak dodatnio, że za kilkutygodniowe roztargnienie i roznamiętnienie ogół uzyska rękojmię długiego spokoju i normalnej pracy ustawodawczo-administracyjnej. Z tego stanowiska każde rozwiązanie parlamentu i rozpisanie ogólnych wyborów przedstawia się jako stawka wcale ryzykowna, zwłaszcza dla Włochów i Francuzów, pokrewnych sobie w skłonnościach do anarchicznego nadużywania swobód i prerogatyw konstytucyjnych. W wypadku niniejszym zysk polityczny najzupełniej nie odpowiada stawce.

Długiego żywota nie można wróżyć nowemu parlamentowi włoskiemu, a tem mniej warunków systematycznej i spokojnej pracy nad tylu ważnemi kwestyami, które dawno już należało rozwiązać. Czy podatek od mlewa wejdzie najpierw na porządek dzienny, czy reforma administracyi, czy reorganizacya wojskowa—zawsze pozostanie niepewność dla rządu, zawsze rezultat głosowania nie da się przewidzieć do ostatniej chwili. Można na to powiedzieć, że wina cięży tylko na wyborcach, którzy sami nie wiedzą, czego chcą i z tego powodu tworzą Izbę rozbitą na same małe frakcye. Niezawodnie panuje chaos wielki niemal na całym półwyspie apenińskim. Czego życzą sobie Wenecya i Medyolan, to jest obojętne dla Florencyi i Bononii, a niepożądane dla Rzymu i Neapolu lub odwrotnie. Ale do wyboru niezdecydowanej Izby przyczyniła się także niemało okoliczność, której łatwo można było zapobiedz. Wyborami kierował gabinet Cairolego, ten sam, który systemem swoim doprowadził do zupełnego rozstroju stosunków parlamentarnych. Gdyby Cairoli był ustąpił po ostatniej klęsce, a kierownictwo wyborów złożone zostało w ręce bezbarwnego, urzędniczego gabinetu, rezultat byłby może więcej dodatni i stanowczy.

Sprawy krajowe.

(Stan szkół ludowych.)

II.

(*H. S.*) Pod względem języka wykładowego były w r. 1878/9 następujące kategorye szkół ludowych: a) Między szkołami ludowemi publicznemi było: szkół z wykładowym językiem polskim 1.141, z ruskim 1.455, z niemieckim 31, z polskim i ruskim 184, z polskim i niemieckim 6, a z ruskim i niemieckim 2; b) między szkołami ludowemi w seminaryach nauczycielskich było szkół z wykładowym językiem polskim 9, a z ruskim 1; c) między szkołami ludowemi wyznaniowemi było: z wykładowym językiem polskim 1, z niemieckim 82 a z polskim i niemieckim 1; d) między szkołami prywatnemi, które mają charakter publicznych, było: szkół z wykładowym językiem polskim 14 a z ruskim 1; e) między szkołami ludowemi, nie mającemi tego charakteru było: szkół z wykładowym językiem polskim 100, z ru-

---

Szujski o Długoszu.

Kraków, 18 maja.

I.

Odczyt dra Szujskiego spełnił wszystkie nadzieje jego zwolenników i wielbicieli. Było to prawdziwie świetne *essays*, oparte na głębokich studyach, pełne niezrównanych spostrzeżeń filozoficznych, sięgających swą doniosłością w sferę najważniejszych zagadnień dziejowych od epoki Długoszowej, aż do dni naszych.

Obok tych wszystkich wysokich zalet, posiadała ta znakomita prelekcya jedną jeszcze niezmiernie cenną i rzadką dzisiaj, która jednak do rozpaczy przywodzi nieszczęśliwych sprawozdawców: oto zaletę niesłychanej zwięzłości. Tak treściwie pisać może tylko człowiek, panujący wszechwładnie nad przedmiotem, traktujący swą rzecz na podstawie badań gruntownych i wszechstronnych, bo wielką prawdę mieści powiedzenie Cycerona w liście do jednego z przyjaciół: byłbym napisał krócej, gdybym był miał więcej czasu...

Sądzę przeto, że ze względu na ten ostatni przymiot pióra krakowskiego profesora, czytelnik zechce przyjąć pobłażliwie niniejsze sprawozdanie, które z natury swej musi być suche, wiele ważnych rzeczy mimowoli pominie, inne odda niedość trafnie i dokładnie, a sam akademicki prelegent nie może nam poczytać za złe, że bez precyzyi i organicznego związku podamy krótki rys tego studyum, któremu podobnych mało posiada nasza literatura.

We wstępie obok rzewnej reminiscencyi o zgonie Długosza, który cztery wieki temu, może nawet tegoż samego dnia i tejże godziny, wedle pięknych słów Kromera, przestał żyć i pisać historyę, cytuje szanowny autor to piękne żegnanie się męża chrześciańskiego ze światem i dziełem, będącem owocem ćwierćwiekowej pracy, ów ujmujący epilog *Historyi Polski*, opowiadający wobec potomności dzieje trudów i znojów, podjętych w ciągu tej pracy, wyrażający obawę i troskę, czy znajdzie w przyszłości godnego sobie następcę, wreszcie wzywający błagalnie duchownych, świeckich i mnichów, szczególnie zaś profesorów *Almae Matris*, aby Rocznikom jego nie pozwolili „wyschnąć" i marnie zginąć, lecz owszem zobowiązali kogoś zdolnego, do prowadzenia ich dalej...

Powtórzywszy te ostatnie, przedgrobowe myśli Długosza, mówi Szujski, że rozumie ich ton smętny, że widzi całą tragiczność w tych zaklęciach człowieka, któremu przez trzy wieki, bo aż do Naruszewicza, nie danem było doczekać się następcy, bo takimi niepodobna nazwać pokolenia epigonów, którzy cel swój widzieli w zużytkowaniu i przerabianiu go. Tych to smutnej sławy a wielkiej pretensyi ludzi podaje charakterystykę prelegent nieraz w dwóch wierszach, w ów tak dosadny a sobie tylko właściwy i niepodobny do naśladowania sposób.

Określiwszy niewątpliwą wyższość Długosza nad świetnym zastępem pisarzy XVI a tem bardziej nad „niziną historyograficzną" XVII wieku, pyta autor, czem to poszło, że wiek, zwany złotym okresem literatury, nie wydrukował nic z pism jego prócz książki o życiu św. Stanisława, że początek jego wielkiego dzieła ukazał się dopiero w r. 1614 „dzięki przekornej naturze rokoszanina" Herburta a w całości ukazało się dopiero w sto lat później staraniem rossyjskiego radzcy barona von Huyssen? Odrzucając na bok powierzchowne i płytkie tłómaczenia dawniejszych pisarzy, trzeba przyznać, że przyczyną tego dziwnego zjawiska, tej czarnej niewdzięczności dla wielkiego historyka, była po części „jakaś zazdrośna małość" późniejszych kronikarzy, którzy go nieudolnie przepisywali, niepopularność jego kościelnych i politycznych przekonań, surowych zdań o przodkach królewskiego i magnackiego rodu — głównie zaś owo smutne do dziś istniejące uczucie, nie lubiące prawd twardych i bezwzględnych o ojczystych dziejach, owa pełna pruderyi obawa, by szeroki ogół nie dowiedział się gorzkiej prawdy o niektórych ustępach z rodzimej przeszłości, nieroztropne przekonanie, że plewy mniej niebezpieczne niż ziarno — a wiemy, jak smutne następstwa wywołała ta nierozsądna zasada, licząca niestety do dnia dzisiejszego niemało wyznawców.

Wszelka prawda jednak ma to do siebie, że się zupełnie przytłumić nie da — światło chowane pod korzec, przepali zewnętrzną osłonę, i tem jaśniejszym wybuchnie płomieniem. Od początku XVIII wieku zaczęto Długosza coraz lepiej oceniać a Naruszewicz zapuścił się odważnie w ten „las dziewiczy" z busolą nagromadzonych ze wszech stron dokumentów. Lelewel i Helcel wyrażali się o nim cierpko, lepiej stosunkowo osądził go dopiero Wiszniewski, zaś najgruntowniejsze studyum poświęcił mu dotąd profesor Zeissberg. Ostatni stawiając kanonika krakowskiego bardzo wysoko, nie przyznaje mu jednak zupełnej przedmiotowości w traktowaniu drażliwych wypadków, a profesor Caro zarzucając mu malowanie idealizowanych niekiedy obrazów ojczystej przeszłości, oświadcza zarazem, że „jeśli siła i głębokość uczucia miłości ojczyzny może stać się expiacyą za to przewinienie, nie ma nad Długosza czystszego człowieka."

Przyjmując te twierdzenia obcych badaczy za punkt wyjścia a osłabiając doniosłość zarzutów, określa prelegent stanowisko Długosza wobec równoległej zagranicznej historyografii w szerszem tego słowa znaczeniu. Zamiast bowiem poprzestać na zestawieniu naszego pisarza ze ściśle współczesnymi mu historykami (1415—1480), coby wielce dogodziło narodowej naszej próżności, bo nie możnaby z owej epoki wymienić nikogo, ktoby się zdołał z nim mierzyć, woli on przekroczyć granice tego czasu, rozszerzyć znacznie arenę z jednej i drugiej strony, pociągając do porównania najznakomitszych reprezentantów historyi za granicą przedtem i potem.

Długosz, wstępując w szranki dziejopisarskiego zawodu, znajdował się w niekorzystnem położeniu. Polska historyografia była jeszcze w niemowlęctwie, podczas gdy na Zachodzie stała nierównie wyżej. Nie przemówiła do niego w żadnym piśmiennym zabytku swojskości, nie mieliśmy ani Villehardouina, Joinvilla, Froissarta, Monstreleta, Dalemila, piszącego monarchy jak Karol IV, ani Eberharda, ani Windecka — przebijała ona chyba nieco w Janku z Czarnkowa. Jeśli więc ma ją pomimo to w pewnej mierze Długosz, zawdzięcza ją wyłącznie tradycyi.

Cała *Historya Polski* przeniknięta jest jedną myślą przewodnią, przejętą od potężnej indywidualności wielkiego kardynała, który mu ciągle staje przed oczyma i kieruje jego piórem, choć sam już umarły. Wpływ ten sięga tak daleko, że za jego sprawą kwestye swego czasu widzi on w przeszłości, tendencyi Kazimierza Jagiellończyka i jego walk z kościołem dopatruje się w poprzednich królach. Uległy przeto pośmiertnemu wpływowi Oleśnickiego, pokrewnych wyobrażeń z dzielnym obozem małopolskiego możnowładztwa, zespala Długosz i jednoczy „największą śre-

skim 5, z niemieckim 5, a z polskim i niemieckim 3. Razem przeto było szkół ludowych z językiem wykładowym polskim 1.265, z ruskim 1.462, z niemieckim 118, z polskim i ruskim 184, z polskim i niemieckim 10 a z ruskim i niemieckim 2.

Porównanie z r. 1877/8 wykazuje, że szkół ludowych z wykładowym językiem polskim przybyło 18, z ruskim 1, z polskim i ruskim 28, z ruskim i niemieckim 1, a ubyło szkół z wykładowym językiem niemieckim 3, i tyleż z wykładowym językiem polskim i niemieckim. Dodać przytem musimy, że szkoły z wykładowym językiem polskim i ruskim są w rzeczy szkołami, w których językiem wykładowym jest przeważnie ruski, a tem samem należą właściwie do kategoryi szkół z wykładowym językiem ruskim. To samo odnosi się do szkół z wykładowym językiem polskim i niemieckim tudzież ruskim i niemieckim, które są w rzeczy szkołami z wykładowym językiem niemieckim.

Według ostatniego spisu ludności zamkniętego z dniem 31 grudnia 1869, było w całym kraju mieszkańców rzym. kat. obrz. 2,509.025, a gr. kat. obrz. 2,315.782, a tem samem o 193.233 mniej niż tamtych. Spis ten wykazał 575.918 Izraelitów, zamieszkujących przeważnie miasta. Ponieważ dzieci izraelickie korzystają z tych szkół miejskich, w których jest język polski wykładowym, wynika z tego, że liczba szkół ludowych publicznych z wykładowym językiem polskim powinna być do liczby szkół z wykładowym językiem ruskim w stosunku 3,084.933 : 2,315.782 to jest 1·33 : 1, że zatem na 100 szkół z wykładowym językiem ruskim powinno być 133 z wykładowym językiem polskim. W rzeczywistości jednakże jest inaczej, ponieważ liczba szkół ludowych publicznych z wykładowym językiem ruskim jest do liczby tychże szkół z wykładowym językiem polskim w stosunku 1·38 : 1, z czego wynika, że na 100 szkół z polskim językiem wykładowym jest 138 z ruskim. Między szkołami temi zachodzi wprawdzie ważna różnica a mianowicie, że między szkołami ludowemi publicznemi z wykładowym językiem polskim są wszystkie trzy- i więcej klasowe a oraz połowa blisko dwuklasowych, gdy przeciwnie między szkołami temi z językiem ruskim są z wyjątkiem jedynie 100 przeszło szkół dwuklasowych zresztą same jednoklasowe. Przypatrzmy się, jaki wypadnie stosunek liczby klas do liczby mieszkańców tych wyznań i obrządków. Klas z wykładowym językiem polskim a oraz klas z wykładowym językiem niemieckim było w r. 1878/9 w szkołach ludowych publicznych wraz ze współrzędnemi 2.255, a z ruskim 1.739, z czego wynika, że pierwsze do drugich były w stosunku 1·30 : 1. Gdy zaś ludność wspomnianych wyznań i obrządków religijnych jest w stosunku 1·33 : 1, wynika z tego, że i pod względem liczby klas korzyść jest po stronie mieszkańców obrz. gr. kat., ponieważ mają ich więcej, niż stosunkowo do owej liczby mieć powinni.

Według przepisów ustawy szkolnej krajowej powinno każde dziecko, które odbyło obowiązkową sześcioletnią naukę w szkole ludowej, uczęszczać jeszcze dwa lata na naukę niedzielną. Nauka ta ma uzupełnić i zaokrąglić wiedzę jego, szczegolniej zaś w kierunku praktycznym, czyli w zastosowaniu do potrzeb życia codziennego. W wykonaniu przepisu tego ustawy czuwały władze szkolne nad tem, aby w każdej ze szkół ludowych publicznych odbywała się nauka niedzielna i wszystkie dzieci, do jej pobierania obowiązane, na nią uczęszczały. Lecz starania ich natrafiały na rozmaite przeszkody a przedewszystkiem na wstręt rodziców ze stanu włościańskiego i małomieszczańskiego do posyłania dzieci starszych na jakąkolwiek naukę. Zachodziła i inna jeszcze trudność odnosząca się do samej nauki. Do niedawna nie było planu, określającego bliżej przedmioty, których miano udzielać, tudzież zakres każdego. Nie było również stosownych podręczników. Pierwszemu zaradziła już rada szkolna krajowa ułożeniem i rozesłaniem planu nauki niedzielnej a co do drugiego zarządziła napisanie książki wedle wszechstronnie obmyślanego programu, która będzie w osobnych działach zawierać to wszystko, co ma być przedmiotem nauki niedzielnej. Napisanie poszczególnych działów poruczyła rozmaitym specyalistom i wyznaczyła im za pracę podjętą odpowiednie wynagrodzenie. Skoro zaś wezwani prace swe nadeszlą, nastąpi zaraz druk książki tej nader potrzebnej.

Nauka niedzielna odbywała się w roku 1878/9 w 2.199 szkołach ludowych publicznych, w 47 wyznaniowych i w 3 prywatnych, a więc razem w 2.249 szkołach ludowych. W szkołach ludowych publicznych uczęszczało na tę naukę 32.947 chłopców i 23.737 dziewcząt, czyli razem 56.684 dzieci starszych. W szkołach ludowych wyznaniowych chodziło na nią 618 chłopców i 468 dziewcząt, czyli razem 1.086 dzieci; a w szkołach prywatnych 10 chłopców i 33 dziewcząt, razem 43 dzieci. Ogółem zaś uczęszczało na naukę niedzielną 33.575 chłopców i 24.238 dziewcząt, a razem 57.813 dzieci w 13 i 14 roku życia. Według ostatniego obliczenia ludności było w całym kraju dzieci w tym wieku 236.626, a według wykazów rad szkolnych okręgowych było w gminach mających własne szkoły 100.794 dzieci obowiązanych do uczęszczania na naukę niedzielną. W stosunku pierwszej liczby uczęszczało na naukę niedzielną 24·43 prc, a w stosunku do drugiej 57·35 prc.

W porównaniu z r. 1877/8 zwiększyła się liczba szkół, w których udzielano nauki niedzielnej o 246, a liczba chłopców na nią uczęszczających wzrosła o 3.281, liczba dziewcząt o 3.030, razem przeto liczba dzieci o 6.311. Prócz tego poprawił się znacznie ogólny wynik tej nauki w porównaniu z r. 1877/8.

Z pomiędzy wykazanych 2.819 szkół ludowych publicznych było w r. 1878/9 2.643 czynnych a 176 nieczynnych; z pomiędzy zaś 84 szkół ludowych wyznaniowych było 77 czynnych a 7 nieczynnych. Razem przeto było szkół ludowych publicznych i wyznaniowych 2.720 czynnych a 183 nieczynnych. Ostatnich było więc 6·30%.

Porównanie z r. 1877/8 wykazuje, że naprzód liczba szkół ludowych czynnych zwiększyła się o 69, a nieczynnych zmniejszyła się o 40, i że powtóre stosunek szkół czynnych do nieczynnych polepszył się o 1·43%. Polepszanie się ciągłe począwszy od roku 1875/6 stosunku szkół ludowych czynnych do nieczynnych świadczy wymownie, że zbliżamy się coraz raźniej do tego, że szkoły nieczynne znikną zupełnie ze sprawozdań o stanie wychowania publicznego. I w roku upłynionym bowiem była większa połowa szkół ludowych dlatego tylko nieczynną, ponieważ nie było budynków szkolnych.

Szkół ludowych publicznych czynnych, a oraz takich, które mając charakter szkół publicznych, zastępują tamte było w roku 1878/9 razem 2.735 w kraju. Jedna zatem szkoła taka wypadała na 1.981 mieszkańców, gdy w r. 1877/8 wypadało ich 2.024. Polepszenie się tego stosunku nie jest tak małe, jakby się mogło na pierwszy rzut oka wydawać, szczególniej gdy się zważy, że w r. 1878/9 wzrosła nietylko liczba szkół, lecz, że równocześnie zwiększyła się liczba klas tak współrzędnych jak i nowo systemizowanych o 174. W r. 1877/8 wypadała jedna klasa szkolna na 1.530 mieszkańców, a w r. 1878/9 na 1.449. Gdy weźmiemy za podstawę obliczenia wszystkie szkoły ludowe publiczne, tudzież prywatne, mające charakter publicznych, bez względu czy były czynne czy też nie, wypadnie jedna szkoła na 1.850 mieszkańców. W r. 1877/8 wypadała jedna taka szkoła na 1.868 mieszkańców.

Według ostatniego spisu ludności wynosi w kraju liczba wszystkich dzieci wiek szkolny mających 775.174. Na jedną więc szkołę ludową publiczną lub charakter publicznej mającą wypadało w r. 1878/9 264 dzieci.

Mamy w kraju gmin politycznych 6.321, z których 3.911 miały w roku 1878/9 bądź szkoły własne bądź też należały do związku szkolnego z innemi gminami. Pozostało więc jeszcze 2.410 gmin nieprzydzielonych do żadnej szkoły ludowej, a tem samem pozbawionych dobrodziejstw nauki szkolnej. Na 100 gmin politycznych w kraju miało 61·87 szkoły ludowe publiczne a 38·13 było bez tych szkół. Stosunek ten nader niekorzystny dowodzi wymownie, że zakładanie szkół nowych jest sprawą piekącą, zwłaszcza gdy rokrocznie wychodzący z seminaryów nauczycielskich kandydaci i kandydatki dostarczają potrzebnych sił nauczycielskich dla szkół nowo powstać mających. Jedna szkoła ludowa publiczna lub charakter publicznej mająca przypadała na 2·19 gmin.

Przestrzeń kraju naszego wynosi 1.360·97 mil kwadratowych. Na jedną więc milę kwadratową wypadało w roku 1878/9 2·15 szkół ludowych publicznych lub takich, które mają charakter publicznych.

Stosunki wyżej poszczególnione nie są jednakie we wszystkich okręgach, a nawet przeciwnie zachodzą bardzo znaczne w tym względzie różnice. Najgęściej są szkoły w okręgu krakowskim zamiejskim (3·92 na milę kw.), lwowskim zamiejskim (3·71 na m. kw.), sokalskim (3·46 na m. kw.), złoczowskim (3·15 na m. kw.), rohatyńskim (3·08 na m. kw.) i husiatyńskim (3·09 na m. kw.), a najrzadziej w pilzneńskim (0·97 na m. kw.), kołomyjskim (1·17 na m. kw.), nadworniańskim (1·17 na m. kw.) i w ropczyckim (1·26 na m. kw.). Najwięcej gmin wypada na jedną szkołę w okręgu szkolnym pilzneńskim (5·52) i bocheńskim (5·25) a najmniej w sokalskim (1·10) i husiatyńskim (1·14). Największa liczba mieszkańców i dzieci w wieku szkolnym będących wypadała na jedną szkołę w okręgu pilzneńskim (4.947 m. 762 dz.), ropczyckim (3.320 m. 512 dz.) i bocheńskim (3.133 m. 456 dz.), a najmniejsza w sokalskim (863 m. 125 dz.) i w stryjskim (987 m. 139 dzieci). — Wskazane tu najbardziej tylko rażące różnice wkładają na władze szkolne obowiązek starania się o to, aby je z czasem ile możności wyrównać.

Na zakończenie tego działu musimy jeszcze dodać, że w stosunku do wykazanych przez rady szkolne okręgowe dzieci rozmaitych wyznań i obrządku wiek szkolny mających wypadało w r. 1878/9 na jedną szkołę z wykładowym językiem polskim 227 dzieci obrz. rz. kat. a na jedną szkołę z wykładowym językiem ruskim 134 dzieci obrz. gr. kat.; że w stosunku do wykazanej liczby tych dzieci podczas ostatniego obliczenia ludności wypadało 304 dzieci obrz. rz. kat. na jedną szkołę z wykładowym językiem polskim a 202 dzieci obrz. gr. kat. na jedną szkołę z wykładowym językiem ruskim, że w końcu na 118 dzieci obrz. rz. kat. uczęszczających do szkoły była jedna szkoła z wykładowym językiem polskim, gdy przeciwnie jedna szkoła z wykładowym językiem ruskim wypadała na 59 dzieci obrz, gr. kat. uczęszczających na naukę.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Bezrobocie we Francyi.)

Bezrobocie, jakie wybuchło w niektórych fabrycznych miastach północnej Francyi, ma niewątpliwie bardzo groźny charakter. Wiadomo już czytelnikom *Gazety*, że w niektórych miejscowościach musiano zarekwirować siły zbrojne. W Roubaix musiało nawet wojsko przypuścić atak na zgromadzone tłumy. W mieście tem zaburzenia były najgroźniejsze mianowicie wieczór 14 maja. Swiątkujący robotnicy zebrali się w liczbie kilku tysięcy na bulwarze pałacowym. Wiele kobiet było także między nimi a o godzinie w pół do dziewiątej cały ten tłum demonstrantów spiewając Marsyliankę wylał się na główną ulicę, a następnie skierował się ku gmachowi merowskiemu krzycząc i hałasując coraz bardziej. Przed gmachem merowskim stało kilku żandarmów na koniach i szwadron strzelców. Mniej więcej przez pół godziny wojsko i robotnicy stali tak naprzeciw siebie, robotnicy nie śmieli postąpić dalej, ale postawa ich stawała się coraz groźniejszą. Wreszcie mer, Daudet, i komisarz centralny z przepaskami trójkolorowemi wychodzą z budynku merowskiego i wzywają robotników, aby się rozeszli. W tym właśnie czasie wojsko zostało wzmocnione jednym batalionem piechoty, który zawezwano czemprędzej z Lille. Gdy tłumy nie usłuchały wezwania, piechota i jazda przypuściły atak i oczyściły plac. Ale rozprószeni sformowali niebawem drobniejsze bandy, które przebiegały miasto wśród śpiewu i krzyku. Hałas i groźby przybrały jeszcze gwałtowniejszy charakter, gdy przechodzono obok opuszczonych fabryk. U Screpela, Scampsa i Sp., Cordonniera Montagna, w przędzalni wełny Delattra powytłukiwano szyby, rzucano kamieniami w bramy a właściciel przędzalni Lemaine, musiał swoje dzieci ukryć na spichrzu, aby je uchronić od niebezpieczeństwa. Tymczasem żandarmi rzucili się w pogoń za temi tłumami aby je rozprószyć. Demonstranci przyjęli ich okrzykami: „Precz z nimi! Niech żyje socyalizm!“ Wreszcie o godzinie 11tej udało się rozpędzić tłumy. Przez całą noc patrole żandarmeryi i jazdy przebiegały ulice miasta. Piechota była skonsygnowaną w cyrku i w gimnazyum municypalnem gotowa w każdej chwili do pochodu. Nazajutrz w sobotę wysłał generał Lefebure nowe posiłki, które wieczór przybyły do Roubaix. Nadto jeden szwadron 5 pułku dragonów powołany został z Saint-Omer, gdzie bezrobocie ustało wskutek porozumienia między pryncypałami a robotnikami. Generalny prokurator z Douai i kilku członków trybunału z Lille udało się także do Roubaix. Sytuacya jest powszechnie uważana za bardzo groźną.

Jeden z korespondentów *Figara* podaje następujący ciekawy i charakterystyczny szczegół: Swiątkujący robotnicy przechodzą sobie bez wszelkiej przeszkody granicę belgijsko-francuską tam i napowrót. Dwa razy dziennie idą do Belgii w liczbie kilku tysięcy, a wracają obładowani kawą, korzeniami, tytoniem i sprzedają te artykuły przemytnikom lub kupcom i osobom prywatnym. Defilują przed urzędnikami cłowymi i szydzą sobie z nich. Przedewszystkiem jednak przenoszą naftę w wielkiej ilości przez granicę. Tym więc sposobem przemytnictwo odbywa się na wielką skalę a stratę, jaką skarb przez to poniósł, obliczono na 50.000 franków.

W Armentières panowało dnia 14 maja także wielkie zaburzenie. I tu przyszło do gwałtownych scen. Napadnięto na kilku właścicieli fabryk, 43 pułk liniowy musiał uderzyć na zgromadzone tłumy, a wśród zamieszania, jakie ztąd powstało, kapitan Bigot został raniony nożem w rękę. Nadto jeden z żandarmów został uderzony kamieniem w czoło. W L i l l e świątkuje także przeszło 1000 robotników po największej części kotlarzy, ludwisarzy i mechaników. Słychać jednak, że wkrótce ma wybuchnąć bezrobocie także w dwóch innych bardzo ważnych gałęziach przemysłu. Dlatego też skoncentrowano w Lille znaczne siły zbrojne, przywołano mianowicie z Valenciennes Dunkerque i Aire 14 pułk dragonów, 110 pułk piechoty i 19 pułk strzelców konnych. Ale nie tylko na północy objawia się agitacya między robotnikami w sposób tak niepokojący. W R h e i m s świątkuje 2000 robotników z przędzalni wełny. Przebiegali oni kilkakrotnie główne ulice miasta z chorągwiami i wśród spiewu Marsylianki. Towarzyszą im kobiety i dziewczęta, które się odznaczają wielkim fanatyzmem. Mieszkańcy są bardzo zaniepokojeni. Żandarmerya musiała przemocą rozpędzać tłumy, przyczem przyszło na kilku punktach do starć. Z obozu z pod Châlons przywołano dwa szwadrony jazdy. Prefekt departamentu Marny i minister spraw wewnętrzny pospieszyli do Rheims.

(Proces Weimara.)

Dnia 18 b. m. rozpoczął się przed sądem wojennym w Petersburgu proces Weimara, który powszechnie budzi wielkie zajęcie a to nietylko z powodu samego czynu, lecz także ze względu na osobistość oskarżonego. Niektórzy twierdzą, że przeciw dr. Weimarowi nie ma dostatecznych dowodów, inni zaś utrzymują, że właśnie sąd wojskowy nie potępi go, ponieważ wszyscy oficerowie i żołnierze pamiętają jeszcze wybornie, jak wielkie zasługi położył dr. Weimar podczas ostatniej kampanii; są jednak i tacy, którzy czarną przewidują przyszłość i obawiają się wyroku śmierci, który według najnowszych rozporządzeń może być zmieniony tylko przez cara. „Cały świat, pisze korespondent *Presse* z Petersburga, żałuje młodego człowieka, który od półtora roku marnieje w więzieniu śledczem. Urodzony w Petersburgu, syn zamożnych rodziców jest dr. Weimar osobistością powszechnie tutaj znaną. Ojciec jego był właścicielem drukarni i miał wspaniały gmach przy Newskim prospekcie. Jako człowiek zamożny starał się dać piękną edukacyę dwom swoim synom i trzem córkom. Ale jeden z synów prowadził życie lekkomyślne i nie doprowadził do niczego, drugi zaś ukończył gimnazyum, studya medyczno- chirurgiczne, złożył doktorat, wyjechał za granicę celem dalszego kształcenia się i powrócił w końcu do Petersburga, gdzie wykonywał praktykę lekarską. W celach naukowych bawił dr. Weimar także w Wiedniu. Kiedy i gdzie zetknął się z nihilistami, wykaże dopiero rozprawa, jeżeli oczywiście prócz domysłów tajnych agentów, pojawią się jakie zeznania poważniejsze. Jest wielu takich, którzy nie mogą dać wiary, aby dr. Weimar był nihilistą, inni zaś opowiadają wypadek, który naraził bardzo wysokiego urzędnika na wielkie nieprzyjemności. Na prośbę tego urzędnika wyjechał dr. Weimar wraz z nim do Paryża celem umieszczenia w zakładzie dla obłąkanych jakiegoś kuzyna tego urzędnika. Po załatwieniu sprawy żyli obaj jakiś czas w Paryżu dla rozrywki. Ale Weimar nie brał nigdy udziału w rozrywkach swego towarzysza podróży i nie zapraszał go też nigdy na zabawy, w których sam brał udział. W ogóle jest dr. Weimar charakteru poważnego i zamknięty w sobie. Ale pewnego dnia zapytał dr. Weimara jego towarzysz

---

dniowieczną fakturę historyograficzną“ z zaletami człowieka, stojącego na wielkiej społecznej wyżynie, posiadającego niezmiernie rozległe wiadomości współczesne a bogaty zapas źródeł z czasów minionych. Wielkiego znaczenia nabiera nawet to, co on zbywa lekko, lub pomija zupełnie milczeniem, a co prelegent uzasadnia nader trafnie i umiejętnie. Ta myśl z góry powzięta o ile nieraz wychodzi na szkodę w starodawnych czasach, o tyle wznosi go o całe niebo wyżej nad „mechanicznych zestawiaczy“ średnich wieków, jak Hermann z Reichenau, Wincenty Bellowaciński a nawet Eckhard, stawia go na równi z autorami najlepszych prac dziejowych, natchnionych wyższem i podnioślejszem pojęciem wielkiego zadania historyi, jak Wilhelm z Tyru, Otton z Fryzyngi, Jan z Salisbury, do których zbliża go jeszcze znikający powoli w ciągu XV wieku duch kościelny średnich wieków, w końcu zaś wybitne, wpływowe stanowisko społeczne i uczestnictwo w najważniejszych sprawach publicznych. Wilhelm z Tyru, poświęcający swe świetne pióro tylko współczesnej epoce, stoi wprawdzie wyżej od niego pod względem barwności wykładu i obiektywności, Jan z Salisbury przewyższa go krytyką stosunków we współczesnem chrześcijaństwie — ale Długosz przewyższa zarówno tych, jak wszystkich ich współcześników ogromem pracy, systematycznością, budową spływającą jak gdyby w jeden posąg. To, co dzisiejszy historyk niemiecki zowie idealizowaniem, jest wypływem głębokiego przekonania, jest „barwą gotyckiego okna, przez które na świat patrzał i patrzeć musiał“ — któż zresztą nawet z dzisiejszych pisarzy wytworzył „sublimat absolutnej bezstronności“ ?

podróży, gdzie też spędza wieczory? Weimar odpowiedział, że w towarzystwie młodych pań i panów. Urzędnik prosił tedy, ażeby wprowadził go także w to towarzystwo. Ale Weimar odpowiedział, że to być nie może. Dopiero na usilne nalegania urzędnika wprowadził go Weimar w to towarzystwo, które podobało mu się do tego stopnia, że niemógł odmówić prośbie młodej pięknej damy i wziął od niej list do pewnej osobistości, zamieszkałej w Petersburgu. Doręczenie tego listu adresatowi pociągnęło za sobą ten skutek, iż ów wysoki urzędnik został uwięziony pod zarzutem, iż należy do nihilistów i przesiedział się 10 dni w więzieniu aż do zupełnego wyjaśnienia sprawy. Po tym wypadku nikt już nie wątpił, że Weimar należy także do tajnego związku, chociaż z drugiej strony ani jednym czynem nie zdradził się, ażeby był nihilistą. Żył on w Petersburgu spokojnie z swojej praktyki lekarskiej; ubogim świadczył bardzo wiele a gdy przyszło do wojny z Turcyą, ofiarował bezpłatnie swoje usługi Towarzystwu Czerwonego krzyża. Ofiara ta została z ochotą przyjęta. W oddziale wyekwipowanym przez małżonkę następcy tronu zajął Weimar bardzo wybitne stanowisko. W czasie kampanii odznaczył się nadzwyczajną odwagą, poświęceniem, niestrudzoną pracą, tak, że był przedmiotem powszechnej czci ze strony generałów, oficerów i żołnierzy. Pierś jego ozdobiono kilku orderami i nikomu nawet przez myśl nie przeszło, ażeby dr Weimar mógł być niebezpiecznym wichrzycielem. Z znacznego majątku swojego dawał bardzo hojne ofiary na rzecz chorych i rannych żołnierzy a bogaty w honory i zaszczyty, powrócił po wojnie do Petersburga, gdzie znowu oddawał się z poświęceniem praktyce lekarskiej. Pierś jego zdobił order Włodzimierza z mieczami i krzyż Jerzego. Generał Gurko cenił go bardzo wysoko. Gurko i Wielki książę Konstanty interesowali się niezmiernie losem młodego lekarza, gdy został uwięziony, ale niestety nic dla niego zrobić nie mogli. Nastąpił zamach na życie Mezencowa i cara. Wiadomo, że nieznany dotychczas morderca Mezencowa uciekł na najlepszym rumaku, jakiego można było znaleźć w Petersburgu. Weimar miał nabyć tego konia i trzymać go w pogotowiu dla mordercy. Mezencow, według zwyczaju swojego chodził codziennie rano do kaplicy przy placu Newskim. Ztamtąd szedł w fatalnym dlań dniu ulicą Michajłowską a na dolnej części tej ulicy, na skręcie pałacu, w którym odbywają się zgromadzenia szlachty, naprzeciw pałacu Michała, napadł go morderca i uciekł po dokonanym czynie. Zrana są te ulice całkiem wyludnione; o tej porze dnia nie ma tam ani *izwoszczyka*, ani posługacza, ani przekupnia. Wówczas, gdy się to działo, nie stali nawet, tak jak teraz, stróże kamieniczni przed bramami swoich domów. To też morderca mógł z łatwością schronić się po dokonanym czynie. Adjutant Mezencowa troszczył się nierównie więcej o rannego generała, niż o ściganie mordercy i tym sposobem złoczyńca do tej chwili nie został wyśledzony. Otóż dr. Weimarowi zarzucają, że jest wspólnikiem mordercy. Drugi główny punkt oskarżenia dra Weimara tyczy się stosunków jego z Sołowiewem. Jeszcze dzisiaj widać na gmachu rządowym, naprzeciw pałacu sztabu generalnego, a mianowicie naprzeciw okien mieszkania ks. Gorczakowa, który mieszka w tym pałacu, miejsce, w którem utkwiła kula złoczyńcy, co się targnął na życie cara. Nikt nie pomyślał dotychczas o zatynkowaniu rysu w murze. Weimar miał Sołowiewowi, którego leczył, kupić rewolwer i dać mu truciznę, ażeby otruł się po dokonanym czynie. Trzeci punkt oskarżenia tyczy się udziału Weimara w ucieczce ks. Krapotkina, który był osadzony w szpitalu dla inkwizytów i dr. Weimarowi ma zawdzieczać swoją ucieczkę i uwolnienie się od srogiej kary. Oskarżenie zarzuca także dr. Weimarowi rozpowszechnianie zakazanych pism nihilistycznych, a ponieważ dr. Weimar wszystkiego tego nie byłby w stanie dokonać bez obcej pomocy, przeto oskarża prokurator jeszcze 10 innych osób o współudział w tych czynach. Opowiadają tu sobie, że dr. Weimar w nocy przed uwięzieniem wbrew swojemu zwyczajowi, przyszedł do domu w stanie nietrzeźwym. Gdy go następnie napadli policyanci, miał on się zdradzić następującemi słowami, nieoględnie wypowiedzianemi: „To bałwan ten Sołowiew... nie mógł lepiej strzelić!“

KRONIKA

— **Piśmienne egzamina dojrzałości** zaczną się w tutejszem seminaryum nauczycielskiem dnia 14 czerwca r. b. Kandydaci, chcący w myśl § 41 ustawy szkolnej z dnia 14 maja 1869 r. przystąpić do egzaminu dojrzałości jako prywatyści — tudzież ci, którzy mając świadectwa dojrzałości szkoły średniej, chcą je uzupełnić na świadectwa seminaryalne w myśl § 66 statutu organizacyjnego seminaryów — wniosą podania do dyrekcyi seminaryum nauczycielskiego adresowane (ulica Kalecza nr. 5) do 1 czerwca r. b. Do podania należycie ostemplowanego dołączyć należy metrykę, świadectwo szkolne ostatnie — względnie świadectwo dojrzałości szkoły średniej — świadectwo moralności za czas od przerwania studyów — a jeśli się pełni tymczasowo obowiązki nauczycielskie, dekret nominacyjny i poświadczenie dyrekcyi, że się dotychczas zostaje na posadzie.

— **Z towarzystwa lekarskiego.** Dnia 1 b. m. odbyło się doroczne administr. posiedzenie oddziału lwowskiego towarzystwa lekarzy galic. na którem: 1. Członkowie zarządu odczytali sprawozdanie z całorocznych czynności. 2. Nastąpił wybór nowego zarządu, a mianowicie wybrani zostali: przewodniczącym dr. Longchamps, zastępcą tegoż dr. Feigel, sekretarzem administracyjnym dr. Kozłowski, sekretarzem naukowym dr. Jana, podskarbim dr. Pawlikowski, kontrolorem dr. Lech; delegatami drowie Różański, Opolski i Czyżewicz; zastępcami ich drowie Łopacki i Kilarski Następne posiedzenie naukowe odbędzie się w sobotę dnia 22 b. m. o godzinie 6 wieczór w ratuszu na drugiem piętrze.

— **Dotkliwe zimno** mamy już trzeci dzień a wczoraj późnym wieczorem i dziś rano śnieg nawet pruszył z deszczem. Kwiaty i wczesna oraz delikatniejsze krzewy podobno mocno ucierpiały. Według prywatnych doniesień z Podola śnieg leżał tam przez dzień cały. Zimno zresztą panowało w ostatnich dniach w całej środkowej i północnej Europie, a według doniesienia *Gołosu* w Rossyi wymarzły oziminy.

— **Pomnik Chopina.** Jak donosi *Figaro* utworzył się w Paryżu komitet, który za zadanie postawił sobie zebrać w drodze składek fundusz potrzebny do stałej konserwacyi pomnika polskiego mistrza na cmentarzu paryskim Père-Lachaise. W skład komitetu wchodzą: księżna Marcelina Czartoryska, ks Władysław Czartoryski, baronowa Rotschild, oraz pp. Dubois, d' Eichthal, Franchomme i Gavard. Składki przyjmuje wydawnictwo utworów muzycznych Duvand Schoenewerk et Comp. w Paryżu na placu Madeleine.

* **Zapiski policyjne.** Piotr Boba, parobek, brunet, liczący lat 30, zbiegł dnia 18 b. m. z folwarku w Podborcach po dokonanej kradzieży pary koni i kutego wozu. — Krąży po domach młody oszust, który dnia 19 b. m. wyłudził w domu pod l. 8 przy ulicy Zimorowicza zegar ścienny pod pozorem, że właściciel polecił mu zabrać takowy do naprawienia. — Straż policyjna aresztowała dnia 19 b. m. znanego złodzieja Ludwika Sikorskiego, który w nocy na 18 b. m. w towarzystwie uwięzionych już poprzednio Ludwika Sebastyańskiego i Szymona Huńki włamał się do kramu pod l. 12 przy ulicy Pańskiej i do szynkowni pod l. 29 przy ulicy Blacharskiej i dokonał tam kradzieży. — Władysław Krzywucki znany złodziej został aresztowany dnia 19 b. m. z tłumokiem z rzeczami, rzekomo znalezionemi za rogatką Żółkiewską. — Złożono w policyi zimową chustkę i chusteczkę białą od nosa zapomniane w dorożce l. 138, tudzież znalezione trzy świadectwa służbowe Eliasza Bernhardta.

(π) **W dyecezyi lwowskiej** obrządku grecko katolickiego zmarli: ks. Jakób Zharski, pleban w Dołhem; ks. Szczepan Kozorowski, pleban w Tyśmienicy; ks. Mikołaj Drozdowski, pleban w Korzelicach; ks. Michał Kubijczuk, pleban w Witkowie. Ks. Marcin Pakisz, wikary katedralny instytuował się na probostwo w Dryszczowie; ks Jan Kuczyński, kapelan w Titkowie na probostwo w Paryszczu; ks. Szymon Bilecki, administrator probostwa w Nowoczynie na prob. w Horożance; ks. Michał Szawała, administrator probostwa w Połonicznej na kapelanię w Połtwie; ks. Terencyusz Domanik, były zawiadowca kapelanii w Połtwie na kapelanię w Laszkach królewskich; ks. Michał Iwasieczko, administrator kapelanii w Rożyskach na to beneficyum; ks. Eustachy Kłosiewicz, administrator probostwa na Zniesieniu na probostwo w Prysowcach; ks. Grzegorz Łonkiewicz adminisrrator probostwa w Suchej woli na to beneficyum; ks. Andrzej Iniewicz, kapelan w Rozhadowie na probostwo w Iwanówce; ks. Józef Smolnicki, wikary w Staruni na probostwo w Hryczce; ks. Dyonizy Rudnicki, administrator w Bedrykowcach na to beneficyum; ks. Leon Turzański, wikary w Olchowcu na probostwo w Doroszowie; ks. Michał Lewicki, pleban w Rosochaczu na probostwo w Werbiszu niżnym; ks. Teodor Dzułyński, pleban w Łabszynie na kapelanię w Turówce; ks. Tomasz Reszytyłowicz, pleban w Werbiszu niżnym na probostwo w Rosochaczu; ks. Leon Dzułyński, kapelan w Turówce na probostwo w Łabszynie; ks. Aleksander Korytko, pleban w Tuchli na probostwo w Bohatkowcach Ks. Włodzimierz Poznański, administrator probostwa w Horoszowie objął administracyę w Borkach małych; ks. Hilary Suszkiewicz, były zawiadowca w Dryszczowie administracyę probostwa w Hlibowicach swirskich; ks. Aleksander Harasiewicz, zawiadowca probostwa w Paryszczu administracyę kapelanii w Titkowie;

*** **O znaczniejszych pożarach** w kraju, które się zdarzyły w ostatnich tygodniach, otrzymaliśmy następujące doniesienia: w Muchówce, w powiecie bocheńskim, pogorzało jedenastu gospodarzy w skutek zbrodniczego podłożenia ognia. Niektórzy z pogorzelców utracili cały dobytek tak, że nawet suknie ich i pieniądze w gotówce poszły z dymem. Szkoda wynosi przeszło 7.000 zł. Sąd w Wiśniczu wdrożył dochodzenie karne. — W Pierzchowicach, w tym samym powiecie, zniszczył pożar stodołę dworską z 800 centnarami słomy. Strata wynosi 2.400 zł. I w tym wypadku ogień, jak się zdaje, był wzniecony zbrodniczą ręką — W Biały wyżnej, w powiecie grybowskim, ogień, który powstał z niewiadomej przyczyny, pochłonął zabudowania gospodarcze ze wszystkiemi zapasami dwóch rolników, którzy nie byli ubezpieczeni. Szkoda obliczona została na 2.000 zł. — W Pełnatyczach, w powiecie jarosławskim, spaliły się budynki mieszkalne i gospodarcze, kilka sztuk bydła rogatego, wiele ruchomości oraz zapasów zboża i paszy 10 gospodarzy, ogólnej wartości 7.142 zł. Pogorzelcy nie byli ubezpieczeni. Ogień według zachodzących poszlak wzniecony był zbrodniczą ręką. — W Woli buchowskiej, w tym samym powiecie, spłonęły trzy obejścia gospodarskie, także jak się zdaje w skutek podpalenia. Nieubezpieczona szkoda wynosi 3.500 zł. — W gminie Nienaszów, w powiecie jasielskim, zniszczył pożar szopę na obszarze dworskim, od której spłonęły sąsiednie budynki pięciu gospodarzy. Poszkodowani ponieśli szkody na 2.000 zł, a nie byli ubezpieczeni. Zachodzą i w tym wypadku poszlaki podpalenia. — W Jaworowie pogorzało 10 gospodarzy. Szkoda w małej tylko części ubezpieczona wynosi 2.150 zł. Przyczyna pożaru nie mogła być zbadaną. — W Szumlanach, w powiecie jaworowskim, ogień pochłonął zabudowania mieszkalne i gospodarcze ze zbożem i ruchomościami dwóch kolonistów. Ubezpieczona szkoda wynosi około 1500 zł. — W Wyszatyczach, w powiecie przemyskim zniszczył pożar cztery zagrody włościańskie z zapasami zboża i sprzętami. Szkoda nieubezpieczona wynosi 1.495 zł. Ogień wybuchł w domu starozakonnego Szildhorna, który pociągnięty został do odpowiedzialności, ponieważ nie chce wymienić wiadomego mu sprawcę nieszczęścia. — Nareszcie w gminie Zaścinoczu, w powiecie trembowelskim, dnia 1 b. m. po ukończonem nabożeństwie rezurekcyjnem wszczął się nocą pożar w zamkniętej cerkwi i pomimo spiesznego ratunku zniszczył tę cerkiew do szczętu. Ogień, jak się zdaje, powstał od pozostawionych przed ołtarzem lamp zapalonych. Szkoda nieubezpieczona wynosi przeszło 8.000 zł.

— **Odsłonienie posągu** walecznego obrońcy Belfortu, pułkownika Denferta, w mieście St. Maixent, w departamencie Deux Sèvres, odbyło się według telegramu paryskiego dnia 17 b. m. w obecności licznie zebranego ludu. Generał Gallifet miał mowę, w której sławił patryotyczną działalność Gambetty podczas ostatniej wojny. Przemawiał także Carnot, podnosząc, iż ponieważ teraz naród francuski ma losy swoje niejako we własnem ręku, obowiązany jest złożyć dowód, że jest godnym wolności.

— **Komendant straży ogniowej** w Stambule, hr. Edmund Szechenyi, fermanem sułtańskim mianowany został w tych dniach generałem.

— **Koronowany literat.** Redakcya znanego czasopisma *Magazin für die Literatur des Auslandes* ogłasza, że król Hawaii, Kalakana, zapowiedział jej nadesłanie do publikacyi artykułu swojego o poezyi ludowej Hawaiczyków.

— **Pociąg piorunem rażony.** Jeden z korespondentów kijowskich donosi: Pociąg osobowy, który dnia 12 b. m. rano przybył do Kijowa z Brześcia, przy wjeździe na dworzec w Szepetówce rażony został piorunem. Jeden z wagonów wyładowanych drzewem zapalił się, ogień wszakże został natychmiast stłumiony Maszynista, który właśnie hamował lokomotywę strącony został uderzeniem piorunu na ziemię, wnet jednak przyszedł do siebie, odniosłszy lekkie tylko kontuzye.

— **Wybuch kotła parowego** w kopalni żelaza Buchall Hall pod Walsall pozbawił życia lub ciężko ranił około 50 osób. Katastrofa zdarzyła się d. 15 b. m.

— **Najszybszą jazdę** z Anglii do Australii, jaką znają roczniki żeglarskie, odbył parowiec pocztowy *Orient*, który dnia 9 b. m. szczęśliwie zawinął do portu Adelajdy. Przebył mianowicie odległość 12.000 mil morskich włącznie z przystankami, w niespełna 35 dniach.

— **Czynność wulkaniczna** Etny, według *Corr. di Catania* znowu od kilku dni zwiększa się szybko. Z nowej czeluści wulkanu dobywają się wielkie słupy dymu z popiołem.

— **Najszybsza jazda koleją** odbywa się teraz między Nowym Jorkiem a Filadelfią, dzięki nowoskonstruowanej przez amerykańskich mechaników lokomotywie, która pędzi z chyżością 92 mil angielskich (23 geograficznych) w 90 minutach, nie zatrzymując się wcale, gdyż zapas węgla i wody ma zawsze dostateczny. Lokomotywa ta waży 840 centnarów.

— **Katastrofa na morzu.** Donieśliśmy przed kilkoma dniami, że na wysokości równika na Atlantyku zatonął wielki parowiec pasażerski *American*. Według depeszy z Londynu, wyłowiono znowu na pełnem morzu trzy łodzie tego statku z rozbitkami, których zabrała na swój pokład zrazu barka amerykańska, a następnie parowiec *Coanza*. Biedni ci ludzie jednak, dostawszy się później na pokład statku *Senegal*, dnia 1 maja w drodze do Europy rozbili się ponownie w pobliżu wysp Kanaryjskich. I tym razem uszli z życiem i w łodziach dostali się szczęśliwie do Madeiry.

Obchód Jana Długosza.

Nie otrzymawszy dość wcześnie zapowiedzianego listu od naszego sprawozdawcy z Krakowa, podajemy z *Czasu* opis wtorkowego obchodu:

O godzinie 9tej z rana wszyscy zgromadzeni w Krakowie uczestnicy zjazdu, oraz pobożna publiczność udała się do kościoła na Skałkę, gdzie już liczne duchowieństwo oczekiwało. Przed kryptą konserwator prof. Łepkowski wśród grona licznie zebranych dostojników, prezesa Akademii, prezydenta miasta, oraz profesorów uniwersytetu jagiellońskiego w togach przybranych u wejścia do grobów oddał klucze od krypty Przeorowi OO. Paulinów i w następujących przemówił doń słowach:

Wielebni Ojcowie!

Jasny to dzień mój, gdy za chwilę dobędę zwłok świątobliwego kapłana, znamienitego uczonego i wielkiego miłośnika ojczyzny — oddając je znowu po czterech wiekach, modlitwom kościoła i czci narodowej. Szczęśliwa godzina, w której zwracając Ci, wielebny Ojcze, klucze od krypty, kosztem kraju na grób zasłużonych urządzonej, nie mam wątpliwości, że przez wieki stróżami jego będziecie — wy, coście narodowi dochowali *palladium*, obraz N. P. Maryi na Jasnej górze, a broniąc go z Kordeckim, ojczyznę ratować umieli. Jeśli na Wawelu królów zwłoki, u was krew św. Stanisława i otwarta dzisiaj katakumba dla tych wybranych, o których przyszłość orzecze, że do miary Długosza dorośli. Tak — na tym progu napisaćby się godziło, że przezeń tylko trumna cnotliwego przejść może do chwały którą darzy ojczyzna. Wręczając Ci Ojcze Przeorze klucze do grobów zasłużonych, zapraszam do odebrania zwłok Długosza, prosząc zarazem Delegata Biskupiego X. kan. Polkowskiego, Notaryusza Kapituły katedralnej, aby na świadectwo potomnym spisał akt tej naszej czynności. Was zaś obecnych, za świadków tu biorę.

Odpowiedź ks. Przeora brzmiała następnie:

„Przedewszystkiem poczytuję sobie za miły obowiązek złożyć Ci czcigodny i szanowny panie Konserwatorze podziękowanie za trudy i znoje, podjęte w odnowieniu i spotęgowaniu czci dla naszego wielkiego fundatora a niezrównanego dziejopisarza świetnej przeszłości narodu. Jako od ubogich zakonników przyjm za to serdeczne i staropolskie: Bóg zapłać! Otwierając dziś kryptę dla zwłok mężów zasłużonych Kościołowi i ojczyźnie, oddajesz nam klucze od niej, to znaczy, oddajesz nam najdroższy skarb. Prawdziwy to zaszczyt dla nas ubogich zakonników — rękojmią pewności niech będzie to przekonanie, że oddajesz go szanowny panie ludziom poświęconym modlitwie — a gdzie modlitwa i strzeżenie reguły, tam pewność niezawodna. — Oto zadatek, który daję w imieniu swego zakonu, odbierając klucze od skarbu narodowego.“

Po tej uroczystej chwili oddania w opiekę zakonu szczątków Długosza, ks. Przeor kluczem, który mu wręczył konserwator, otwarł drzwi od kościoła podziemnego. Straż przy drzwiach pełnili ochotnicy straży pożarnej, będący uczniami uniwersytetu, podczas gdy cały pluton straży pożarnej tworzył łańcuch wkoło kościoła.

Aktu wydobycia szczątków Długosza z ich dotychczasowego schronienia i przełożenia ich do trumny dopełniono z wielkiem namaszczeniem i powagą. Panował też nastrój niezwykły wśród zebranych, gdy konserwator młotkiem odbił ostatnią cegłę i wydobył urnę glinianą z kośćmi Długosza. Czynność dobywania kości i ich rozpoznawania przez prezesa Akademii dra Majera niemniej była wzruszająca, a snać było bolesne wrażenie wśród zebranych, gdy skonstatowano, że niema czaszki Długosza. Kiedy dobyto flaszeczkę z kartką zapisaną, a X. kanonik Polkowski odczytywał ten głos z grobu, wzruszenie głębokie wszystkich ogarnęło.

Protokół zredagowany przez X. Polkowskiego i odczytany przy trumnie, brzmi jak następuje:

W Imie Trójcy Przenajświętszej. Działo się w Krakowie w krypcie kościoła na Skałce w obecności p. konserwatora Łepkowskiego prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, konserwatora zabytków pomnikowych, wielebnego ojca Przeora XX. Paulinów i wielu dostojnych gości; ja, Notaryusz Kapituły, delegowany do tej czynności od Najprzewielebniejszego X Biskupa przystąpiłem do następującej czynności:

Profesor Łepkowski powziąwszy myśl uczczenia krypty na Skalce grobem dla zasłużonych w narodzie mężów, poczet których miał otworzyć sarkofag X. Jana Długosza, historyka polskiego, funduszem na ten cel wyznaczonym przez wysoki Sejm krajowy, dokonawszy tego dzieła, w dniu dzisiejszym oddał klucze do krypty W. O. Przeorowi, a przystąpił do wyjęcia zwłok z katakumby Długosza ustawionej na przedstemplowaniu z napisem następującym:

Ossa
Illimi Joannis
Długossi
Nominati Archi-Episcopi Leopoliensis
Historici Reg. Poloniae
Defuncti A. D. 1480. Die 29 Mai.

Pan Konserwator uderzywszy młotkiem w cegły rozbił węgieł zamurowania katakumby i wydobył z niej garnek wielki o dwóch uchach z łacińskim napisem ołówkiem.

Następnio wyjmował kości, które wedle determinacyi dr. Majera, prezesa Akademii Umiejętności, były następujące: kość biodrowa (*os ilium*) 14 żeber, 16 kręgów szyjnych i grzbietowych (*vertebrae*). Łopatka lewa (*scapula*), koście udowe, prawa i lewa (*ossa femoris*), kość goleniowa (*tibia*), przykostki goleniowe piszczele, inaczej kości łydkowe (*parvae focilae majus fibula*), kości ramieniowe, prawa i lewa (*ossa brahii vel humeri*), kość łokciowa (*ulva vel cubitus*). prawa i lewa, kostka śródręczna, i kilka ułamków niezdeterminowanych.

Po wyjęciu kości pokazała się na dnie garnka flaszeczka, mieszcząca w sobie nadplesniałą kartkę papieru pismem zeszłego wieku napisaną, z opisem przeniesienia zwłok do katakumb.

Po odczytaniu tej karty, p. konserwator przełożywszy kości do trumienki ołowianej, mającej na wierzchu wyryty herb Winiawa, majstrowi blaharskiemu p. Pinkalskiemu, brzegi trumienki zalutować polecił. Trumienkę ołowianą z kośćmi Długosza wyniesiono do ustawienia jej na katafalku w kościele.

Po skończonem nabożeństwie odprawionem przez Najprzewiel. księdza biskupa krakowskiego, Albina Dunajewskiego, trumnę wynieśli z kościoła i wnieśli do krypty rektor i profesorowie Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kondukt prowadził ksiądz biskup i ostatniem słowem oddał cześć temu, który pierwszy rozpoczyna szereg zasłużonych mężów w ojczyznie, mających spocząć w tej katakumbie. Zakończył ksiądz biskup mowę swą oddając O. Przeorowi księży Paulinów na Skałce grób pod straż i opiekę imieniem kościoła i ojczyzny.

Po przełożeniu szczątków do nowej trumny, orszak duchowieństwa, profesorowie uniwersytetu, oraz zgromadzeni opuścili kryptę grobową, udając się na nabożeństwo do kościoła. Ksiądz Dunajewski, biskup krakowski, celebrował sumę w licznej asyście, w czasie której ks. kanonik Polkowski wstąpił na ambonę i w obszernej mowie wykazywał znaczenie obchodu, zasługi Długosza w kościele i narodzie.

W czasie nabożeństwa spoczywała na katafalku uwieńczona trumna z kośćmi Długosza. Trumnę znieśli na nowo do grobu profesorowie uniwersytetu w togach, sznury od trumny trzymali prezes Akademii, dr. Majer, prezydent miasta, dr. Zyblikiewicz, oraz dwaj rektorowie, krakowski profesor Dunajewski i lwowski prof. Biliński.

Po skończonem nabożeństwie znów powrócił cały orszak duchownych i świeckich do krypty grobowca Długoszowego. Odśpiewano psalmy, a najprzewiel. ks. biskup krakowski przemówił od trumny w słowach wzniosłych, polecając potomności i zakonowi straż drogich szczątków Długosza, którego zwłoki otwierają grób zasłużonych.

Następnie przystępywano do podpisywania aktu pamiątkowego, który spisany na pergaminie, złożony został do grobu.

Kwestya Kuldży.

II.

Doliny podgórskie, w których właściwy całej krainie suchy i spiekły klimat miarkują powiewy z gór wiecznym śniegiem pokrytych i darzących wodą. są po części pokryte bujną trawą, szczególniej wynioślejsze jak Zaumy, Kungesu, Tekesu, na sążeń wysoką, przez którą według świadectwa Przewalskiego przedrzeć się trudno, po części lasami jabłoni i brzoskwini. U wyjścia takich dolin na granicach stepów powstało tu wiele miast częścią ze względów strategicznych, częścią ze względu na możność uprawy żyznego i łatwego do nawodniania gruntu

Tak n. p. u wyjścia jednej z południowych dolin Tarbagataju powstało chińskie miasto Czuguczak, przy wypływie rzeki Kopalki z Cisilijskiego Alatan w kraju siedmiu rzek (*siemirieczyńskij*) rossyjskie miasto Kopal, a przy wyjściu malowniczej i żyznej Almatyńskiej doliny na północnym stoku Transilijskiego Alatan rossyjski fort Wiernoje. Lecz najobszerniejsza, najżyzniejsza i najlepiej uprawna z tutejszych dolin jest wyższa dolina Ili, zawarta w kącie południowym. Tylko najwyższe z dolin tego systematu, jak Zaumy, górnego Kungesu i po części Kaszu, są niezamieszkałe, za to jednak posiadają nadzwyczaj bujną roślinność, a dolina Kungesu jest według świadectwa Przewalskiego żerowiskiem dla dzików, niedźwiedzi i sarn, które spuszczają się tu przy końcu lata z okolicznych gór dla uraczenia się jabłkami zalegającemi ziemię.

Poniżej ujścia Zaumy a szczególniej poniżej ujścia Kaszu aż do wyłomu Ili pod fortem Ilijskim, dolina Kunges-Ili 4—7 mil szeroka i około 1500′ wzniesiona, przedstawia poczęści wyborne pastwiska, poczęści żyzne, nawodnione sztucznemi kanałami (*aryk*) i starannie uprawne pola i ogrody, wydające pszenicę, proso, ryż, bawełnę, tytoń, arbuzy, melony, jabłka, brzoskwinie, granaty, winogrona. Wśród tych pól i ogrodów leżą liczne miejscowości zamieszkane przez Taranczów (wsie) i Dunganów (miasta) a najznaczniejszą z nich jest Stara Kuldża (do 8000 mieszk.), dawna stolica Dzungarskiego Państwa, znana już w średnich wiekach pod nazwą Almalig (Armalek) jako ważna stacya handlowa w tej krainie przejściowej. Z Kuldży lub z jej pobliża rozchodzą sie drogi w różne strony: dwie idą przez przejście Talkin i Ziterte do doliny Borotala i łączą się w chińskiej miejscowości Dżinho na południu Ebinoru, aby dalej wzdłuż północnego stoku Thian Szanu przez Urumtsi i Barkul dosięgnąć Pekinu („droga północna“ *Thian Szan Pelu*, dla odróżnienia od „drogi południowej“ *Thian Szan Nan lu*, która się ciągnie wzdłuż południowych stoków Thian Szanu). Wzdłuż doliny Tekesu przez przejście Mussart prowadzi droga do Kaszgaru a wzdłuż Kungesu przez Narat do Lob Noru. W dół Ili idzie droga do fortu Wiernoje, a ztąd jedna do Turanu (Taszkent) a druga do Syberyi (przez Kopal do Semipalatyńska). Niedaleko Starej Kuldży także nad rzeką Ili, nieco ku zachodowi, leżało do niedawna kwitnące chińskie miasto Nowa Kuldża. Podróżnik rossyjski Radłow, który odwiedził te strony w r. 1862, opisuje w *Petermanns Mittheilungen* Nową Kuldżę jako miasto rozległe, ludne, 80.000—100.000 mieszkańców. pełne sklepów, fabryk, ruchu i gwaru, leżące wśród pól uprawnych, ogrodów owocowych i sieci sztucznych kanałów. Po monotonnych, bezpłodnych stepach Kirgizkich Kuldża wydała mu się czemś czarownem. Wtedy można było ów kwitnący, ludny węzeł dróg karawanowych, leżący prawie na skraju bezpłodnych stepów, nazwać jak Tombuktu „królową pustyni“. Lecz wkrótce powstanie Dunganów przeszło po nad tem miastem jak druzgocący huragan, to też w 15 lat później inny podróżnik, dr. Regel, zwiedzał też same strony, zastał już tylko puste zwaliska a przestrzenie między gruzami, dawne ulice, były literalnie usłane czaszkami i kośćmi dawnych mieszkańców; obecnie jest to „miasto kościotrupów“. Zewnątrz południowego kąta, tam gdzie rzeka Ili zwraca się na północ, dolina jej przyjmuje już charakter bezpłodnych stepów.

Trzecia geograficzna forma tej krainy, stepy, zajmują kraj Zailijski aż do północnych stoków Transilijskiego Alatan, niższą część kraju Siemirziczyńskiego aż do jego wyższej części, to jest do dolin Cisilijskiego Alatan, dalej wkraczają w kąt północny, a przez znaną przerwę w jego południowym boku w kąt środkowy i łączą się nareszcie z pustyniami Mongoli. Powierzchnia tych stepów składa się z lotnego piasku, gliny i soli, i prócz roślin solnych i krzaków *saksaula*, pozbawiona jest roślinności. Tylko nad błotnistemi brzegami jezior stepowych porastają lasy trzciny tak wysokiej, że w niej jeździec na koniu schować się może. W lasach tych kryją się dziki, ptactwo wodne, owady zjadliwe a nawet tygrysy. Kirgizi w czasie zimy schodzą tu z okolicznych gór ze swemi stadami, szukając w lasach trzcinowych schronienia przed stepowemi burzami. Silne bowiem wichry szczególniej wiejące od Mongolii, wdzierają się przez ową przerwę między Bartykiem i Alatan, pędzą gwałtownie tumany kurzu lub śniegu i jak Samum grożą śmiercią stadom i ludziom. „To szatan stroi żarty“, powiadają Kirgizi.

Pośród tych stepów ciągnie się wieniec jezior gorzko-słonych a mianowicie: Bałkasz zewnątrz litery M. na zachód jej podstawy, Sassykul i Alakul w kącie północnym i Ebinor w kącie środkowym. Wszystkie te jeziora leżą na jednym prawie poziomie, niżej 800′. a trzy pierwsze z nich nawet już w historycznych czasach, jakeśmy to wspomnieli, były ze sobą połączone. Największem z nich jest Bałkasz, blisko 400 mil kwadr. przestrzeni i 70 mil długości — ciągnące się sierpowato z południo-zachodu na północo-wschód. Północne jego brzegi są wyższe i ściśle określone; z tej strony nie wpada do jeziora żadna rzeka, wyjąwszy Ajaguz z Tarbagataja, wpadający już w samym północnowschodnim rogu. Brzegi południowe przeciwnie: nizkie, błotniste, porosłe trzciną, otoczone piaszczystemi wyspami, półwyspami, kosami i lagunami, nie mają stałych zarysów, noszą charakter „amfibiczny“. Z tej strony wpadają do jeziora liczne rzeki Lepsa, Aksu, Bien, Karatar, Ili w równoległym ponocno-zachodnim kierunku, lecz prawie żadna z nich nie dosięga w rzeczywistości jeziora, bo wody ich gubią się w nadbrzeżnej trzcinie. Te lasy trzcinowe wraz z brakiem ujść rzecznych utrudniały niezmiernie Rossyanom zbadanie Bałkaszu; tylko niepospolite ich doświadczenie i zręczność w żegludze rzecznej mogły pokonać tyle trudności. Przytaczamy tutaj jeden z wielu przykładów. Porucznik Infantjew popłynął w r. 1852 łodzią wdół rzeki Lepsy w celu dosięgnięcia Bałkaszu. Ponieważ stan wody w rzece był nizki, trzeba więc było bagaże wysłać lądem a mimo to jeszcze na licznych mieliznach łódź osiadała i trzeba ją było z wielkim trudem wyciągać. Po niesłchanych wysileniach podróżni dosięgnęli nareszcie ujścia, sądząc, że tu skończyły się ich trudy, jakież było jednak ich rozczarowanie, gdy się przekonali, że rzeka nie ma ujścia lecz gubi się w trzcinie! Infantjew każe wycinać trzcinę i kopać kanał na dwie wiorsty długi od rzeki do jeziora, lecz ilość wody w kanala nie wystarczała, aby łódź mogła płynąć dalej. Infantjew i tem się nie zraża, wpada na prawdziwie genialną improwizacyę: z namiotów filcowych każe robić tamę ruchomą, tamę tę ciągną ludzie idący po obu stronach kanału w dół przed czółnem, woda po za tamą wznosi się i łódź dosięga Bałkaszu.

Z rzek zmierzających do południowego brzegu Bałkaszu jedna tylko Ili ma rzeczywiste ujście. Rzeka ta, o której często już wspominaliśmy przy opisie jej doliny, powstaje z połączenia dwóch rzek źródłowych, Kungesu, wypływającego z okolic Naratu i Bogdo Ola i Tekesu — z okolic Mussartu i Chan Tengri. Do Kungesu wpada z lewej strony Zauma, przedstawiająca tę osobliwość, że choć dolina jej równoległa do doliny Kungesu tylko na dobrą milę jest odeń oddaloną, jednak różnica pionowego wzniesienia obu dolin jest bardzo znaczna (2000′). Z wysokości gór dzielących obie rzeki, mówi Przewalski, widać jak na dłoni z jednej strony głęboko wyżłobioną dolinę Kungesu, z drugiej szeroką, wysoko położoną dolinę Zaumy. Kunges płynie w kierunku zachodnim i po połączeniu z nadpływającym od południa Tekesem, do którego z prawej wpada Dżirgalan, tworzy rzekę Ili, która płynie dalej w kierunku zachodnim i przyjmuje z prawej znaczny dopływ Kasz, płynący bystro wśród bardzo wąskiej górskiej doliny. Wszystkie dotąd wymienione rzeki z wyjątkiem Tekesu mają kierunek zachodni, są więc do siebie prawie równoległe. Dalej Ili nie przyjmuje już znaczniejszych rzek a nieznaczne górskie strumienie spływające z pobliskich gór ograniczających jej dolinę po większej części nie dosięgają rzeki głównej, gdyż wodę ich zużytkowują mieszkańcy na irrygacyjne kanały, koniecznie potrzebne w klimacie tej krainy, który nawet w dolinie Ili okazuje się, choć w mniejszym stopniu niż na stepach, suchym i krańcowym. Deszcze prócz wiosny padają rzadko, upał w Kuldży dochodzi w cieniu 38°R, mróz 25°R. Około fortu Ilijskiego, tam gdzie przez Ili przechodzi droga z Semipalatyńska i Kopalu do Wiernoje, rzeka ta przerzyna się wąskim i krętym wąwozem przez skaliste płaszczyzny najdalszych odnóg obu Alatan. Na porfirowych ścianach wąwozu widać wykute wyobrażenia Buddy i tybetańskie napisy „drukowane kamienie“, zabytki panowania Dzungarów. Ztąd rzeka zwraca się na północ-zachód i przez bezpłodne stepy dosięga Bałkaszu, tworząc rozgałęzioną deltę. Długość Ili od źródeł Tekesu wynosi przeszło 170 mil.

GOSPODARSTWO I HANDEL

† **O przemyśle cukrowniczym.** Książka traktująca specyalnie o pewnych gałęziach przemysłu jest u nas zawsze jeszcze wielką rzadkością, a osobliwie książka oryginalna, nie tłómaczona, ani kompilowana z dzieł w obcych pisanych językach. Taką książkę mamy obecnie przed sobą p. t *O przemyśle cukrowniczym w Królestwie Polskiem*, przez warszawskiego mecenasa, p. Antoniego Wrotnowskiego. Ten sam autor obdarzył nas w zeszłym roku znakomitem dziełem o kolejach żelaznych w Królestwie Polskiem, obecne niemniej jest ważnem, z uwagi na znaczenie, jakie cukrownictwo zajmuje w tamtejszym przemyśle. Obok ogólnego zadania obznajomienia czytelników z istotą przemysłu cukrowniczego, z jego podstawami i warunkami zdąża książka p. Wrotnowskiego do szczegółowego celu, do wykazania, że wadliwa w zasadzie podatkowość i systemat cłowy, chiwejny w swych celach są największemi trudnościami; przeszkadzającemi dalszemu rozwojowi cukrownictwa w Królestwie. Wprawdzie ta gałęź przemysł znalazła przypadkową pomoc w upadku waluty rossyjskiej, ale na nią liczyć na dłuższy czas nie można, ale przez ulepszenie systemu podatkowego i ułatwienia exportu trzeba się starać stworzyć dla cukrownictwa w Królestwie trwałe i pewne podstawy. Książka p. Wrotnowskiego napisana z wielką znajomością nietylko zagranicznej literatury cukrowniczej, ale bogato w zebrane na miejscu doświadczenia a przytem zalecająca się jasnym, treściwym wykładem może służyć za wzór tego rodzaju specyalnych rozpraw.

OSTATNIA POCZTA

S e j m p r u s k i zbiera się dziś na sessyę nadzwyczajną a to głównie dla uchwalenia ustawy nadającej rządowi d y s k r e c y o n a l n ą w ł a d z ę przy zastosowywaniu u s t a w m a j o w y c h. Rząd do ostatniej chwili utrzymuje swe przedłożenie w tajemnicy, obiegają jednak pogłoski, że ta dyskrecyonalna władza nie ma się rozciągać na wszystkie ustawy majowe; mianowicie ustawa znosząca klasztory i zakony ma być utrzymaną w mocy na wszelki wypadek. Stronnictwo katolickie zajęło wobec tego przedłożenia postawę stanowczo nieprzyjazną; na odbytym temi dniami wiecu katolickim w D o r t m u n d z i e uchwalono rezolucyę przeciw udzieleniu rządowi dyskrecyonalnej władzy, „gdyż byłoby to uznaniem ustaw majowych i ustępstwem na rzecz absolutyzmu.“ Równocześnie jednak oświadczyło zgromadzenie, że katolicy poddać się winni wszystkiemu, co Stolica Apostolska w tej mierze postanowi; jeżeli więc zabiegi rządu niemieckiego w Rzymie odniosą pożądany skutek, w takim razie centrum zaniecha zapewne opozycyi przeciw przedłożeniu.

Dalsze wiadomości o r e z u l t a c i e w y b o r ó w w ł o s k i c h zdolne są tylko utwierdzić w przekonaniu, że nowa Izba nie o wiele różnić się będzie od poprzedniej. Prawica zyskała dotychczas 20 mandatów, partya ministeryalna straciła 5, frakcye opozycyjne lewicy 15. Prawica przeprowadziła 117, partya ministeryalna 156 a dyssydenci tylko 63 kandydatów. W 150 okręgach wyborczych przyjść musi do wyborów ściślejszych i te rozstrzygną ostatecznie o fizyognomii nowego parlamentu. To jednak już teraz powiedzieć można, że stronnictwo radykalne, stronnictwo Italii irredenty, poniosło fatalną porażkę, co uważać trzeba za dobrą dla pokoju europejskiego wróżbę.

P o r t a wręczyła 17go b. m. reprezentantom mocarstw europejskich swą odpowiedź na ostatnią notę zbiorową w sprawie c z a r n o g ó r s k i e j. Proponuje ona ustanowienie komisyi ankietowej, pozostawiając mocarstwom bliższe oznaczenie warunków, pod jakiemi komisya ta zebraćby się miała. Skoro komisya przedłoży swe sprawozdanie oświadcza Porta gotowość w porozumieniu z mocarstwami przystąpić do wykonania zarządzeń, któreby załatwiły obecny spór albańsko-czarnogórski. Doniesienie *Agence Russe*, jakoby mocarstwa niezadowolone z tej odpowiedzi, porozumiały się już co do dalszego postępowania przeciw Porcie, jest przedwczesnem. Porozumienie takie dotychczas nie przyszło do skutku, chociaż faktem jest, że odpowiedź Porty uważaną jest powszechnie za nowy wybieg dla przewleczenia sprawy.

Londyński korespondent *Pol. Corr.* pisze pod dniem 15 maja: Obecnie zajmuje się gabinet przedewszystkiem sprawami indyjskiemi. Postanowiono wysłać do Kalkuty komisyę finansową pod przewodnictwem Ryszarda Temple'a, byłego gubernatora Bombaju, aby gruntownie zbadać i rozjaśnić skomplikowany system finansowy, którego się dotąd trzymali administratorowie angielsko-indyjscy. Istnieje jednak jeszcze inna kwestya międzynarodowej polityki, która może wywrzeć wielki wpływ na finanse Indyj; kwestyą tą jest prawdopodobieństwo w o j n y m i ę d z y R o s s y ą a C h i n a m i. *India Office* bada obecnie bardzo gruntownie tę kwestyę; aby zaś mieć w pobliżu wicekróla człowieka, który doskonale zna Chiny, dodano mu do boku w charakterze sekretarza znanego pułkownika Gordona; byłego komendanta „zawsze zwycięskiej armii“ (*the ewer victorious army*) w Chinach a w ostatnim czasie gubernatora Sudanu. Gdyby wojna ograniczyła się tylko na terytoryum Kuldży, to Anglia nie troszczyłaby się bardzo o jej wynik, miałaby owszem powody życzyć sobie takiej wojny, którąby uwagę Rossyan odwróciła od Afganistanu i Merwu. Ale Anglicy żywią obawę, że flota rossyjska zechce blokować porty chińskie na Oceanie Spokojnym, co zniszczyłoby indyjski handel opium W i n t e r e s i e A n g l i i l e ż y z a t e m, za-

pobiedz o ile możności wojnie rossyjsko-chińskiej i jak słychać rząd poczynił już w tym duchu pewne kroki. Gabinet angielski uważa zatarg między Chinami a Rossyą za kwestyę pieniężnej kompensaty, którą będzie można jeszcze załatwić bez uciekania się do broni. Rossyanie zajmują Kuldżę od 1871, dopomogli Chinczykom stłumić powstanie w tej prowincyi i dlatego mają prawo żądać wynagrodzenia za koszta okupacyjne. Anglia sędzi jednak, że nie mają prawa żądać odstąpienia terytoryum; żywi przeto nadzieję, że pośrednictwem swojem zdoła nakłonić przeciwników do pogodzenia się w tym duchu, aby Chiny zatrzymały całą krainę Kuldży a Rossya otrzymała pieniężne wynagrodzenie wraz z przywilejami handlowemi, które jej zostały zagwarantowane w traktacie podpisanym przez posła Hung How w Petersburgu. Wspomniany na wstępie korespondent donosi także, że dyssydenci (*nonconformists*), którzy się najbardziej przyczynili do zwycięstwa partyi liberalnej, są bardzo niezadowoleni z tego, że Gladstone dwie najważniejsze posady rządowe mianowicie wicekróla indyjskiego i szambelana domu królewskiego powierzył dwom katolikom markizowi Riponowi i lordowi Kenmare. Przebąkują nawet, że lord Granville żywi katolickie intencye i że lord kanclerz (lord Selborne) a nawet sam Gladstone nie są bardzo gorliwymi ortodoksami protestanckimi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 19 maja. Izba deputowanych przyjęła przedłożenie o kolejach lokalnych za podstawę rozprawy szczegółowej.

Petersburg, 19 maja. *Journal de St. Petersbourg* rozbierając okólnik Granvilla mówi, że angielska inicyatywa jest punktem wyjścia dla wspólnej, pokojowej, ale silnej i stanowczej akcyi Europy celem wykonania traktatu berlińskiego. Uzasadnioną jest nadzieja szczęśliwego rezultatu.

Paryż, 19 maja. W Reims wczoraj 900 robotników wróciło napowrót do roboty.

Konstantynopol, 19 maja. Rossya ratyfikowała akt komisyi dla uregulowania granic. Komisya ta oznaczyła granice Bułgaryi wobec wschodniej Rumelii, Macedonii, Serbii i od strony Dunaju, oraz nową granicę między Serbią a Turcyą. Ratyfikacya innych mocarstw i Porty jest wkrótce oczekiwaną.

Wiedeń, 20 maja. (*Tel. pr.*) *Presse* donosi z Pragi, że w pierwszych dniach czerwca Najjaśn. Pan odbędzie podróż inspekcyjną w Czechach. Najj. Pan zabawi krótki czas w Pradze i uda się potem do Königgrätzu, Josephstadtu i Theresienstadtu. Najj. Pan zwiedzi także północną część Czech.

Fremdenblat odmawia podstawy petersburgskiej wiadomości, że Najj. Pan zjechać się ma z Carem.

Praga, 20 maja. Pogłoski rozsiewane o demonstracyach przeciw politechnikom, którzy z Berlina przybyli, są tendencyjnie przesadzone. Natychmiast zarządzono śledztwo i przesłuchano świadków, z czego okazało się, że cała demonstracya polegała na okrzyku wydanym przez kilka osób. Posterunki na placu św. Wacława utrzymują, że nic nie słyszały.

Monachium, 20 maja. Najj. Cesarz Austryacki odjechał wieczorem do Penzing.

Bruksela, 20 maja. Wiedeńskie towarzystwo śpiewaków przybyło o 9 wieczór na dworzec północny, gdzie powitał je poseł austryacki, hr. Chotek i członek rady miejskiej Dustin. Na dworcu czekało przeszło 65 różnych towarzystw brukselskich i znaczna liczba wojska, która następnie towarzyszyła wspaniałemu pochodowi do ratusza. Tłumy entuzyastycznie witały śpiewaków. W ratuszu częstowano gości winem a członek rady miejskiej Vauthier imieniem chorego burmistrza witał śpiewaków. Olschbauer dziękował z największem rozczuleniem. Wiele domów illuminowano i ustrojono w chorągwie.

Paryż, 20 maja. (*Tel. pryw.*) Konferencye Göschena z Freycinetem doprowadzić miały do pozytywnego rezultatu, mianowicie do postawienia wniosku, ażeby berlińscy ambasadorowie mocarstw traktatowych odbyli konferencyę celem uregulowania kwestyi greckiej. Byłaby to niejako kontynuacya kongresu berlińskiego.

Paryż, 20 maja. Większa część osób aresztowanych, z powodu zmowy robotników w Reims, jest sądownie poszlakowana i nie należy do klasy robotniczej. Zdaje się, że zmowę wywołał tajny komitet w celach politycznych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 19 maja 1880, godzina 2 min. 42. Losy kredytowe 177·50, Węg. akcye kredyt. 264·25, Akcye anglo-austr. 134·80, Akcye banku Union 107·—, Akcye kolei Karola Ludwika 265·50, Akcye kolei północnej 246·25, Akcye kolei południowej 84·40, Akcye kolei Alföld 155·—, Akcye kolei Elżbiety 186·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 167·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 146·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg oblig. państw. w złocie 87·—, Galic. oblig. indemn. 97·75, Losy z r. 1864 174·75, Akcye kolei siedmogrodzkiej 107·30, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 16·75, Akcye kolei węg.-galic. —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Akcye banku związkowego 132·25, Rubel papierowy 1·25½, Wiedeńskie losy 116·75 Węgierskie losy 110·40, Mark. niemieck. —·—. Węgierska renta 105·65 Usposobienie spokojne.

Wiedeń, d. 19 maja 1880, godzina 4 minut. 27. Akcye kredytowe —·—, Anglo Austr. —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta pap. —·—, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne 102·40, Gal. indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 102·50, Losy z r. 1860 —·—. Napoleonsdor —·—, Usposobienie —

Wiedeń, 20go maja 1880 godz. 10 m. 47, Akcye kredytowe 275·90, Anglo-austr. 134·75, Akcye banku Union 106·90, Kolej Kar. Ludw. 265·50, Południowa 84·—, Napoleonsdor 9·45, Rubel papierowy 1·25¼, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włość. —·—, Losy z r. 1860 —·—, Usposobienie wyczekujące.

Telegramy zbożowe z d. 19go maja. Wiedeń: Pszenica 13·— do 14.— zł., żyto 10·40 do 10·85 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 35·50 do 35·75 zł. — Budapeszt: Pszenica 75 klgr. (na wiosnę) 10·30 do 10·35 zł., rzepak (sierpień — wrzes.) 13·88 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 225·—, żyto —·—, spiritus loco 64·80, olej rzepakowy 56·40. Szczecin: Pszenica —. rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 67·—, olej rzepakowy 77·50, spiritus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński**.

Wykaz osób zmarłych.

w czasie od 21 do 30 kwietnia 1880.

Borowicka Marya, właścicielka realności, l. 50, na zgorzelinę. — Szczepański Władysław, praktykant aptekarski, l. 20, na durzycę brzuszną. — Fedyk Michał, bremzer, l. 26, na zapalenie mózgu. — Janikowski Jan, czeladnik krawiecki, l. 55, na zapalenie płuc. — Winnicka Malwina, wdowa po obywatelu ziemskim, l. 53, na chorobę Brigtha. — Krzyżanowska Franciszka, wdowa po urzędniku, l. 69, na gruźlicę — Lösch Edward, autografista, l. 48, na gruźlicę płuc. — Cyrański Antoni, czeladnik krawiecki, l. 43, na zapalenie płuc. — Weber Adolf, emerytowany c. k. urzędnik, l. 75, na wadę serca i nerek. — Schram Jan, szewc, l. 21, na gruźlicę płuc. — Granowski Franciszek, uczeń 8 klasy gimnazyalnej, l. 17, na gruźlicę płuc. — Pietraszkiewicz Julia, córka rzeźnika l. 12, na wycięczenie sił. — Klepczyński Tomasz, cieśla, l. 57, na suchoty. — Schwetlich Marya, córka majstra szewckiego, l. 1½, na wodogłowie. — Schenk Jan, emerytowany c. k. radca skarbowy. l. 75, na zapalenie pęcherza — Szydłowska Marya, żona urzędnika banku kredytowego, l. 22, na suchoty płuc — Czałczyński Kazimierz, ruśnikarz, l. 74, na uwiąd schyłkowy. — Schatten Maurycy, syn złotnika, l. 17, na zapalenie otrzewnej. — Romański Ludwik, z domu ubogich, l. 80, na uwiąd schyłkowy. — Sossath Karol Christian, subjekt handlowy, l. 47, na gangrenę płuc. — Horoszkiewicz Teresa, córka urzędnika wydziału krajowego, l. 19, na zapalenie mózgu. — Janik Andrzej, prawnik, l. 22, na gruźlicę płuc. — Zabereszczuk Katarzyna, wdowa po woźnym, l. 54, na zapalenie płuc — Klimowicz Józef, ogrodnik, l. 48, na zapalenie płuc. — Litwin Helena, córka ekonoma, l. 1½, na zapalenie płuc. — Maciejko Helena, córka ogrodnika, l. 3, na zapalenie mózgu. — Wołos Marya, sługa, l. 17, przez utopienie się. — Bechlof Filipp, czeladnik szewski, l. 23, na gruźlicę płuc — Miller Eugenia, córka urzędnika telegrafu, l. 5½, na błonicę — Żumańska Teresa, żona werkmajstra wojskowego, l. 38, na suchoty — Stempień Jan, konduktor kolejowy, l. 43, na suchoty płuc — Sobczyński Mikołaj, nauczyciel szkół ludowych, l. 40, na zapalenie płuc. — Wlassits Ludwika, żona ces król. majora, l 62, na suchoty płuc. — Heydel Marya, córka właściciela dóbr, l. 15, na mięsak na skroni.

Lwów dnia 2 maja 1880.

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 1 do 10 maja 1880.

Hroboni Seweryn, syn majstra szewskiego, l. 1¾, na wodogłowie. — Stupnicki Jan, z domu ubogich, l. 54, na gruźlicę płuc. — Epstein Józef, syn przemysłowca, l 18, na zapalenie błon mózgowych. — Kohmann Rozalia, ze zakładu Św. Łazarza, l. 73, na raka wątroby. — Bartoszyńska Emilia, żona prywatnego, l. 24, na suchoty. — Winiarska Tekla, wdowa po budowniczym, l. 70, na wadę serca. — Kiciński Benedykt, majster szewski, l. 47, na zakażenie krwi. — Bardach Lea, wdowa po szklarzu, l. 65, na gruźlicę płuc. — Murzyniec Józefa, szewcowa, l. 38, na suchoty płuc — Schorr Sara, wdowa po kupcu, l. 70, ze starości. — Goldenstern Lea, żona pisarza, l. 25, na suchoty. — Bleustein Chaje, właścicielka realności l. 53, na wodnicę — Przybyławski Antoni, właściciel realności, l. 60, na raka żołądka. — Bauer Taube, dziecię złotnika, l. $^{10}/_{12}$, na suchoty. — Mentschel Teodor, inżynier kolejowy, l. 52, na raka krtani. — Snichur Jędrzej, właściciel realności, l. 72, na obłęd. — Skalski Jakób, majster szewski, l. 68, na uwiąd schyłkowy. — Flakowicz Władysław, czeladnik krawiecki, l. 24, na gruźlicę płuc — Niecięglowska Marya, wdowa po urzędniku targowym, l. 49, na raka. — Oelenberg Gittel, córka buchaltera, l. 17, na gruźlicę płuc. — Dulska Antonina, krawczyni, l. 28, na suchoty. — Grocholski Roman, syn prywatnego oficyalisty, l. 10, na gruźlicę mózgu — Buczkowska Anna, z domu ubogich, l 100, na uwiąd schyłkowy. — Csala Paweł, emerytowany c kr. komisarz skarbowy, l 64, na porażenie. — Lederer Marya, bez zatrudnienia, l. 65, na rozedmę płuc. — Rozwadowski Ignacy, krawiec, l. 64, na porażenie płuc — Żumański Antoni, sierżant z pułku żenistów, l 49, na zapalenie płuc — Dzięgdziołowski Szymon, cieśla, l 63, na zapalenie płuc. — Perré Antoni, murarz, l. 45, na wadę serca.

Lwów dnia 12 maja 1880.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 20 maja 1880 o godzinie 7 rano

Barometr 735·4mm przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 4·3°C. Psychrometr wilgotny + 3·5°C. Prężność pary 5·4mm. Wilgoć 87%. Zachmurzenie 10. Wiatr N1. Ozon 10.

Temperatura powietrza + 3·4°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 761·2mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 20 maja 1880.

Hotel George'a.

Pp. S. hr. Badeni z Radziechowa. J. hr. Borkowski z Wiednia. S. Kopystyński z Bukaresztu.

Hotel Angielski

Pp. F. Kunz ze Strupkowa. J. Tyszkowski z Hayworonki W. Wołodkiewicz z Brzozdowic.

Hotel Appermann.

P. A. Wallor z Żółkwi.

Hotel Europejski.

Pp. K. Babecki z Duńkowic. M. Faiker z Jass.

Hotel Krakowski.

P. A. Dzikowski ze Słobody.

Hotel Warszawski.

Pp. W. Kieszkowski z Królestwa. J. Krzyszkowski z Krakowca.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. J. Soniewski do Przemyśla A. Ornstein do Tłumacza A. Cielecki do Hadynkowic. J. Sawicki do Budzanowa. W. Wiśniewski do Leszczkowa.

Wykaz

wyciągniętych w dniu 19 maja 1880 roku w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim pięciu liczb.

46 28 29 8 24

Następne ciągnienia przypadają w dniach 2 i 16 czerwca 1880.

Z c. k. urzędu loteryjnego.

NADESŁANE.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godz 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz) . min. 32 po południu (pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 2 min. 53 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Do Stanisławowa: (na Stryj); o godz. 6 min. 37 rano.

Do Podwołoczysk: z dworca lwowskiego głównego o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny) o godz. 12 min. 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg osobowy).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godz. 10tej min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 9 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 m. 39 w nocy pociąg mięszany): o godz. 12 m. 32 w południe (pociąg mięszany).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m. 20 we Lwowie.

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za II ćwierćrocze w miejscu 3 zł. pocztą 4 zł.; za miesiąc czerwiec w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. — Z „Przewodnikiem" za II ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc czerwiec w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumerata na „Gazetę" przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Prenumeratorowie cało- i półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 19 maja 1880

	płacą (walutą austr. złr. ct.)	żądają (walutą austr. złr. ct.)
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	264 —	267 —
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. m. k.	165 —	168 —
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	296 —	300
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	244 —	— —
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	96 70	97 70
„ „ „ 4 pr. w. a.	90 40	91 40
„ „ „ 5 pr. okresowe	96 70	97 70
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 10	103 10
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102 —	103 50
3. Listy dłużne za 100 złr.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	97 90	98 90
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	98 —	100 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100 —	102 —
5. Losy miasta Krakowa	20 —	22 —
„ „ Stanisławowa	25 —	27 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 47	5 58
Dukat cesarski	5 53	5 63
Napoleondor	9 43	9 53
Półimperyał	9 72	9 82
Rubel rossyjski srebrny	1 62	1 72
„ „ papierowy	1 $24^1/_2$	1 $26^1/_2$
100 marek niemieckich	58 20	59 —
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	98 25	100 25

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 15 maja 1880.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	72.35	72.50
luty-sierpień	72.35	72.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	73.30	73.45
kwiecień-październik	73.35	73.50
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k	123.50	124.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5 pr.	130.50	130.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr	132 —	132.50
„ „ 1864 (z premią) po 100 zł	174.75	175.50
„ „ 1864 „ po 50 „	175 —	176.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	29.—
Listy zastaw. dom n. państwo po 120 złr. 5 proc.	149.—	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.75	101.25
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.55	88.70
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.—	104.—
Bukowiny	95.50	96.75
Galicyi	98.25	98.75
Niższej Austryi	105.—	105.50
Siedmiogrodu	92 50	92.—
Węgier	94.35	95.—
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 189	134.25	134.50
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	274.60	274.80
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	797.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bankd. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a. 600 zł.	—.	—.—
Kol. Albrechta a 220 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	584.—	586 —
Kol. Cesarzowy Elżbiety po 200 zł. „	186 75	187.25
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2460.—	2465.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. sr.	265.25	265.75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	166.50	167.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	278.—	278.50
Połud. kol. panst. po 200 zł. w. a.	84.—	84.25
I. kol. węg. gal. a 300 zł. w srebrze	134.75	135.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	120.—	120.50
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	99.50	100.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	98.75	.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	103.75	—.—
„ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.25	—.—
„ „ „ po 5 proct.	97.25	97.50
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	97.25	97.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.50	103.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	103.—	103 75
Banku narodowego po 5 proc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po $5^1/_2$ proc.	101.—	102.—
„ „ „ po 5 proc.	99.—	99.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	88.20	88.40
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	101.—	101.50
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	105.70	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	101.—	102.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 500 zł. 5 pr.	107.50	—.—
„ „ „ II. emisyi	104.50	104.75
„ „ „ III. „	104.—	—.—
„ „ „ IV. „	103 50	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	91.50	92.—
z r. 1867	97.—	97.25
z r. 1868	90.—	90.25
z r. 1872	88. -	88.50
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w. sr.	87.50	88.—
6. Losy.		
Inst kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	177.—	177.50
Clarego po 40 zł. m. k.	43.50	44 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.k.	107 50	108
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.—	16 50
Losy miasta Krakowa	20.20	20 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	44.25	45.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.	42.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	17.40	17.80
Salma po 40 zł. m. k.	52.50	53 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	44.25	45.—
Pożyczka m. Stanisławowa (po 30 zł. w. a.)	—. -	26.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	125 50	—.—
„ „ po 50 zł. m. k.	62.50	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.50	34.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	[illegible]	37 50
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.70	118 85
Paryż za 100 fr,	47.05	47.05

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.62.	5.64.—
„ pełnej wagi	558.—	5.60.—
Korona	—.—.—	—.—.
20-frankówka	9.46.50	9.47.50
Rossyjski imperyał	9.75.—	9.76 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej
Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 19 maja 1880

	zł	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	72	35
„ „ „ w srebrze	73	10
Renta w złocie	88	60
Losy pożyczki z roku 1860	130	25
Akcye banku austro-węgierskiego	836	—
„ „ kredytowego	275	80
Londyn	118	70
Srebro	—	—
Napoleondor	9	$45^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	62
100 marek niemieckich	58	45

Dziennik Urzędowy.

(3410 1—3) **Edykt.**

L. 2192. C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy niniejszem wiadomo czyni, iż c. k. Prokuratorya skarbu imieniem funduszu indemnizacyjnego we Lwowie pod dniem 11 marca 1880 l. 2192 podała prośbę przeciw Herszowi Beiler, i Wolfowi Beiler a względnie jego spadkobiercom o egzekucyjne zastawnicze opisanie realności pod l. k. 323 w Tyśmienicy położonej i ciała tabularnego nie stanowiącej ku zaspokojeniu pretensyi z tego funduszu w kwocie 7 zł. $87^1/_2$ ct. w. a. z pn. której prośbie pod dniem dzisiejszym miejsce dano i że zarazem ponieważ Hersz Beiler i Wolf Beiler a względnie spadkobiercy tegoż ostatniego, spadkobiercy z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi tutejszy c. k. sąd powiatowy do zastępowania Kalmana Bergnera w Tyśmienicy kuratorem ustanowił, z którym niniejsza sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym się więc czasie osobiście stanęli lub potrzebnej informacyi ustanowionemu zastępcy udzielili lub sobie kogo innego za pełnomocnika wybrali i sądowi oznajmili słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica 30 kwietnia 1880.

(3423 1—3) **Edykt.**

L. 667. Na żądanie p. Henryka Kruszewskiego dozwolił sąd powiatowy w Jaśle intabulacyą wykreślenia sumy 633 zł. 15 kr. m. k. z pn. pochodzącej z większej sumy 3852 zł. 18 kr. m. k. wstanie biernym połowy realności n. k. 46 Jasło ut. Dom. I pg. 129 n. 3 on. et. Dom. VI pg. 198 n. 5 on. na rzecz Józefa Alojzego 2 im. Justyna zaprenotowanej, a gdy tenże z życia i miejsca popytu niewiadomy, ustanawia się dlań kuratorem p. Dra. Bieńczowskiego. adwokata w Jaśle, i temuż odnośną rezolucyą doręcza, a Józefa Alojzego 2 im. Justyna a względnie jego niewiadomych spadkobierców niniejszym edyktem zawiadamia.

Jasło 31 marca 1880.

(3408 1—3) **Edykt.**

L. 1263. Dnia 15 czerwca, 20 lipca, i 24 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności dod l. k. 103 w Przyborowniu wykazem hipotecznym nie objętej Stanisława Kądziołki własnej na rzecz galic. Zakładu kred. ziems. celem zaspokojenia 168 zł. 13 ct. z pn.

Cena szacunkowa 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Brzesko dnia 30 marca 1880.

(3441 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 2112. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności spadkobierców ś. p. Jana Ciepanowskiego w kwocie 600 zł. w. a. z pn. licytacyę realności l. k. 237 na Garbarzach w Przemyślu Maryi Czerniewicz własnej i wyznacza w tym celu dzień sądowy 25 czerwca 1880 o godzinie 10tej przed południem, na którym rzeczona realność pod następującemi warunkami zostanie sprzedaną.

Cena wywołania wynosi 16129 złr.

Wadyum 500 złr. w. a.

Realność powyższa zostanie także niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej ceny 9000 zł. w. a. sprzedaną.

Dalsze warunki licytacyi, akt oszacowania powyższej realności i wyciąg hipoteczny znajdują się w t. s. registraturze.

O tem zawiadamia się tych wierzycieli którzy po dniu 2 sierpnia 1878 jakiekolwiek prawa rzeczowe do realności wyż wymienionej nabyli lub którymby obecna uchwała albo nie wcześnie albo wcale nie została doręczoną do rąk kuratora ustanowionego adw. Dr. Tarnawskiego i obecnym edyktem.

Przemyśl 24 marca 1880.

(3170 1—3) **Edykt.**

L. 11147. C. k. sąd powiatowy w Tysmienicy. Na zgodny przez bank exekucyę prowadzący tudzież kuratora niewiadomych wierzycieli hipotecznych przy niejawieniu się innych stron interesowanych na terminie powyższym postawiony wniosek do przeprowadzenia licytacyi realności pod l. 151, 241 w Tyśmienicy położonych wedle dom. VI. p. 121 n. 3 i dom. VIII. p. 3 n. 3 haer. dłużników p. Jana Hoffmana i Dmytra Bodnara własnych uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 26 kwietnia 1879 l. 19564 dozwolonej po bezskutecznym upływie pierwszych dwu terminów tusąd. uchwałą z dnia 20 lipca 1879 l. 3718 rozpisanych, celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzy. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie a mianowicie kwot 207 zł. z 6% odsetkami od 9 marca 1876, 207 zł. z 6% odsetkami od 9 września 1876, 207 zł. z 6% odsetkami od 9 marca 1877, 207 zł. z 6% odsetkami od 9 września 1877 i 4033 zł. 59 ct. w. a. z 7% od 9 marca 1878 tudzież kosztów sądowych w kwocie 25 zł. 12 ct. w. a. kosztów egzekucyjnych w kwocie 24 zł. 98 ct. a kosztów niniejszych w kwocie 9 zł. 60 ct. w. a. nowy termin na 20 sierpnia 1880 o 9 rano, na którym to terminie realności wyż pomienione pod warunkami t. sąd. uchwały z dnia 20 lipca 1879 l. 3718 zawartemi i t. sąd. edyktem z dnia 20 lipca 1879 l. 3718 ogłoszonemi z temi, jednak przez wierzycieli zgodnie postanowionemi i niniejszem do wiadomości sądu przyjętemi zmianami, iż realności rzeczone w tym terminie także poniżej ceny szacunkowej 9560 zł. w. a. za jakąkolwiek cenę. najwyżej dającemu sprzedaną zostanie i że choć kupienia mający obowiązani tylko 5% ceny szacunkowej tj. kwotę 478 zł. przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum złozyć, sprzedane zostaną.

Resztę warunków licytacyi tsąd. uchwałą z 20 lipca 1879 l. 3718 do wiadomości sądu przyjętych i extrakt tabularny realności w umowie będących przejrzeć można w ts. registraturze, bądź też na terminie licytacyjnem wobec komisyi sądowej. O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony, c. k. prokuratoryę skarbu, c. k. urząd podatkowy w Tłumaczu i wierzycieli hipotecznych do rąk własnych.

C. k. sąd powiatowy.
Tyśmienica 10 kwietnia 1880.

(3480 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1638. W dniach 30 czerwca, 30 lipca i 30 sierpnia 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 76 w Broszniowie położonej dłużnika Andrusia Fedców własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 187 zł 51 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim, także niżej tejże sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 600 zł. jest ceną wywołania.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.
Rożniatów dnia 22 kwietnia 1880.

(3523 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 4738. Rypcyna Janowicz z Doliny uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 27 maja 1879 l. 7875 uznana za umysłowo chorą, kuratorem ustanowiony Krzysztof Janowicz.

C. k. sąd powiatowy.
Dolina dnia 15 listopada 1879.

(3524 1—3) **Edykt.**

L. 1257. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 110 zł. w. a. z pn. na rzecz Mateusza Maćkowskiego egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 11 w Podłężu położonej i realności wykazem hipot. l. 173 w Podłężu objętej, własność tabularną dłużnika Kaspra Ciastonia stanowiących w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 2 lipca, dnia 2 sierpnia i i 6 września 1880, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 3911 zł. wadyum zaś 392 zł.

Wyciągi hipoteczne protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy
Niepołomice d. 17 kwietnia 1880.

(3481 1—3) **Edykt.**

L. 1157. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia należytości w kwocie 100 zł. w. a. z pn. na rzecz Karola Dobosa egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 29 w Niepołomicach położonej, a własność tabularną dłużnika Jana Migdała stanowiącej w dwóch terminach licytacyjnych mianowicie:

Dnia 12 i dnia 13 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem nadmienieniem, iż realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie.

Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 550 zł 50 ct.

Wadyum zaś 56 zł.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności, tudzież resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy
Niepołomice dnia 12 kwietnia 1880.

(3531 1—3) **Edykt.**

L. 2667. W c. k. sądzie powiatowym w Mikołajowie odbędzie się dnia 22 czerwca i dnia 27 lipca 1880 o 10 rano przymusowa licytacya połowy realności pod l. 109 w Żydaczowie, Karola Stefanowicza własnej, bez korpusu tabularnego na rzecz Peisacha Goldberga pto. 1800 zł. w. a. z pn., jednak wyżej lub za cenę szacunkową.

Cena wywołania 1090 zł., wadyum 109 złr. w. a.

Akt opisania i oszacowania leżą w sądzie.

Mikołajów dnia 15 czerwca 1879.

(3317 2—3) **Edykt.**

L. 11275. C. k. Sąd krajowy w Krakowie w sporze wekslowym Arona Holzera przeciw Albertowi Panofskiemu pto 475 zł. ustanawia dla pozwanego Alberta Panosfkiego w Krakowie zamieszkałego obecnie z miejsca pobytu niewiadomego kuratora w osobie adwokata Rosenblatta w Krakowie i temuż nakaz zapłaty z dnia 30go kwietnia 1880 l. 11275 doręcza.

Zawiadamiając o tem Alberta Panofskiego wzywa się go, aby miejsce swego pobytu sądowi wskazał i kuratora poinformował, inaczej wszelkie skutki zaniedbania sobie przypisać będzie musiał.

Kraków 30 kwietnia 1880.

(3530) **Edykt.**

L. 2647. Dochodzenia miejscowe w celu założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastr. Rolów rozpoczną się dnia 28 maja 1880.

Wszystkim interesowanym, w zbadaniu stanu posiadania wolno się zgłosić, i co za potrzebne uznają przytoczyć.

Z c. k. sądu powiatowego.
Medenice dnia 12 maja 1880.

(3529) **Edykt.**

L. 3195. Arkusze posiadania i inne akta do założenia nowej księgi gruntowej w gminie Dobrowlany służyć mające, zostały w sądzie tutejszym do powszechnego przeglądu wytoczone.

Do wniesienia zarzutów co do prawdziwości tychże wyznacza się termin do dnia 24 maja [illegible], w którym to dniu rozprawy nad zarzutami przeprowadzone zostaną.

C. k. sąd powiatowy.
Medenice dnia 14 maja 1880.

(3173) **Edikt.**

Zl. 100. Der gefertigte Leiter der Konkursverhandlung des Hersch Chajes gibt den Gläubigern dieser Konkursmasse bekannt, daß sie von dem vom Vermögensverwalter vorgelegten Vertheilungsentwurfe bei Hersch Kriss oder beim Konkurskommissär Einsicht und Abschrift nehmen können, und daß sie ihre allfälligen Erinerungen gegen den Entwurf bis zum 20 Mai 1880 mündlich oder schriftlich beim Konkurskommissär einzubringen und hierauf für den Fall daß Erinerungen eingebracht werden würden bei der im Boureau VI am 1ten Juni 1880, 4 Uhr Nachmittags abzuhaltenden Tagfahrt in welcher über die Erinerungen verhandelt und die Vertheilung festgestellt werden wird, zu erscheinen haben.

Kolomea am 25 April 1880.

Der Konkurskommissär
Kuhnen m. p.

L. 7312. (3218 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd krajowy lwowski wiadomo czyni, że w depozycie Sądu tegoż znajdują się następujące masy przeszło lat 30 przechowane:

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z: gotówki zł.	c	obligacyi państwowych i krajowych zł.	c	obligacyi prywatnych zł	c	książeczek kasy oszczędności zł.	c	kosztowności zł.	c.	Ulokowano w kasie depozytów państwowych zł.	c.	Zapiski
1	28/2 1844 L. 15402/6767	Saba Angelowicz	A. I. 40		½ 66											
2	3/12 1834 L. 11131/36489	Stanisław Wronowski	„ 42	11	9											
3	19/9 1838 L 29415/12731	Stanisław Skarbek w sporze z aerarium	„ 50											33	49	m. k. wedle skryptu centr. kasy państ. z dn. 29/5 1849 l. 1333.
4	25/11 1845 L. 35722	Karolina Majewska spadkobierczyni Jana Pleskowskiego	„ 58												51	m. k. wedle skryptu centr. kasy państ. z dn. 29/5 1849 l. 1333.
5	27/4 1807 L. 2114/12506	Antoni Wieniawski z pierwotnej dla aerarium złożonej kwoty pozostała reszta	„ 88		½ 51											
6	14/4 1812 L 7101/3699	Georg Angelowicz	„ 90	2	83											
7	25/8 1826 L 16454	fabryka w Augsburgu	„ 146							9	37					Nr. książeczki 11387.
8	8/2 1839 L 2711	Jan Adamowski	„ 152							11	10					„ „ 11388.
9	19/6 1840 L. 12794	Marya Adamowa.	„ 156							1	84					„ „ 11389.
10	21/11 1840 L. 24095	Katarzyna Alsner vel Almer	„ 156	18	78											
11	27/11 1840 L 24461	Matiasz Anderle	„ 158		½ 6											
12	27/2 1841 L. 3718	Skarb wojskowy w sporze przeciw Izakowi Wolfowi Rapaportowi o 1020 złr. 42 7/8 cnt. w. a.	„ 158	52	23											
13	24/12 1842 L 28221	sporna masa Skarbu wysokiego contra Eufrozyny Goczkowskiej	„ 162							28	84					„ „ 18896.
14	22/12 1847 L 28236	Aniela Adamska	„ 166									6	30			pięć sznurków korali
15	31/8 1841 L. 26515	Alexander Bożęcki	B. I 1	2	½ 41					155	87			105		nr. książeczki 2020, wedle poświadczenia kasy długu państwa z dnia 17/12 1852 l. 1803.
16	7/4 1824 L 9645/7350	Bazyli Babuchowski	„ 29	18	½ 38											
17	7/6 1842 L. 16788	Ignacy Bielski	„ 169							4175	39					nr. książeczek 20045, 20047, 20050, 20054, 20058.
18	5/9 1849 L. 26842	Wierzyciele dóbr Buska	B. II. 1	22	85											
19	2/7 1849 16/10 1833 L. 19722	Franciszek Burczyński	„ 5		½					605	46					nr. książeczki 6570.
20	16/7 1834 L. 10925	Aron Blauen	„ 11												½ 9	m. k. wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwowej z dnia 29/5 1849 l. 1333.
21	3/3 1855 L. 11207 17/12 1838 L 38444	Antoni Bałterowicz	„ 13									6	½ 82			złoty zegarek, 4 srebr. łyżeczek i 1 bakfon. łyżeczka.
22	17/6 1840 L. 19440	Elżbieta Błażowska	„ 17					1000								10 sztuk akcyi towarzystwa wyrobów zbożowych w Warszawie w imiennej wartości 1000 złp.
23	23/8 1849 L 10321	August Biliński	„ 25											10	41	m. k. wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwowej z 6/9 1849 l. 1434.
24	21/8 1837 L 25861/12283	ekonom Borowicz	„ 29	2	46	11	62			2	56				½ 28	m. k. wedle kwitu zbior. kasy centralnej państwowej z dnia 29/5 1849 l. 1333. nr. obligacyi 36960, 36961, 36962 i 1861 nr. książeczki 18055.
25	4/8 1840 L 25220	gmina miasta Brzeska	„ 31	24	98	12	50							1	½ 13	m. k. wedle kwitu zbior. kasy centr. państw. z 29/5 1849 l. 1333. nr. obligacyi 108836 i 41033.
26	19/9 1838 L. 29413	Łukasz Borejko	„ 35									17	6			chochla wielka srebrna z lit. J. K., łyżka stołowa, 2 łyżeczek do kawy.
27	20/2 1839 L. 5523	Józef B nicki	„ 39											12	57	m. k. wedle kwitu zbior. centralnej kasy państwowej z 29/5 1849 l. 1333.
28	9/7 1849 L. 20644	Adam Bielski	„ 47							402	35					nr. książeczki 20382.
29	21/8 1839 L 26123	Józef Bylecki	„ 49	2	80											
30	20/5 1840 L. 16268	Felix Babecki	„ 57									19	60			pierścionek złoty gładki, pierścionek złoty z margaratami i szafirem, złoty pierścionek, zegarek srebrny, 3 łyżki srebrne, łyżeczka, pierścionek z Panem Jezusem złoty.
31	22/2 1843 L. 5819	wierzyciele dóbr Barki i Hołhocza właściwie Józefa Hruszki	„ 77	2	8									7	2	m. k. wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwowej z 6/9 1849 l. 1434.
32	20/7 1844 L. 22845	Józef Edward Babel	„ 86									10	50			srebrny zegarek nr. 4263.
33	6/8 1845 L. 24383	Alexander Borkowski	„ 92											8	42	m. k. wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwowej z dnia 29/5 1849 l. 1333.
34	8/6 1847 L. 17752	Masa spadkowa Blaszke	„ 100											490	24	m. k. wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwowej z dnia 6/9 1849 l. 1434.
35	31/5 1849 L. 16380	Maryanna Bieńkowska	„ 102							411	64					nr. książeczki 20384, 20386.
36	8/11 1837 L. 33879	Paweł Bojczuk	„ 106											7	32	m. k. wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwowej z 6/9 1849 l. 1434.
37	11/9 1849 L. 27427	Katarzyna Skarbek Borowska	„ 124							188	77					nr. książeczki 20410.
38	20/5 1814 L. 7098/Mag	Borkowski	B IV. 11							153	74					„ „ 11260.
39	18/11 1848 L. 27237/Mag.	Mikołaj Borecki	„ 103							10	69					„ „ 20432.
40	24/4 1849 L. 5548/Mag.	Jan Brynkowski	„ 103							9	44					„ „ 12807.
41	9/6 1837 L. 11980/Mag	Anna Barańska vel Baranowska	„ 107											1	39	według poświadczenia centr. kasy państwowej z dnia 18/6 1849 l. 1348.
42	12/7 1846 L. 12795/Mag.	Markus Blasberg	„ 107							9	86					nr. książeczki 22295.
43	20/3 1839 L. 24508/828 Mag.	Wiktorya Budzińska	„ 113							5	10					„ „ 12684.
44	23/11 1838 L. 24280/Mag.	Alexander Buczkowski	„ 115	2	37	109	½ 24									nr. obligacyi 2905.
45	23/3 1839 L. 6194/Mag.	Bazyli Bankowski	„ 115							2	66					nr. książeczki 12034.
46	8/3 1839 L. 16200/Mag.	Wilhelm Paweł Bartel	„ 121									2	10			
47	15/11 1839 L. 24075/Mag. 21/8 1840 L. 17596Mag.	Aron Blauer	„ 123			135	12									nr. obligacyi 2783.

Liczba porządkowa	Liczba dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z: gotówki zł.	c.	obligacyi państwowych i krajowych zł.	c.	obligacyi prywatnych zł.	c.	książeczek kasy oszczędności zł.	c.	kosztowności zł.	c.	Ulokowano w kasie depozytów państwowych zł.	c.	Zapiski
48	2|5 1840 L. 9318|Mag.	Grzegorz Bajati	B. IV. 123							2	80					
49	19|12 1840 L. 25962|Mag.	Kaiła Blumengarten	„ 125											2	48	według poświadczenia centralnej kasy państwowej z 18|6 1849 l. 1348.
50	10|9 1841 L. 18078|Mag.	Honorata Brzośniowska	„ 125	8	16½											
51	14|1 1842 L. 783|Mag. 20|5 1842 L. 10515|Mag.	Marya Bastendorf	„ 127							9	61					nr. książeczki 12930.
52	20|1 1842 L. 1250|Mag.	Egidius Baumann	„ 129											92	54½	według poświadczenia centralnej kasy państwowej z dn. 18|6 1849 l. 1348.
53	8|4 1843 L. 7545|Mag.	Pessel Becher	„ 135											10	10	według poświadczenia centralnej kasy państw. z 18|6 1849 l. 1348.
54	17|6 1843 L. 12844|Mag.	Michał Bankier	„ 137							9	80					nr. książeczki 12926
55	11|8 1843 L. 17319|Mag.	Antonia Brzostka	„ 139		56	250				286	1					„ „ 2112, 10163, 11684, 41110. nr. obligacyi 82846.
56	14|6 1844 L. 13415|Mag.	Franciszka Borowska	„ 147									4	72½			2 pierścionki i 1 krzyżyk z łańcuszkiem.
57	10|1 1845 L. 483|Mag	Freyde Beyser vel. Baier	„ 151												39	wedle kwitu zbiorowej centralnej kasy państwa z 3|8 1849 l. 1400.
58	15|1 1847 L. 853|Mag	wierzyciele realności l. 296¼ Fortunata Budkowskiego	„ 161	1	84½	125	24½									nr. obligacyi 2813.
59	24|12 1847 L. 28448|Mag.	Michał Bandura	„ 169	1	49											
60	1/3 1849 L. 2323|Mag.	Elżbieta Bojkiewicz	„ 171		50											
61	21|4 1849 L. 9017|Mag.	Stefan Bossag	„ 171									4	20			zegarek srebrny.
62	22|6 1844 L 14167|Mag.	Chaima Blumengartena wierzyciele	B. V 19	3	20½	352	45½									nr. obligacyi 2784.
63	15|10 1834 L. 394 2|8 1849 L. 23122	Antoni Chojnacki	C. I. 6					100		299	84					nr. listu zastawnego 1178—4% z kup. 31|12 1877. nr. książeczki 32382 i 34781.
64	12|5 1794 L. 9032	Józef Chojnowski właściwie Franciszka Humel, Eleonora Zarękiewicz, Salomea Ilnicka, Franciszka Żychowska i Antoni Machowski	„ 34											107	34	effekt dtto 29|5 1849 l. 1333
65	5|6 1848 L. 15041	Mandataryusz Czajkowski	„ 48							34	83					nr. książeczki 26553.
66	16|7 1838 L 22541	Józef Cybulski	„ 71							15	57					„ „ 20513.
67	8|7 1833 L. 226	Hyacynt i Marya Czechowskie i wierzyciele dóbr Ortynia	„ 79					500		785	16					„ „ 20620, 13482, 18948 i 5% list nr. 5065.
68	5|4 1821 L. 9539	Stanisław Chmielowski	„ 85	14	17½									2	27½	effekt z 6|9 1849 l. 1434 i dukaty 3 sztuk wartości (14 zł 17½ ct.)
69	2|11 1826 L. 8107	Teodora de Pawłowska Chilińska	„ 87											11	83½	effekt z 6|9 1849 l 1434.
70	13|8 1839 L. 15360	Onufry Chotyniecki	„ 96											88	50½	„ „ „ „
71	26|10 1830 L. 9390	Joanna hr. Charczewska	„ 104											32	93½	„ „ „ „
72	19|10 1835 L. 24756	Katarzyna Ludwika hr. Chołoniewska	„ 120											28	35	effekt z 29|5 1849 l. 1333
73	9|3 1836 L. 11627|20549|1849	Walentyn Chałkowski, Zofia Rożańska i Agata Czepelska	„ 122	2	30									130		„ „ „ „
74	2|11 1836 L. 13450	Grzegorz Chlinkowski	„ 124											20	56	„ z 6|9 1849 l. 1434.
75	27|6 1837 L. 19575|27107|1836	Leon Czachryński	„ 126											4	19	„ „ „ „
76	24|8 1846 L. 27417	ekonom Chaganowski	„ 128			8	25								57	asygnata rządowa nr. 1687 na 8 zł. 15 ct. effekt 29|5 1849 l. 1333.
77	3|2 1841 L 3776 8|4 1840 L 13391	Michał Chłopecki	„ 132											12	60	„ 6|9 1849 l. 1434.
78	7|8 1839 L. 24736	Zuzanna Chanowska	„ 134												89½	„ „ „ „
79	25|4 1840 L. 13340	Paweł Chiliński	„ 140											1	92½	„ „ „ „
80	3|4 1841 L. 10586 18|10 1841 L. 31502	Koźma Chruszcz	„ 150											6	82	„ „ „ „
81	28|2 1842 L. 6468	Wincenty Cywiński	„ 152	4	72½											w złocie.
82	3|5 1842 L. 22969	Jan Chłopecki	„ 154											6	22	effekt z 6|9 1849 l. 1434.
83	16|10 1843 L. 15846	Teofil Chrząszczewski	„ 164											4	30	„ z 29|5 1849 l. 1333
84	19|5 1845 L. 15078	Jędrzeja Czaderna spadkobiercy Leona Schanzera i Adam Schanzer, Stanisław Borzykowski i Mojżesz Trommer	„ 168											239	40	effekt z 6|9 1849 l. 1434.
85	17|5 1848 L. 13503	Ignacy Cetner	„ 176											15	3/4	„ z 29|5 1849 l. 1333.
86	4|12 1809 L. 33235	Franciszek Czechowski	C. II. 31	1	75											
87	24|2 1849 L. 4358	Józef Chmarowski	„ 58							4	90					nr. książeczki 25468.
88	15|4 1842 L. 7679|Mag.	Corporus spir. Rosenberg	„ 60					16400								Skrypt dłużny intabulowany na podniesione z depozytu pieniądze.
89	21|1 1843 L. 1318|Mag.	Jan i Franciszek Czech	„ 62											2	3	effekt z 18|6 1849 l. 1348
90	22|6 1812 L. 8376 9|3 1820 L. 3336|Mag	Mikołaj Czajkowski	„ 106		½					33	3					nr. książeczki 12937.
91	23|5 1839 L. 3897|Mag.	Angela Czaczka.	„ 122							1	93					„ „ 14626.
92	1|10 1847 L. 21265|Mag.	Michał Chamajdes	„ 126	2	7	453	55									nr. obligacyi 2859.
93	30|11 1839 L. 17762|Mag.	Anastazya Czajkowska	„ 128		½					17	73					nr. książeczki 12959.
94	10|1 1840 L. 558|Mag	Jan Czepicki	„ 130		61											
95	15|5 1841 L. 9347|Mag.	Katarzyna Chmielowska	„ 130	5	47											
96	1|2 1840 L. 2363|Mag.	wierzyciele Antoniego Columna Czosnowskiego z realn. Nr. 466¼	„ 132											51	31½	m. k. effekt z 18|6 1849 l. 1348.
97	10|9 1841 L. 18079|Mag	Antoni Czosnowski	„ 134	3	80½											
98	30|12 1841 L 24578	lwowska Kapituła w sporze z Antonim Skoraczyńskim	„ 136											20		„ „ „ „ „
99	21|7 1815 L. 16428 30|4 1816 L. 9052	Wincenty Dobrowolski	D. I. 62											1890	2	effekt z 17|12 1852 l. 1803 vide l. 1684|S.kr./867.
100	16|11 1825 L. 7824 składka	Magdalena Dulska	„ 76												10	„ z 29|5 1849 l. 1333
101	15|11 1830 L. 18133|837	Sebastyan Dzikowicz	„ 110	8	45									15	54½	m. k effekt z 6|9 1849 l 1434.

Liczba porządkowa	Liczba dzień i rok złożenia do depozytu.	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z: gotówki zł.	c	obligacyi państwowych i krajowych zł.	c	obligacyi prywatnych zł.	c	książeczek kasy oszczędności zł.	c	kosztowności zł.	c	Ulokowano w kasie depozytów państwowych zł.	c	Zapiski
102	13|1 1840 L. 1131	Michał Dąbrowski	D. I. 122											4	15 3/4	m. k. effekt z 6|9 1849 l. 1434.
103	20|8 1838 L. 26267	Cecylia Deak	„ 136							104	84					nr. książeczki 25483.
104	3|2 1841 L 3772	Michał Dwernicki	„ 144											2	30	effekt z 29|5 1849 l. 1333.
105	25|8 1841 L. 25995	Wiktorya Dumicowa	„ 146							74	88					nr. książeczki 25631.
106	21|1 1842 L. 3140	Grzegorz Dawidowicz	„ 148											5	17 1/2	m. k. effekt z 6|9 1849 l. 1434.
107	10|1 1843 L. 798	Bartłomiej Dumański	„ 154											4	9	„ „ „ 29|5 1849 l. 1333.
108	3|2 1846 L. 3858	Mikołaj Drzymalski	„ 158											39	50	„ „ „ 6|9 „ l. 1434.
109	14|12 1846 L. 39047	Antoni Dunajewski	„ 162	7	38 1/2											
110	6|7 1847 L 21063	Ludwik Dupire	„ 168	15	88 1/2									376	45	„ „ „ 29|5 „ l. 1333.
111	4|8 1847 L. 24118	Felicya Drzewicka	„ 172											75		„ „ „ 6|9 „ l. 1434.
112	21|11 1849 L. 34372	Michał Dubrawski	„ 180					100		166	74					list zastawny nr. 2306. nr. książeczki 25633, 14037, 33124.
113	1|7 1813 L. 9497|Mag	Stanisław Doliński	D. II. 64											19	29	w. w. effekt z 20|4 1849 l. 1306.
114	8|7 1842 L. 14528|Mag	Lorenz Drumm	„ 68			360	97			58	18					nr. effektów 2863 a 234 zł. 46 ct., nr. 2247 a 41 zł. 51 ct., nr. 69012 a 50 zł., nr. 167174—76 a 10 zł., nr. 40654—55 a 2 zł. 50 ct. nr. książeczki 27456, 2266, 37617 i 16156.
115	4|9 1832 L. 13525|Mag.	Adalbert Drobse	„ 86										7			moneta.
116	15|6 1844 L. 13525|Mag	Franciszka Dąbrowska	„ 112		1/2					13	95					nr. książeczki 11948.
117	6|7 1844 L. 15269|Mag.	Szymon Dunajewski	„ 114											4	19	m. k. effekt z 18|6 1849 l. 1348.
118	17|7 1846 L. 16952|Mag.	Baltazar Dulewski	„ 120	4	4 1/2											
119	26|11 1816 L. 5279	Karol Eder	E. I. 1	3	85											
120	19|11 1834 L 34399	Antoni i Barbara Eberhard	„ 3											4	20	effekt z 6|9 1849 l. 1434.
121	5|11 1838 L. 34145	Jüde Einstein i Hez Katz	„ 5											3	20	„ „ „ „
122	24|2 1849 L. 4359|Mag.	Ester Ehrlich	„ 48							11	16					nr. książeczki 9253.
123	13|8 1841 L. 16075|Mag.	Masa rozbiorowa Etlinger Barbary	„ 50		1/2					5	39			203	39 1/2	„ „ 20237. m. k. effekt 18|6 1849 l. 1348.
124	16|2 1849 L 3557|Mag.	Leib Eldinger	„ 52							314	65					nr. książeczki 20612 i 25648.
125	12|7 1837 L. 21401	fiscus imieniem kościoła w Dubiecku przeciw Eustachemu Dembińskiemu	F. I. 62												22 1/2	effekt z 29|5 1849 l. 1333.
126	17|12 1848 L. 38454	masa sporna fiscus imieniem funduszu przepadłości przeciw Maryannie Zbikalskiej	„ 74												18 1/2	m. k. effekt z 6|9 1849 l. 1434.
127	18|12 1836 L. 12576	sporna masa Józefy Hummickiej przeciw funduszowi przepadłości	„ 80	5 1	72 1/2 bank. 53 srebr.											srebro i banknoty.
128	19|12 1836 L. 9528	Tadeusz hr. Łoś w sporze ze skarbem	„ 82												27 1/2	effekt z 29|5 1849 l. 1333.
129	15/1 1840 L. 13302	Franciszek Feigel infułat	„ 88											5	24 3/4	m. k. effekt z 6|9 1849 l. 1434.
130	3/8 1846 L. 25219 22/10 1849 L. 31310	Piotr Fastnacht	„ 92	1	10											
131	2/7 1839 L. 20766	Karol Fritsch	„ 94											63	54 1/2	m. k. effekt z 6|9 „ „
132	17/3 1841 L 13864	Jan Forwerk	„ 96	1	31									116	44	w. w. „ „ 29|5 „ l. 1333.
133	3/5 1842 L. 13602	sporna masa skarbu contra Teodor Fergonde	„ 98											1	36	m. k. „ „ 6|9 „ l. 1434.
134	2/8 1841 L. 23566	sporna masa fiscus imieniem funduszu taks contra Izabella Polańska	„ 100											4	50	„ „ „ „ „
135	6/6 1849 L. 17003	Matiasz Filipowski	„ 102	4	97 1/2	120				132	81					nr. obligacyi 355193 a 100 zł., nr. 167673—4 a 10 zł. nr. książeczki 4494, 4502, 12760, 8459.
136	16/9 1844 L. 2859	Speicherfond (fundusz granarii) albo aerar contra Władysław Rozwadowski	„ 104											112		m. k. effekt z 29|5 1849 l. 1333.
137	10/12 1844 L. 37004	fundacya stypendyjna Tomasza Spychajewskiego w sporze z Apolonią Wilkoszewską	„ 106												43	„ „ „ 6|9 „ l. 1434.
138	21/4 1847 L. 12564	spadkobiercy Barbary Mścinojewskiej	„ 122	31	50											
139	27/1 1838 L. 1870/Mag.	Marya Fiedler	F. II. 47											2	27	effekt z 18|6 1849 l 1348.
140	25/5 1839 L. 11029/Mag.	Józef Fetter	„ 49												20	m. k. „ „ „ „
141	27/4 1838 L. 8767/Mag.	Teresia Faust	„ 49		1/2					1	81			44	22	nr. książeczki 20209. effekt z 18|6 1849 l. 1348.
142	8/4 1843 L 7545/Mag.	Nachmann Feuerstein	„ 51											18		„ „ „ „
143	25/4 1845 L. 1435/Mag.	Friedrich Freund	„ 55											5	44	m. k. effekt z 18|6 1849 l. 1348.
144	17/1 1846 L. 1154/Mag.	Peil Frankel	„ 55		15											
145	23/12 1848 L. 29698/Mag.	Feiwel Feldmann	„ 57	4	1											
146	12/1 1843 L. 1869/1842	Tomasz Gorgoński	G. I. 45											12	2	effekt z 6|9 1849 l. 1434.
147	24/8 1836 L. 11874/43042/1869	Urszula hr. Grocholska	„ 81		85											w srebrze 75 ct. i 10 ct. a. w.
148	26/8 1838 L. 20260 17/10 1838 L. 32199	Aniela Gałecka	„ 85											1	44 1/2	effekt z 6|9 1849 l. 1434.
149	3/6 1[illegible] L. 17414 28/6 [illegible] L. 19640	Stanisław Gruszczyński	„ 98	1	29 1/2									34	5	m. k. effekt z 6|9 1849 l. 1434.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronnica księgi głównej	Depozyt składa się z gotówki zł.	ct.	obligacyi państwowych i krajowych zł.	ct	obligacyi prywatnych zł	ct	książeczek kasy oszczędności zł.	ct	kosztowności zł.	ct	Ulokowane w kasie depozytów państwowych zł.	ct.	Zapiski
150	20/1 1840 L. 1758 25/4 1849 L. 12763	Piotr Gliński	G. I. 91			40				74	18					ur. obligacyi 167617—20. nr. książeczki 9834, 4315, 23372.
151	17/3 1841 L. 8810	Karol Gersz	" 93											72	½ 6	effekt z 6/9 1849 l. 1434.
152	20/10 1841 L. 31741	Eustachy Giegłowski recte Piegłowski	" 95							48	90			6	½ 38	" " " " nr. książeczki 13768.
153	22/12 1845 L. 38719	Katarzyna Grabińska	" 105							59	93					" " 42326.
154	21/4 1847 L. 12561	Artym Gałuziński	" 107							91	61	71	40			" " 17799 i 10063. zegarek złoty z łańcuszkiem i krzyż złoty.
155	19/5 1847 L. 15642	Konstancya Gwiazdowska	" 109											12	4	effekt z 6/9 1849 l. 1434.
156	9/8 1847 L 24566	Katarzyna Grabowska	" 109											3	14	" " " "
157	4/9 1846 L. 21125 Mag.	Jan i Anna Gierges	G. II. 32											36	40	m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1348.
158	19/5 1832 L. 10219/Mag.	Maryanna Giąsiorowa	" 78										½ 17			dwa srebrne pierścionki.
159	3/11 1837 L. 23155/Mag.	Wiktorya Guns	" 104		½						55			10	58	nr. książeczki 20201. effekt z dnia 18/6 1849 l. 1356.
160	13/10 1843 L. 22420/Mag.	Abraham Geisler	" 106							3	63			65	33	nr. książeczki 20215. effekt z 18/6 1849 l. 1356.
161	31/3 1840 L. 7521	Antoni Gruber	" 108							23	10					nr. książeczki 13769.
162	21/11 1840 L. 29094/Mag.	Jan Jędrzej Glanz	" 110											12	21	effekt z 18/6 1849 l. 1356.
163	8/5 1841 L. 8814/Mag.	Jan Götz	" 110							19	2					nr. książeczki 13795.
164	21/2 1842 L. 2754/Mag.	Józef Gliniecki	" 112											1	30	effekt z 18/6 1849 l. 1356
165	3/6 1843 L. 11872/Mag	Elżbieta Geiger	" 116											2	54	" 3/8 " l. 1400.
166	13/1 1844 L. 786/Mag.	Józefa Gliniecka	" 124											5	7	" " " "
167	27/6 1846 L. 15283/Mag.	Piotr Golczewski	" 134							312	18					nr. książeczki 13791, 13793, 13794.
168	15/9 1848 L. 21710/Mag.	Georg Gruber	" 142									2	10			zegarek srebrny.
169	20/7 1829 L. 8970 1/8 1843 L. 23211	Filip Jakób Hajek	H. I. 79			175				189	43					ur. obligacyi 117328, 12617, 112461, 112462, 42602, 42603. nr. książeczki 7948.
170	11/6 1849 L. 17452	Antoni Hryniewicz	" 97							44	56					" " 13777.
171	18/9 1837 L. 29096	Stefan Harasymowicz	" 103											13	43	effekt z 6/9 1849 l. 1434
172	16/10 1837 L. 31896	Julian Hermanowicz	" 105											2	½ 9	m. k. effekt z 6/9 1849 l. 1434.
173	27/4 1842 L 12452	Stefan Hankiewicz	" 111											142	45	" " " "
174	8/3 1839 L. 4972/Mag.	Jan Homor	H. II. 35											4	½ 45	effekt z 18/6 1849 l. 1356.
175	29/4 1831 L. 8407/Mag.	Owadie Hay	" 51	1	83											
176	16/3 1844 L. 6124/Mag.	Aron Horn	" 55											6	10	m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1356.
177	8/6 1832 L. 11564/Mag	Georg Hoffmann	" 55											19	57	" " " " "
178	18/2 1840 L. 25885 27/3 1840 L. 6540/Mag.	Ignacy Holaszczuk	" 65	4	½ 44											
179	10/2 1843 L. 2997/Mag.	Abraham Held	" 67			246	19				82					nr. obligacyi 2818. nr. książeczki 20235.
180	4/12 1840 L. 24960/Mag	Franciszek Helmann	" 69	7	37											
181	4/3 1842 L. 4327/Mag.	Mayer Horowitz	" 69											3	36	m. k. effekt z 3/8 1849 l. 1400.
182	4/3 1842 L. 4328/Mag.	Dawid Hescheles	" 71											3	39	" " " " "
183	19/3 1840 L. 5583/Mag.	Anna Hatscher	" 73			423	½ 77									nr. obligacyi 2817.
184	21/6 1816 L. 7532/Mag.	Johann Haditsch et. Stach	" 73							1	84			88	5	nr. książeczki 20220. w. w. effekt z 20/4 1849 l. 1306.
185	3/6 1833 L. 11878/Mag.	Gottlieb Habermann	" 79											2	10	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
186	13/10 1843 L. 22423 21/10 1843 L. 22997/Mag.	Gertrud Hulimka	" 81											10	¾ 23	m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1256.
187	24/2 1844 L. 4212 20/4 1844 L. 8841/Mag.	Kredytaryusz Leopolda Holanek	" 83	22	11											
188	25/10 1845 L. 24414/Mag.	Teofil Horbaczewski	" 85	8	½ 19											
189	31/1 1846 L. 2345/Mag.	Marya Huzarowa	" 87		½ 17											
190	4/4 1846 L. 7759 1/8 1846 L 18189	Elżbieta Hoffmann	" 87							206	92	49				nr. książeczki 13778. kosztowności 12 łyżek, 1 chochla i 2 solniczki.
191	17/4 1846 L. 8615/Mag.	Mendel Hersz	" 89											13	7	m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1356.
192	19/2 1847 L. 3349/Mag.	Józefa Hummicka	" 89			72	½ 75									nr. obligacyi 2910.
193	11/2 1848 L. 3358/Mag.	Rosa Hecht	" 91	1	5											
194	27/2 1847 L. 6302 12/6 1847 L. 12099/Mag.	Johann Härtel	" 93			513	½ 61									nr. obligacyi 2919.
195	14/7 1848 L. 15757/Mag.	Karolina Hippmann	" 95											4	½ 34	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
196	14/7 1848 L. 15759/Mag.	Franciszek Haute	" 97											1	17	" " " "
197	18/9 1838 L. 29327	(Ignoti) niewiadomy właściciel	J. I. 93	8	½ 19									260		" z 6/9 1849 l. 1434.
198	23/5 1849 L. 15630	Teodor Piszkiewicz Jaworski	" 95							19	36					nr. książeczki 13774.
199	7/11 1837 L. 34381	Amant Janowski	" 125			75				40	18					nr. obligacyi 69009, 107169 do 107170 a 10 zł., nr. 40656 i 40657 a 2 zł. 50 ct. nr. książeczki 20123, 29693, 37616 i 2286.
200	15/1 1840 L. 1391 9/8 1843 L 24115	Ignacy Jarocki	" 127											24	4	effekt z 6/9 1849 l. 1434.
201	25/5 1841 L. 15444	Ignacy Janicki	" 131												11	w. w. effekt z 29/5 1849 l. 1333.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z: gotówki		obligacyi państwowych i krajowych		obligacyi prywatnych		książeczek kasy oszczędności		kosztowności		Ulokowano w kasie depozytów państwowych		Zapiski
				zł.	ct.	zł	ct	zł.	ct	zł.	ct.	zł.	ct.	zł	ct.	
202	4/6 1845 L. 16972	Ignacy Jastrzembski	I. I. 139			290				358	92					nr. obligacyi 151459, 159597, 54237, 167625 do 167628. nr. książeczki 9521, 7384, 14817 i 30157.
203	6/7 1847 L. 21063	Stanisław Jarzymowski	„ 145	16	72									599	11 1/2	effekt z 29/5 1849 l. 1333.
204	11/3 1838 L. 16564 28/6 1839 L. 13557/Mag.	Barbara Jasińska	I. II. 52	1	22	213	22									nr. obligacyi 2790.
205	28/6 1839 L. 13549/Mag.	Wacław Jäckel	„ 52											2	31	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
206	7/11 1840 L. 23163/Mag.	Franciszek Jerzyna	„ 54											1	44	„ „ „ „
207	21/12 1844 L. 29208/Mag.	Apolonia Jastrzębska	„ 56	8	13	140				150	61					nr. obligacyi 249715 á 100 zł., nr. 167636 do 167639 á 10 zł. nr. książeczki 3437, 7375, 8001, 12799.
208	5/4 1845 L. 7502/Mag.	Józef Janoch	„ 58												42 1/2	m. k. effekt z 3/8 1849 l. 1400.
209	11/12 1829 L. 21643/Mag.	Elżbieta Janowska	„ 72									1	75			łyżeczki srebrne.
210	11/10 1845 L. 23256/Mag.	Tomasz Jakubowski	„ 76											1	57	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
211	17/10 1846 L. 25007 23/1 1847 L. 1454/Mag.	Lana Isertes	„ 78	27	16 1/2											
212	7/7 1848 L. 15163	Antoni Iwantschay lub Jantschky	„ 80											3	17	„ „ „ „
213	11/3 1839 L. 8052 21/1 1840 L. 2104 4/8 1840 L. 25214 10/2 1841 L. 4641	Spadkobiercy Kalinowskiego i Bronowskiego	K. I. 75											2229	41	m. k. effekt z 29/5 1849 l. 1333.
214	21/8 1837 L. 15861	Państwo Kosowice	„ 105			907	50			1592	21			610	30 1/2	nr. obligacyi 65973, 69011. 106346, 106347, 107171 107172, 107173. 40318. 40652 i 40653. nr. książeczki 18274. 29820, 25919, 2321. effekt z 6/9 1849 l. 1434.
215	17/2 1817 L. 3310	Jacenty Kawiecki	„ 127	43	30 1/2			9300		4533	75					Listy zastawne galic. towarz. kredytowego nr. 507 á 5000 zł., nr. 3175 na 1000 zł. — 3 sztuki po 500 zł. i 18 sztuk á 100 zł. nr. książeczki 5494, 3879, 12313, 23621, 25794, 25793, 13065, 44455, 44454, 35304
216	2/9 1845 L. 27244	Michał Kępski	„ 129							4	14					nr. książeczki 14197.
217	5/3 1839 L. 7304 29/8 1842 L. 25474	Piotr Kopystyński	K. II. 27	7	8 1/2											srebro 3 zł. 6 ct. i gotówka 4 zł. 2 1/2 ct.
218	7/3 1827 L. 6074	Teodor Kostanowicz	„ 31											21		m. k. effekt z 29/5 1849 l. 1333.
219	21/8 1837 L. 25861	Państwo Kurdwanów	„ 27			28	62 1/2							2	20	nr. obligacyi 1409, effekt z 29/5 1849 l. 1333.
220	29/11 1837 L. 36856	Spadkobiercy Maryi Kłopotowskiej	„ 91											4	29 1/2	effekt z 29/5 1849 l. 1333.
221	2/11 1836 L. 32469	Wierzyciele dóbr Kramaszówka i Prosnów	„ 109	767	5											
222	18/5 1837 L. 14939	Franciszek Xawery Kobierski	„ 117											11	57	„ „ „ „
223	10/7 1837 L. 21165	Kajetan Kicki wierzyciele	„ 121	66	6											
224	28/5 1838 L. 16855	Damian Kulczycki	„ 125									5	25			zegarek
225	7/8 1839 L. 24735	Franciszek Kruczaj	„ 135	3	43											
226	14/1 1840 L. 1286	Franciszek Xawery Kruczay contra Łaszowski	„ 137	111	64									293		m. k. effekt z 18/1 1853 l. 1790.
227	4/10 1843 L. 30616	Jan Kostecki	„ 139											13	16 1/2	effekt z 6/9 1849 l. 1434.
228	25/2 1840 L. 6207	Jędrzej Kowats	„ 147							8	12					nr. książeczki 14221.
229	9/3 1840 L. 7795	Jędrzej Kamiński i Jan Grusiecki	„ 151			50				108	97					„ „ 10810 i nr. obligacyi 56199.
230	1/7 1840 L. 21139	Michał Kochanowski	„ 155											68		m. k. effekt z 6/9 1849 l. 1434.
231	18/10 1841 L. 31499	Anna Kettner, zamężna Zemek	„ 163											6	12	„ „ 29/5 „ 1333.
232	19/10 1841 L. 31611	Jan Kobłowski	„ 165			1300				1470	66				12 1/2	nr. obligacyi 545579 á 1000 zł., nr. 589983. 58696 i 589697 a 100 zł. nr. książeczki 11217, 9074 i 14287. effekt z 29/5 1849 l. 1333.
233	20/10 1841 L. 31739	Grzegorz Komarnicki	„ 167											1	53	m. k. effekt z 6/9 1849 l. 1434.
234	7/9 1842 L. 26520	Roman Kraiński	„ 175		5 1/2					32	70					nr. książeczki 5140.
235	19/10 1842 L. 30512	Michał Kochanowski	„ 178			450				584	65					nr. obligacyi 210948, 222356, 225857, 225858 a 100 zł., 54238 a 50 zł. nr. książeczki 11216. 9069, 14295, 14816.
236	14/11 1842 L. 33121	wierzyciele Benedykta Komara	„ 180	4	72 1/2											1 dukat.
237	15/5 1843 L. 14838	Karolina Kiryłowicz i dzieci Elżbiety Smutnej	K. III 1											3	8 3/4	m. k. effekt z 6/9 1849 l. 1434.
238	1/8 1843 L. 23219	Hausner et. Violant przeciw spadkobiercom Józefa Benedykta Komara	„ 9							53	28					nr. książeczki 14297.
239	8/6 1846 L. 18434 4/3 1844 L. 7390	Tomasz Królikowski proboszcz z Rokitna	„ 18	1	19 1/2					154	41					„ „ 25867.
240	28/12 1847 L. 39079 9/12 1844 L. 36887	Karol Kronstein	„ 24											79	51 1/2	m. k. effekt z 18/1 1853 l. 1790.
241	31/12 1844 L. 39292	wierzyciele Makara Kurdwanowskiego	„ 26	40	16 1/2									1611	8 1/2	„ „ z 6/9 1849 l. 1434.
242	15/3 1845 L. 8290	Jan Kołaczkowski legataryusz Maryi Padlewskiej	„ 30											28	45	„ „ z 29/5 1849 l. 1535.
243	9/4 1845 L. 7771	Józefa Kotulska	„ 32											29	27	„ „ z 6/9 1849 l. 1434.
244	26/5 1845 L. 15827	Stanisław Kieszkowski	„ 34											18	57	„ „ „ „ „
245	7/9 1846 L. 28665	Franciszek Komarnicki	„ 48											16	51	„ „ z 29/5 1849 l. 1333.
246	23/2 1847 L. 6162	Bazyli Krynicki	„ 52											17	15	„ „ z 6/9 1849 l. 1434.
247	22/3 1847 L. 9465	Wicenty Kruszewski	„ 53 1/2		31 1/2	20				32	16					nr. obligacyi 167629, 167630 a 10 zł. nr. książeczki 8997, 14298 i 13194
248	27/4 1847 L. 13279 i 13280 7/6 1848 L. 15265	Józef, Aleksander, Tomasz, Felicyan i Stanisław Kucharski	„ 55	21	5 1/2									196	17 3/4	m. k. effekt z 5/9 1849 l. 1434.
249	12/7 1847 L. 21715	Julian Aleksander Kamiński	K. III. 57											200		„ „ „ „ „
250	18/8 1847 L. 25536	Julian recte Jan Kochański	„ 59											19	10 2/4	„ „ z 5/9 „ „
251	13/12 1847	Katarzyna Karzer	„ 63			40				52	53					nr. obligacyi 167642 do 167645 a 10 zł. nr. książeczki 14765 9009, 14299, 3433.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z: gotówki zł	ct	obligacyi państwowych i krajowych zł	ct	obligacyi prywatnych zł	ct	książeczek kasy oszczędności zł	ct	kosztowności zł	ct	Ulokowano w kasie depozytów państwowych zł	ct	Zapiski
252	16/8 1848 L. 21500	Państwo Kamionka strumiłowa przeciw Tomaszowi Falińskiemu	K. III. 67											279	33	m. k. effekt z 5/9 1849 l. 1434.
253	26/9 1849 L. 28836	Daniel Kaczanowski	" 73					400		606	7					listy zastawne nr. 3220, 16945, 13710, 22325 a 100 zł. nr. książeczki 12546, 10538, 14305, 38505. 30138
254	20/12 1848 L. 33007	Jan Krasnodębski	" 75		½							116	88			
255	2/3 1849 L. 6329	Tomasz Kruszyński	" 79									4	20			
256	23/3 1849 L. 8551	Tomasz Kłak	" 81	95	20					34	29					nr. książeczki 26057.
257	10/9 1849 L. 27333	Państwo Krysowice	" 85	3	6											
258	15/10 1849 L. 30567	Hyacynt Kłuszewski	" 87	6	53									211	46	m. k. effekt z 17/9 1852 l. 1803.
259	21/11 1828 L. 21735/Mag.	Antoni Kuźma	K. IV. 101											7	52	w. w. " " 20/4 1849 l. 1306.
260	21/11 1828 L. 21735/Mag.	Szymon Kwiatkowski	" 105											1	27½	" " " " "
261	21/11 1828 L. 21735/Mag.	Jakób Piotr Knott	" 111												6½	" " " 9/7 " l. 1371.
262	18/8 1814 L. 12586 28/12 1815 L. 16456/Mag.	Łukasz Kujanowski	" 97											3	58	" " " " "
263	28/1 1824 L. 1403/Mag.	Jędrzej Korzeniowski	" 179												22	" " " 20/4 " l. 1306.
264	14/7 1827 L. 9328 13/2 1824 L. 2376/Mag.	Teresa Karpińska	K. V. 5											10 179	58 5	m. k. effekt z 3/8 1849 l. 1400. w. w.
265	27/11 1817 L. 17152/Mag.	Róża Kohn	K. IV. 175											2	—	m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1356.
266	25/1 1845 L. 1673/Mag.	Abraham Kweller	K. V. 97									3	15			zegarek srebrny.
267	17/3 1837 L. 5549 24/2 1837 L. 4007/Mag.	wierzyciele Jana Kuczewskiego na realności Nr. 112¼	" 97	221	53½	188	69½			1	22					nr. obligacyi 92. nr. książeczki 20238.
268	4/11 1837 L. 23248/Mag.	Józef Frydryk Knee	" 99											6	48	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
269	5/2 1841 L. 21020/Camb. Mag.	Leib Kronstein contra Rochmes	" 101									23	10			sześć sznurków pereł, 1 kulczyk i 2 pierścienie.
270	29/3 1845 L. 6798/Mag.	Samuel Krzysztanowski	" 101									28	35			8 rubli i 2 imperyały.
271	21/9 1838 L. 19767 16/3 1839 L. 5637/Mag.	Jan Kron	" 103											8	5	effekt z 3/8 1849 l. 1400
272	19/1 1839 L. 1234/Mag.	Henryk Knotz	" 103											2	45	" z 18/6 " l. 1356.
273	5/4 1839 L. 7061/Mag.	Marya Kuzio	" 105									3	15			4 sznurki korali.
274	31/1 1840 L. 2269/Mag.	Michał Kuczyński	" 109											28		effekt z 18/6 1849 l. 1356
275	6/5 1842 L. 9418/Mag.	Markus Kogut	" 111	10	73	200				221	70					nr. obligacyi 589963, 590073. nr. książeczki 11894, 14841, 38767, 8007.
276	14/8 1840 L. 16964/Mag.	wierzyciele krawca Kohlberga	" 113											4	12	effekt z 18/6 1846 l. 1356
277	12/2 1841 L. 2656 9/7 1841 L. 13385/Mag.	Józef i Anna Kistryn Orida	" 115	50	26½											
278	11/1 1844 L. 10684	Franciszka Kanka	" 117											2	10	" " " "
279	22/1 1842 L. 1324	cena kupna ze sprzedaży realności Nr. 260 m. Mordka Kosla	" 121	1	68½	1018	49½									nr. obligacyi 2794.
280	3/6 1842 L. 11693/Mag.	Edward Korzweil	" 123											10	50	m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1356.
281	19/4 1845 L. 8729/Mag.	Crida Józefa i Rozalii Kohmanów	" 125	47	41½											
282	3/7 1840 L. 13773 11/4 1840 L. 7839	Aleksander Kaczorowski	" 125											37	32½	m. k. effekt z 3/8 1849 l. 1400.
283	26/8 1842 L. 18623/Mag.	Szymon Kunicki	" 127	31	35½											
284	31/10 1835 L. 22987 18/12 1835 L. 26352/Mag.	wierzyciele Karoliny hr. Komorowskiej	" 131	2	25	1530	52½									nr. obligacyi 2870.
285	21/10 1842 L. 22958/Mag.	Józef i Antoni Kaliner, także Kalinger	" 135		½					46	4					nr. książeczki 6724.
286	16/12 1842 L. 27481/Mag.	Gittel Berger Katz	" 135											13	12	m. k. effekt z 3/8 1849 l. 1400
287	14/1 1843 L. 771/Mag. 5/8 1843 L. 16846/Mag.	Anna Kulik	" 137											49	44	effekt z 18/6 1849 l. 1356.
288	3/6 1843 L. 11874/Mag.	Józef Korowicz	" 143											8	57	" " " "
289	18/11 1843 L. 25363/Mag.	Teresa Kopetzka	" 143/195			200				68	8?					nr. obligacyi 321876, 321877 a 100 zł. nr. książeczki 2123, 42068.
290	16/3 1844 L. 6113/Mag.	Michał Kubrakiewicz	" 145	40	56½											
291	19/9 1843 L. 19518/Mag.	Józef Kuczyński	" 149												39	w. w. effekt z 9/7 1849 l. 1371.
292	24/5 1839 L. 10946/Mag.	Katarzyna Krämer	" 151											57	14	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
293	4/12 1835 L. 25381 5/8 1836 L. 17007/Mag.	Franciszka Korczyńska	" 153									8	40	7	54	korale. m. k. effekt z 3/8 1849 l. 1400.
294	8/11 1834 L. 23114/Mag.	Mojżesz Kartsch	" 153											11	2	" " " " "
295	4/3 1837 L. 4595/Mag.	Maciej Knotz	" 157											50	11	" " z 18/6 " l. 1356.
296	22/8 1835 L. 17738/Mag. 23/10 1835 L. 22370 1/9 1843 L. 19128/Mag.	Leib Kochen	" 159		65	104	52									nr. obligacyi 2792.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	Masa depozytowa	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z: gotówki		obligacyi państwowych i krajowych		obligacyi prywatnych		książeczek kasy oszczędności		kosztowności		Ulożono w kasie depozytów państwowych		Zapiski
				zł.	ct.	zł.	ct	ct	ct	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct	
297	26/9 1835 L. 20496/Mag.	Atanazy Krupnicki	K. V. 161											29	2½	effekt z 3/8 1849 l. 1400.
298	10/1 1845 L. 470/Mag.	Jan Koziebrodzki	„ 163			560				754	25					nr. obligacyi 232470, 238688, 238689, 238690, 242191, 56198, 167635 nr. książeczki 9861, 14840, 26066, 30171, 3434, 8005.
299	31/10 1845 L. 24958/Mag.	Józef Kolischer	„ 165											4		m. k. effekt z 18/6 1849 l. 1356.
300	14/3 1846 L 5881/Mag.	Franciszka Kotowska	„ 165											5	42	„ „ z 3/8 „ l. 1400.
301	13/3 1847 L 5140/Mag	Michał Kalitschin	„ 171											3	12	„ „ z 18/6 „ l. 1356.
302	13/3 1847 L. 5139/Mag	Magdalena Kochlacz	„ 171											4	16	„ „ z 3/8 „ l. 1400.
303	14/5 1847 L. 9769/Mag	Konstancya Kurzweil	„ 173												14½	„ „ „ „ „
304	16/7 1847 L. 14927/Mag.	Ignacy Kollmann	„ 177	— 46 m.k.	16	240				399	71					nr. obligacyi 221715, 223626, 167702 do 167705. nr. książeczki 10710, 14837, 26068, 214
305	18/5 1848 L. 4380/Cemb. Mag.	Eliasz Korpus	„ 183	9	93											
306	23/12 1848 L. 29698/Mag.	Jakób Klein	„ 183			56	5									nr. obligacyi 2824.
307	23/12 1848 L. 29698/Mag.	Izaak Katz	„ 185	2	9							98	43½			ruble.
308	6/2 1836 L 2968/Mag. 14/1 1835 L. 23981/Mag.	wierzyciele Erazma i Agnieszki Kulczyckich na realności l. 333 4/4	K. VI. 41			572	35½									nr. obligacyi 2871.
309	4/10 1831 L. 1832/sąd wojsk.	Józef, Mateusz, Jan i Teresa Kühle	K. VIII. 9	4	52	25										nr. obligacyi 64471, 64472, 25966, 25967.

Edyktem niniejszym wzywa się każdego, ktoby do wykazanych depozytów rościł sobie pretensye, aby w przeciągu jednego roku, 6ciu tygodni i 3 dni do sądu tutejszego się zgłosił i swe prawa wykazał, ile że po upływie oznaczonego niniejszym terminu depozyta te bądź w depozycie, bądź w funduszu umorzenia długów państwowych, bądź też w kasie oszczędności umieszczone z gotówki, obligacyi, rewersów lub kosztowności się składające za przepadłe uznane i funduszowi przepadłości wydane będą.

Lwów, dnia 10. Kwietnia 1880.

(3500 2—3) L. 1798.

Ogłoszenie konkursu.

Przy c. k. Sądzie powiatowym w Dobczycach opróżnioną jest posada adjunkta sądowego w IX randze.

Ubiegający się o tę lub podobną przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącą posadę mają w przeciągu 14 dni wnieść swe podania w drodze przepisanej do Prezyum c. k. Sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum c. k. sądu krajowego

Kraków dnia 15 maja 1880.

(3409 2—3) **Edykt.**

L. 1741. Dnia 15 czerwca o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k 99 w Biesiadkach wykazem hipotecznym 99 objętej Tomasza i masy spadkowej po Rozalii Kunowej własnej, na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego celem zaspokojenia 150 zł.

Cena szacunkowa 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko dnia 30 marca 1880.

(3466 2—3) **Edykt.**

L. 4410. Celem ułożenia warunków licytacyę realności l. k 169, 199 i 200 na Błoniu w Przemyślu ułatwiających w sprawie gal. banku hipotecznego przeciw Elce Drezner o 3516 zł. 44 ct. z pn. wyznacza się miasto t. s uchwałą z 25 lutego 1880 l. 14994 przez pomyłkę ustanowionego terminu 18 Czerwca 1880, dzień sądowy 26 lipca 1880 o godzinie 10 przed południem.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl 28 kwietnia 1880.

(3503 2—3) **Edykt.**

L. 8831. C k. sąd powiatowy w Bochni czyni wiadomo, że w dniach 14 czerwca, 19 lipca i 23 sierpnia 1880 o godz. 11 przed południem odbędzie przymusową sprzedaż realności włościańskiej Nr. kon. 47 subrep. 58 w Bogucicach przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej. Cena ta wynosi 4000 wadyum 400 zł.

Inne warunki i opisanie realności mogą być przejrzane w registraturze sądu.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 26 kwietnia 1880.

(3502 2—3) **Edykt.**

L. 8832. C. k. sąd powiatowy w Bochni czyni wiadomo, że dnia 14 czerwca, 19 lipca i 23 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 11 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Nr. con 52 subrep. 59. w Bogucicach przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej. Cena ta wynosi 2000 zł. wadyum 200 zł.

Bliższe warunki licytacyi i opis realności przejrzane być mogą w registraturze sądu. C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 25 kwietnia 1880.

(3504 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5. C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 95 zł. 92 ct w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konsk. 60 subrep. 20 w Butełce wyżnej położonej, dłużnika Wasyla Capa własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego:

I. dnia 24 maja 1880

II. dnia 25 czerwca 1880.

III. dnia 21 lipca 1880.

Każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 150 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Borynia dnia 20 stycznia 1880.

(3456 2—3) **Edykt**

L. 1797 C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do powszechnej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 28 lutego 1880 l. 1423. Marcin Skowronek, włościan z Klęczan za marnotrawcę uznanym został i dla tegoż kuratora w osobie Piotra Skowronka z Klęczan ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 3 maja 1880.

(3507 2—3) **Edykt.**

L. 289. Celem zaspokojenia pretensyi Isaaka Schwarz w kwocie 120 zł. z pn odbędzie się dnia 14 czerwca, 19 lipca i 23go sierpnia 1880 o 10 godz. rano w tutejszym c. k sądzie powiatowym przymusowa sprzedaż licytacyjna realności dłużnika Mechla Schwimmera pod l. 129 w Siedliskach położonej ciała tabularnego niestanowiącej na 210 zł. oszacowanej a to: na pierwszych dwóch terminach za lub zwyż ceny szacunkowej zaś na trzecim i niżej takowej.

Cena wywołania 210 zł

Wadyum 20 zł.

Dalsze warunki licytacyjne i akta zastawniczego opisania i oszacowania można w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Jaworów dnia 2 marca 1880.

(3505 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4025. W dniach 24 maja, 25 czerwca i 21 lipca 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 26 subrep. 41 w Krywce położonej dłużnika spadkobierców Dmytra Waregi własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 239 zł. 80 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 500 zł.

Wadyum wynosi 10%.

Resztę warunków w tutejszej registraturz wolno przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Borynia dnia 20 listopada 1879.

(3469 2—3) **Edykt.**

L. 1297. W dniach 17 czerwca i 15 lipca i 26 sierpnia 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie tylko powyż lub za cenę szacunkową egzekucyjna licytacya realności l. 3 w Weissenbergu obecnie Wilhelma i Krystyny Moos czyli Mosz własnej na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego pto 23 zł., 23 zł., 23 zł., 23 zł. i 416 zł. 23 ct. a. w. z pn. w razie nieudałej sprzedaży wyznacza się celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 1 września 1880 godzina 10 rano.

Cena wywoławcza 2604 zł.

Wadyum 261 złr.

Resztę warunków wolno w registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 15 lutego 1880 w hipotekę sprzedać się mającej realności weszli, lub którymby uchwały niniejszej niedoręczono, ustanawia się adwokata Dra Flakowicza w Gródku, kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy

Gródek 31 marca 1880.

(3320 2—3) **Edykt.**

L. 16265. Dnia 17 czerwca, 16 lipca i 16 sierpnia 1880, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod lk. 94 w Barańczycach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w sprawie zakładu kredytowego włośc. przeciw Dańkowi Steciowemu pto 100 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 zł. Wadyum 30 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Sambor dnia 1 marca 1880.

(3501 2—3) L. 614.

Obwieszczenie licytacyi

L. 614. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 15 czerwca 1880, 20 lipca 1880 i 24 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 54 w Plebanówce położonej, dłużnika Ignacego Krechowicza własnej, celem zaspokojenia pretensyi Leiby Bodiana w kwocie 1572 złr. a. w. z pn. pod następującemi warunkami.

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 8285 zł.

2. Wadyum wynosi 828 zł. 50 ct.

3. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie powyższa realność tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Z c. k. sądu powiatowego.

Trembowla dnia 29 kwietnia 1880.

(3484 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2802 W c. k. sądzie powiatowym w Białej odbędzie się w dniu 1 czerwca 1 lipca i 30 lipca 1880 o godzinie 10tej przed południem celem zniesienia spółwłasności co do realności pod l. 239 w Lipniku w powiecie Bialskim położonej wedle księg. głów. gminy Lipnika L. W. 239 w 5/10 częściach do Anny Janikowej, w 4/10 częściach do Maryanny Kowalczykowej a w 1/10 części do małolet. Anny z Kubiców Klimontowej należącej egzekucyjna sprzedaż takowej.

Cenę wywołania stanowi kwota 4461 złr. 1 ct. poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 450 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali ustanowiony adwokat tutejszy Dr. Jan Ehrler.

C. k. sąd powiatowy.

Biała dnia 23 kwietnia 1880.

(3496 2—3) **Obwieszczenie**

L. 5483. W dniach 25 maja, 22 czerwca i 19 lipca 1880 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie celem ściągnięcia wierzytelności Pańka Szustykiewicza w kwocie 62 złr. 52 kr. przymusowa sprzedaż realności pod l. 624 w Uhnowie położonej ciała tabularnego nie stanowiącej o ile takowa do spadku po Sebastyanie Szustykiewiczu należy i w posiadaniu egzekutki małoletniej Maryi Szustykiewicz się znajduje w pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny wywołania w trzecim także niżej tejże.

Cena szacunkowa wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania tudzież bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

C k. sąd powiatowy.

Uhnów 12 marca 1880.

(3471 2—3) **Edykt.**

L. 1153. Odnośnie do poprzednich ogłoszeń w nr. 75, 76 i 77 z r. 1879 Gazety Lwowskiej zawartych rozpisuje się na zaspokojenie wierzytelności Chaskla Steinbrucha w kwocie 35 zł. w. a. licytacyę realności pod l. 147 w Swidnicy położonej, Piotra Soji własnej na jednym terminie 17 czerwca 1880 o 10 rano na którym realność ta także poniżej ceny szacunkowej będzie sprzedaną.

Wartość realności 144 zł. a. w.

Wadyum 14 zł. 40 ct. a. w.

Protokoły opisania, oszacowania i warunki licytacyjne w tusąd. registraturze do przeglądnięcia.

C. k. Sąd powiatowy

Krakowiec 28 kwietnia 1880.

(3488 2—3) **Edykt.**

L. 342 W skutek przyzwalającej uchwały trybunału uznaje się Iwana Szeremetę, rolnika z Trybuchowiec za marnotrawcę i ustanawia kuratorem Hryńka Iwaczewskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Husiatyn 1 marca 1880.

(3418 3—3) **Edykt.**

L. 37851. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, że w drodze dalszej egzekucyi aktu notaryalnego przed c. k. notaryuszem Stefanem Muczkowskim przez Stanisława Nosala dnia 30 kwietnia 1875 l. R 9354 zeznan go celem zaspokojenia sumy 400 złr. w. a., kosztów egzekucyjnych 7 złr. 16 ct. i dalszych kosztów egzekucyjnych obecnie w kwocie 8 złr. 36 ct. się przyznających na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 21 w Węgrzcach położonej, Stanisława Nosali własnej, przez publiczną licytacyę w trzech terminach mianowicie w dniach 18 czerwca, 23 lipca i 27 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem i dalej chęć kupna mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 1/10 część ceny szacunkowej tj. 93 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej a w dzień licytacyi w biurze komisyi licytacyjnej przejrzane być mogą.

Kraków 5 stycznia 1880.

(3454 3—3) L. 16758/379 R. s. o.

Ogłoszenie konkursu.

C. k. Rada szkolna okręgowa dla miasta Lwowa ogłasza niniejszem konkurs na posadę rzeczywistego nauczyciela szkoły męskiej św. Marcina we Lwowie z płacą roczną 700 złr. i dodatkiem aktywalnym w kwocie rocznej 100 złr., ewentualnie na taką samą posadę, mogącą się opróżnić przy którejkolwiek z lwowskich etatowych szkół ludowych.

Prawo prezentowania na te posady przysługuje Reprezentacyi kr. stoł. miasta Lwowa.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta, wykazujące uzdolnienie do pełnienia obowiązków nauczycielskich w szkołach czteroklasowych i poświadczające odbytą trzechletnią praktykę nauczycielską, należy wnieść najdalej do sześciu tygodni, licząc od dnia pierwszego umieszczenia niniejszego obwieszczenia w Dzienniku urzędowym (Gazety Lwowskiej) do c. k. Rady szkolnej okręgowej dla miasta Lwowa.

Kandydaci, będący już w służbie mają podania swoje wnosić za pośrednictwem swych przełożonych i tych Rad szkolnych okręgowych, pod których są zwierzchnictwem.

Podań spóźnionych lub niezaopatrzonych w potrzebne dowody uwzględniać się nie będzie.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej
We Lwowie dnia 8 maja 1880.

(3455 3—3) L. 19709.

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania ośmiu galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs

W roku szkolnym 1880/81, który rozpoczyna się dnia 1 września 1880, będzie można wstąpić tylko na pierwszy rok wojskowej niższej szkoły realnej, lub też na pierwszy rok akademii wojskowej w Wiener-Neustadt albo technicznej akademii wojskowej ewentualnie również do akademii marynarskiej. Na 2gi 3ci lub 4ty rok wojskowej niższej szkoły realnej jak również na wszystkie lata wyższej szkoły realnej, w roku szkolnym 1880/81 kandydaci przyjmowani nie będą.

Każdy z kandydatów wykazać winien:

1) iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austryacko-węgierskiej (Cudzoziemcy mogą być przyjęci tylko na mocy osobnego zezwolenia Najjaśniejszego Pana.);

2) iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej;

3) iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalniające;

4) iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest rok 12ty dla wojskowej niższej szkoły realnej, rok 19ty dla akademij wojskowych, wreszcie wiek między 13 a 15tym rokiem życia dla akademii marynarskiej; nakoniec

5) winien każdy kandydat wykazać, iż odbył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze, a mianowicie, jeżeli chce wstąpić na pierwszy rok szkoły niższej realnej, iż ukończył 4tą lub 5tą klasę szkoły ludowej; zaś jeżeli chce wstąpić do akademii wojskowej wykazać winien, iż ukończył z dobrym postępem nauki zupełnej szkoły średniej (tj. szkoły realnej lub gimnazyum) i że w języku francuzkim umie płynnie i poprawnie czytać, jakoteż łatwiejsze ustępy z francuskiego na niemieckie i na odwrót przy pomocy słownika tłómaczyć:

Do wstąpienia do akademii marynarskiej potrzebne jest ukończenie 4tej klasy szkoły realnej lub gimnazyum.

Wojskowa akademia w Wiener-Neustadt kształci wychowanków swoich dla piechoty strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa akademia techniczna dla artyleryi, inżynieryi i do korpusu pionierów.

Kandydaci do technicznej akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu czyli życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub do oddziału inżynieryi.

Do podań załączyć należy:

1) poświadczenie o przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju (poświadczenie to może być również dodatkowo przedłożone w ciągu jednego roku.);

2) metrykę chrztu lub urodzenia;

3) świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej (dla kandydatów do marynarki ma być w świadectwie opisana również siła i doniosłość wzroku);

4) poświadczenie o przebyciu szczepionej lub naturalnej ospy;

5) ostatnie świadectwo szkolne; nakoniec

6) zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego w którem ma być wyrażone ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe, lub stypendyum.

Kandydaci którzy będą przyjęci na miejsca funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych. Kandydaci do wojskowej niższej szkoły realnej mogą wprawdzie egamin wstępny składać częściowo także w swoim języku ojczystym, winni jednak władać językiem niemieckim o tyle biegle iżby z wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli.

Kandaci do wojskowych akademij składają egzamin wstępny wyłącznie w języku niemieckim.

Podania o powyższe miejsca należy wnieść bezpośrednio do wydziału krajowego najdalej do 15 czerwca r. b. Przyjęci do zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem.

Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do zakładów wojskomych znajdzie takowe w 25 części rozporządzeń dla c. k. armii z roku 1875 IX część i tegoż dziennika z roku 1876 (w osobnych odbitkach w drukarni nadwornej L. W. Seidl i syn we Wiedniu).

Bliższe szczegóły tyczące się akademii marynarskiej przejrzeć można w archiwum Wydziału krajowego.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem
We Lwowie dnia 12 maja 1880.

(3438 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1476. W dniach 8go lipca, 22go lipca i 5 go sierpnia 1880 roku odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 98 subrep. 142 w Smolny położonej, dłużników Stasia Dreniów, Stasia Iwasiuty i Ksenì z Dreniów Iwasiutowej własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 150 zł. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem, że na pierwszych dwoch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 300 zł.

Wadyum wynosi 10%.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 29 kwietnia 1880.

(3321 3—3) **Edykt.**

L. 2083. W dniach 17 czerwca, 16 lipca i 17 sierpnia 1880 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 2/3 części realności pod l. 57 subrep. 70 w Bukowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie zakładu kred włościańskiego przeciw Hryciowi Sorochmanowi pto 196 złr. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 350 złr.

Wadyum 35 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutetej-zosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Sambor dnia 16 kwietnia 1880.

(3448 3—3) **Edykt.**

L. 1033. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza niniejszem, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. gal. akc. Banku hipot. we Lwowie przeciw Mojżeszowi Reder o dwie raty po 85 zł. 5 ct i 1148 złr. 4 ct. z pn. odbędzie się w tymże sądzie w jednym terminie t. j. na dniu 10 czerwca 1880 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya realności w Husiatynie pod l. 15 położonej, dłużnika własnej pod następującemi ułatwiającemi warunkami.

Na terminie powyższym sprzedaną zostanie realność ta i niżej ceny wywołania, ogółem za jakąkolwiek bądź cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 4.900 zł. w. a.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania tj. kwotę 245 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć lub odpisać można w ts. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 12 maja 1879 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawo hipoteki na realności tej uzyskali, ustanawia się kuratorem p. Longina Hruszkiewicza c. k. notaryusza w Husiatynie.

Husiatyn 24 kwietnia 1880.

(3498 3—3) L. 259.

Konkurs.

W celu obsadzenia posady ogrodnika miejskiego z wynadgrodzeniem rocznych 500 złr. i ryczałtem na fiakry rocznych 160 złr. rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 15 czerwca 1880 roku.

Posada nadaną będzie prowizorycznie, a stabilizacya nastąpić może wedle uznania reprezentacyi miasta w miarę udowodnionego uzdolnienia i dobrej aplikacyi.

Kompetenci zechcą wnieść swe podania w oznaczonym terminie do Prezydyum Magistratu i załączyć dowody teoretycznego i praktycznego uzdatnienia w sztuce ogrodnictwa i sadownictwa, teraźniejszego zatrudnienia, moralności i znajomości języków krajowych.

Szczegółowe obowiązki ogrodnika miejskiego zawiera odnośna instrukcya służbowa.

Prezydyum magistratu kr. st. m.
Lwow dnia 11 maja 1880.

(3394 3—3) **Edykt.**

L. 2459. Na zaspokojenie wierzytelności Wojciecha Forysia 168 zł. wynoszącej odbędzie się w tutejszym sądzie 9 lipca, 13 sierpnia, 17 września 1880 licytacyjna sprzedaż 8/12 realności dłużnika Jana Faworskiego własnej pod l. 184 w Jarosławiu położonej.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania 680 zł.

Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław 31 marca 1880.

(3341 3—3) **Edykt.**

L. 1438. W dniu 7 lipca 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 112 subrep 102 w Załokciu położonej dłużników Antoniego Chymyn i Potahny Zawadzkich Chymyn własnej w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł. w. a. z pn. o godzinie 9 przedpołudniem z tem, że realność ta na tym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 29 kwietnia 1880.

(3342 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1439. W dniu 7 lipca 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 16 subrep. 11 w Załokciu położonej dłużnika Hrynia Lesyczak vel Leszyczak własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 200 zł. w. a. z pn. o godzinie 9 przedpołudniem z tem, że realność ta na terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 400 złr.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 29 kwietnia 1880.

(3449 3—3) **Edykt.**

L. 5402. C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu przeprowadzi na zaspokojenie wierzytelności Władysława i Kornelii Mańkowskich 1035 zł. a. w. z pn w dniu 16go czerwca 1880 o 10tej rano jako na ostatnim terminie w zabudowaniu tusądowem publiczną przymusową sprzedaż połowy realności w Budzyniu pod l. k. 186 położonej według Tom IV, str. 21 n 7 dziedz. dłużnika Feliksa Śliżyńskiego własnej.

Cena wywołania 1805 zł. a. w. wadyum 180 zł. a. w.

Bliższe warunki oraz akt opisania i oszacowania wraz z wyciągiem hipotecznym do przejrzenia w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy
Krakowiec 30 grudnia 1879.

(3275 3—3) **Edykt.**

L. 4538. C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że w dniach 17go czerwca, 15 lipca i 19 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10 rano w celu wydobycia sum 600 zł., 600 zł, 600 zł. i 14489 zł. 30 ct. w. a. z pn. przez Franciszka i Wandę Longchamps galicyjskiemu akcyjnemu bankowi hipotecznemu we Lwowie, dłużnych, odbędzie się w gmachu tusądowym przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Sokoliki i Łuszczany w powiecie Turka położonych w galicyjskiej tabuli krajowej Dom. 334 pag. 37 58 n. 29 26 haer. na imię Franciszka i Wandy Longchamps zapisanych.

Cenę wywołania stanowi suma 43900 zł. w. a.

Wadyum wynosi 4390 zł.

Na pierwszych trzech terminach dobra te niżej ceny wywołania sprzedane nie będą.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla późniejszych i nieobecnych wierzycieli ustanawia się kuratorem adwokata Dra Budzynowskiego.

Sambor dnia 13 kwietnia 1880.

(3337 3—3) **Edykt.**

L. 16982 C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem ściągnięcia „pretensyi nieletnich spadkobierców śp. Józefa Falty w kwocie 1050 zł. z pn. dozwoloną została przymusowa sprzedaż realności pod l. 780¼ we Lwowie Adolfa Banka jak Dom. 229 pag. 383 n. 3 haer. własnej, która sprzedaż odbędzie się w dwoch terminach dnia 28 czerwca i 28 lipca 1880 każdym razem o godzinie 11 przed południem.

Cenę wywołania stanowi suma 25453 zł. 20 ct. Jako wadyum ma być 10% ceny wywołania tj. suma 2545 zł. 32 ct. w gotówce lub w papierach wartościowych do pupilarnego ubezpieczenia zdolnych przed rozpoczęciem licytacyi złożoną Resztę warunków licytacyi można przejrzeć w registraturze sądowej. W końcu ustanawia się dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 10 kwietnia 1880 prawa rzeczowe na rzeczonej realności uzyskali, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca lub następne wcale nie lub w cześnie doręczone być nie mogły, adw. Dr. Dziubińskiego kuratorem, zaś adw. Dr. Hryszkiewicza jego zastępcą.

Lwów dnia 1 maja 1880.

(3286 3—3) **Edykt.**

L. 8867. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Samuela Biera w kwocie 240 zł w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod Nr. 10 w Zagorzycach do nieobjętej massy spadkowej Jędrzeja Drozda należącej, ciała tabularnego niemającej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 21 czerwca, dnia 26 lipca i dnia 30 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołalną stanowić będzie wartość szacunkowa 965 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wysokości 96 zł w. a.

Reszta warunków, protokoły egzekucyjnego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ropczyce dnia 30 marca 1880.

(3444 3—3) **Edykt**

L. 2415 C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Wacława Winnickiego, Karola Kummera, Dr. Günthera i Klemensa Kohna, że Władysław Boratyński i Marya Białkowska 2. v. Boratyńska imieniem własnem tudzież jako matka i opiekunka nieletniej Maryi Białkowskiej wnieśli prośbę do tut. sąd. o umorzenie następujących pozycyj w stanie biernym realności pod l. k. 3 w Tarnowie położonej intabulowanych jako to: sprawa trzechletniej dzierżawy tej realności na podstawie kontraktu między Szymonem Krogulskim a Wacławem Winnickim 31 marca 1807 zawartego w Dom. 1 pag. 7 n. 1 on. na rzecz Wacława Winnickiego intabulowanego, prawa trzechletniej dzierżawy tej realności na podstawie kontraktu między Szymonem Krogulskim a Karolem Kummerem 19 sierpnia 1810 zawartego w Dom. 1 pag 7 n. 2 on. na rzecz Karola Kummera intabulowanego, prawa jednorocznej drzierżawy tej realności na podstawie kontraktu między Szymonem Krogulskim a Dr. Günterem 24 marca 1814 zawartego w Dom. 1 pag. 7 n. 3 on na rzecz Dr. Günthera intabulowanego, prawa jednorocznej dzierżawy tej realności na podstawie kontraktu między Katarzyną Krogulską a Klemensem Kohn 26 lipca 1815 zawartego w Dom 1. pag. 9 n. 5 on. intabulowanego, zarazem wszystkich tych, którzycy sobie jakie pretensye do powyż wymienionych praw intabulowanych rościli, ażeby się z takowemi w przeciągu roku tj. najdalej do dnia 1 kwietnia 1881 do tut. sąd. zgłosili.

Tarnów dnia 26 lutego 1880.

(3436 3—3) **Edykt.**

L. 9158. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na żądanie Samuela Frachtera w celu zaspokojenia sumy 130 zł. z pn. dozwoloną została publiczna przymusowa sprzedaż realności dłużnika Józefa Saprechi własnej w Zaleścach pod Nr. 4 położonej w drodze publicznej licytacyi w dniu 3 czerwca 1880, na dniu 8 lipca 1880 i na dniu 11 sierpnia 1880 każdym razem o 10 godź. przed południem w tut. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 580 zł. 50 ct.

Wadyum 58 zł. 5 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów 31 marca 1880.

(3522 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 9130. Z końcem czerwca b. r. zwija się c. k. urząd pocztowy w Czortowcu a z gmin należących do obrębu doręczenia tegoż urzędu przydziela się; Czortowiec, Bałachorówka i Hawrylak do c. k. urzędu pocztowego w Obertynie, Okno zaś do Horodenki.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.
Lwów dnia 14 maja 1880.

Kundmachung.

Mit Ende Juni l. Js. wird das k. k. Postamt in Czortowiec aufgelassen. Von den zum Bestellungsbezirke des Postamtes in Czortowiec gehörigen Ortschaften werden: Czortowiec, Bałachorówka und Hawrylak dem k. k. Postamte in Obertyn; Okno hingegen jenem in Horodenka zugewiesen.

K. k. Post-Direction.
Lemberg am 14 Mai 1880.

(3536 1—3) **Edykt.**

L. 4549. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie ogłasza, iż celem zaspokojenia należącego się Wysokiemu Skarbowi zwrotu sprzeniewierzonych przez Pawła Klimkiewicza podatków w kwocie 333 zł. 85½ ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 28 maja 1880 o godzinie 10 rano ponowna publiczna sprzedaż ¼ części realności gruntowej pod l. 32 rep. 13 w Cieklinie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej teraz do spadkobierców Pawła Klimkiewicza należącej, za jakąbądź cenę kupna.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 430 zł. zakład 10/100 ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Zmigród 30 marca 1880.

(3534 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1756. Celem zaspokojenia należytości Tekli Hukowej w kwocie 321 zł. i naturaliow z przynależytościami odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 2 czerwca, 5 lipca i 4 sierpnia 1880 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż gospodarstwa pod l. 87 w Ulhówku dłużnika Stefana Pypy własnego, ciała tabularnego niestanowiącego.

Cena szacunkowa 1310.

Wadyum 131 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.
Uhnów dnia 10 kwietnia 1880.

(3535 1—3) **Edykt.**

L. 4548. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie ogłasza, iż na pokrycie pretensyi Wysokiego Skarbu w kwocie 274 złr. 99½ ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 4 czerwca 1880 o 10 godzinie rano ponowna publiczna sprzedaż ¼ części realności gruntowej pod l. 101/5 w Cieklinie leżącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Józefa Swiątka własnej, za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu.

Cenę wywołania stanowi suma szacunkowa 480 zł.

Zakład 48 zł. w. a.

Protokół opisania i oszacowania, tudzież reszta warunków są w registraturze do przejrzenia.

Zmigród 31 marca 1880.

(3527 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 57. C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 98 złr. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 37 subrep. 30 w Butelce wyżnej położonej, dłużnej nieobjętej masy spadkowej po ś. p. Piotrze Jasińskim własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 24 maja, 25 czerwca i 21 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 150 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Borynia dnia 20 stycznia 1880.

(3392 1—3) **Edykt.**

L. 6832. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Dąbrowskiego przeciw Tacyannie Mycawkowej o 150 złr. w. a. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 85 w Drohobyczu dłużniczki jak Dom Lisznia Tom II pag. 235 n. h. 3 i pag. 285 n. h. 7 własnej w trzech terminach a to dnia 23 czerwca, 28 lipca i 25 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze Nr. II z tem, że realność przy dwóch pierwszych terminach tylko za lub wyżej, przy trzecim zaś poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Dla wierzycieli hipotecznych późniejszych ustanowiony jest kuratorem adwok. Dr. Łopuszański w Drohobyczu.

Cenę wywołania stanowi kwota 437 złr. 80 ct.

Wadyum 43 złr. 78 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół sądowego ocenienia realności można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Drohobycz dnia 12 kwietnia 1880.

(3412 1—3) **Edykt.** L. 1139.

Ck. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie wzywa niniejszym edyktem tego, w którego ręku weksel z daty Kraków 29 listopada 1876 w dwa miesiące od daty na zlecenie Katarzyny Szmist płatny, na 50 zł. opiewający przez Maryannę Pozowską wystawiony się znajduje, by takowy w przeciągu 45 dni licząc od ostatniego ogłoszen. tego edyktu sądowi tutejszemu przedłożył, w razie bowiem przeciwnym weksel ten uważanym będzie za żaden, a wystawczyni tegoż wekslu nie będzie zobowiązaną odpowiadać z takowego posiadaczowi tego wekslu.

Kraków 23 stycznia 1880.

(3411 1—3) **Edykt.**

L. 4441. Ck. sąd powiatowy w Birczy rozpisuje celem ściągnienia wierzytelności lwowskiego zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Onufremu Gelaczykowi w kwocie 100 złr. a. w. z pn. wywalczonej publiczną sprzedaż realności l. k. 112 w Kluczu Onufrego Gelaczyka ciała tabularnego niestanowiącej w trzech na dniu 23 czerwca, 21 lipca i 25 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10tej z rana w wyznaczonych terminach, przy trzecim terminie także niżej ceny wywołania 400 złr. w. a.

Zakład wynosi 40 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w c. k. sądzie.

Bircza 7 grudnia 1878.

(3416 1—3) **Edykt.**

L. 3151. W c. k. sądzie powiatowym deleg. miejskim w Krakowie odbędzie się dnia 25 czerwca 1880 o godz. 10 przed południem celem zaspokojenia 5 zaległych rat po 18 złr. 75 kr. z pn., tudzież reszty kapitału pożyczkowego w kwocie 186 złr. 62 ct. z pn. na żądanie galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przymusowa sprzedaż realności pod l. 35 w Woli Justowskiej w powiecie Krakowskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Maryanny Panek własnością będącej pod warunkami edyktem z dnia 22 stycznia 1879 l. 35830 ustanowionemi jednak nawet poniżej ceny wywołania 450 złr. za jakąkolwiek cenę.

Wadyum wynosi 45 złr.

Resztę warunków licytacyi i protokół zastawniczego opisania powyższej realności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jako też Dra Aleksandra Pogorzelskiego ustanowiony p. adw. Dr. Goldman w Krakowie.

Kraków 30 marca 1880.

(3446 1—3) **Edykt.**

L. 38. C. k. m. d. Sąd powiatowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że w celu doręczenia uchwały intabulacyjnej z dnia 31 stycznia 1880 l. 38 dla Józefa Lewönherza z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adwokat Dr. Dilenowski ustanowiony został.

C. k. sąd powiatowy m. d.
Tarnopol dnia 31 stycznia 1880.

(3533 1—3) **Edykt.**

L. 4470. Maksyma Tarasinka gospodarza z Tartakowca uznano za marnotrawcę, a kuratorem dlań ustanowiono Fedka Hryцyka ze Switarzowa.

Z c. k. sądu powiatowego.
Sokal dnia 26 kwietnia 1880.

(3382 1—3) **Edykt.**

L. 199. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem podaje do ogólnej wiadomości, iż Hafia vel Agopia Prokopów z domu Panków włościanka z Krasnej wniosła w dniu 7 stycznia 1879 l. 199 do tutejszego sądu prośbę o uznanie jej męża Michała Prokopów, który w roku 1872 do księstw naddunajskich na robotę wywędrował i tamże pod Tekuczą w Kodybie około Zielonych Swiąt tegoż roku umrzeć miał, za umarłego a związek małżeński z nim zawarty za rozwiązany. Wzywa się przeto wszystkich, którzyby o życiu Michała Prokopów wiadomość mieli, aby o tem sądowi tutejszemu lub ustanowionemu kuratorowi Dr. Eminowiczowi w przeciągu jednego roku donieśli.

Stanisławów 7 lutego 1880.

(3383 1—3) **Edykt.**

L. 12927. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa niewiadomego posiadacza książeczki wkładkowej Stanisławowskiej kasy oszczędności Nr. 2654 na 50 zł. w. a. dnia 17 czerwca 1878 wystawionej, na imię Olgi Daniłowicz opiewającej, aby w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni swoje prawa do tej książeczki wkładkowej w tutejszym c. k. sądzie tem pewniej wykazał, inaczej książeczka ta po upływie tego terminu na ponowne żądanie proszącego jako amortyzowana uznaną zostanie.

Stanisławów 25 października 1879.

(3447 1—3) **Edykt.**

L. 11826. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 457 zł. 55 ct. z pn. z większej 500 zł. c. k. uprzyw. galic. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie od Wojciecha i Jana Bębenków należącej się odbędzie się w dniach 24 czerwca, i 2 sierpnia 1880, każdym razem o godzinie 10 z rana, w gmachu sądowym publiczna licytacya realności włościańskiej pod l. konsk. 136 subr. 11 w Płazie położonej Wojciecha i Jana Bębenków własnej, składającej się z domu drewnianego, dwóch stajen, piwnicy, stodoły drewnianej i z gruntu 11 morgów 1404 kwadr. sążni dotąd przedmiotem ksiąg gruntowych nie będącej

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 800 zł. Wadyum wynosi 80 zł.

Na obydwu terminach posiadłość poniżej ceny szacunkowej nie będzie sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych, oraz akty zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Chrzanów 20 stycznia 1880.

(3419 1—3) **Edykt.**

L. 5495. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie w kwocie 400 zł. a. w. względnie 356 zł. 69 ct. w. a. z pn. odbędzie się w jednym terminie dnia 5go lipca 1880 o 9 godzi. przed połud. publiczna przymusowa licytacya realności pod l. 157/29 w Borku położonej, wykazami hipot. gminy katastr. Borek l. 157 i 217 objętej, Jana Waśniowskiego i Michała Dudy własnej,

Cena wywołania wynosi 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny w sądzie przejrzeć można.

Brzeście d. 22 kwietnia 1880.

(3465 1—3) **Edykt.**

L. 6721. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej wpisanych pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Pogórska Wola, Pogórze przyległość do Woli Pogórskiej i Folwark Poskle w gminie katastralnej Pogórska Wola, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Witkowice w gminie katastralnej Witkowice okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;

Wola Żyrakowska w gminie katastralnej Wola Żyrakowska, Kawęczyn w gminie katastralnej Kawęczyn, okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Glinik polski w gminie katastralnej Glinik polski, okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Trześń przyległość do dóbr Malinie w gminie katastralnej Trześń, okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

II. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Grzęska, przyległość do Lubomierza w gminie katastralnej Grzęska, Nowosielce przyległość do Przeworska w gminie katastralnej Nowosielce a częścią także w obrębie gminy katastralnej Grzęska, Studziana górna i Studziana dolna w gminie katastralnej Studzian w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Rogóżno przyległość do dóbr Przeworsk w gminie katastralnej Rogóżno, okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Majdan Zbydniowski, seu Wólka Zbydniowska przyległość do Zbydniowa w gminie katastralnej Majdan Zbydniowski, Zbydniów w gminie katastralnej Zbydniów, Zaleszany w gminie katastralnej Zaleszany, okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Swilcza czyli Swińcza i Kameszyn, przyległość do dóbr Swilcza, w gminie katastralnej Swilcza z miejscowością Kameszyn okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Zielonka przyległość do Raniszcwa w gminie katastralnej Zielonka, Raniszów i Raniszów kolonia przyległość do Raniszowa w gminie katastralnej Raniszów z kolonią Ranischau, okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

III. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Mostki w gminie katastralnej Mostki, okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Janczowa w gminie katastralnej Janczowa Jankowa I właściwie ⅓ części Jankowa II właściwie ⅔ części w gminie katastralnej Jankowa, Falkowa górna i Falkowa dolna w gminie katastralnej Falkowa, okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Bienarowa i Bienarowa część, przyległość dóbr Kryg w gminie katastralnej Bienarowa, okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Popardowa wyżna, Popardowa niżna, Kamionka przyległość do dóbr Nawojowa i Margor przyległość do Nawojowy w gminie katastralnej Popardowa, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

IV. W okręgu sądu krajowego w Krakowie;

Brzesko, w obrębie gminy katastralnej Brzesko, Biesiadka vel Bieździatka w obrębie gminy katastralnej Biesiadka, Tymowa część Czarkówka z gruntem Karczówka i zagroda Majchrówka, czyli Musiałówka, Tymowa część Baszówka i Tymowa część Pawłowszczyzna w obrębie gminy katastralnej Tymowa, okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Włosienica w obrębie gminy katastralnej Włosienica, okręgu sądu powiatowego w Oświęcimie;

Bysina przyległość do dóbr Borgenta, w obrębie gminy katastralnej Bysina, Biertowice przyległość do Lanckorony w obrębie gminy katastralnej Biertowice, okręgu sądu powiatowego w Myślenicach;

Szczyk vel Szczyrk przyległość do Łodygowic, w obrębie gminie katastralnej Szczyrk, okręgu sądu powiatowego w Biały;

Jugowice i Borek Fałęcki, w obrębie gminy katastralnej Borek Fałęcki, Sidzina Dom. 416 p. 560 i Sidzina Dom. 10 p. 203, w obrębie gminy katastralnej Sidzina, okręgu sądu powiatowego w Skawinie;

Podedworze w obrębie gminy katastralnej Podedworze, Proszówka i Krzyżanowice małe przyległość do Proszówki w obrębie gminy katastralnej Proszówka, okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Zdonia, w obrębie gminy katastralnej Zdonia, Stróże, w obrębie gminy katastralnej Stróże, Paleśnica przyległość do Zakliczyna w obrębie gminy katastralnej Paleśnica, Olszowa w obrębie gminy katastralnej Olszowa, Dzierzaniny, w obrębie gminy katastralnej Dzierzaniny, Bieśnik, przyległość do Zakliczyna w obrębie gminy katastralnej Bieśnik, okręgu sądu powiatowego w Wojniczu;

Łodygowice w obrębie gminy katastralnej Łodygowice, Radziechów przyległość do dóbr Wieprz w obrębie gminy katastralnej Radziechów, okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Lanckorona (miasto) w obrębie gminy katastralnej Lanckorona w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi; położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za nowe wykazy tabularne poczynając od dnia 25go maja 1880 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie, pod II w sądzie obwodowym w Rzeszowie, pod III w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, pod IV w sądzie krajowym w Krakowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości nową księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie: co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Tarnowie; co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Rzeszowie; co do wykazów tabularnych ad III do sądu obwodowego w Nowym Sączu; co do wykazów tabularnych ad IV do sądu krajowego w Krakowie; najdalej do dnia 31go lipca 1881, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach tabularnych, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 29 kwietnia 1880.

(3415 3—3) Edykt.

L. 6873. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Józefa Rothenstreicha właściciela domu w Czortkowie a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. Jana Szankowskiego c. k. sędziego w Czortkowie a tymczasowym zarządcą masy p. adw. Dra Czaczkowskiego w Czortkowie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 28go maja 1880 o 9tej godzinie przed południem, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensyę wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 24 czerwca 1880 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 2go lipca 1880 o godzinie 10tej z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Czortkowie lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Czortkowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej". Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 10 maja 1880.

Doniesienia prywatne.

Majątek

w przemyskiej pszennej glebie do **nabycia** lub **zadzierżawienia.** Ornej ziemi morgów 715, łąk 180, ogrodów 16, lasu 735. — Dom duży murowany. — Gorzelnia. — Gospodarskie budynki odpowiednie. Godzina jazdy do kolei Karola Ludwika — Bliższa wiadomość u Wgo adwokata ***Kabata* we Lwowie.** (3155 4—5)

(3497 3—3) L. 685.

Edykt.

W tutejszym urzędzie gminnym złożono 100 zł. banknotami, znalezionych d. 27 kwietnia 1880 w Zbarażu.

Wzywa się właściciela do zgłoszenia w myśl §. 391 ust. cyw.

Zbaraż dnia 14 maja 1880.

OGŁOSZENIE.

Znany we Lwowie od 45 lat istniejący (2283 16—?)

Główny skład

fortepianów

pianin, harmonium i innych instrumentów przeniosłem napowrót z ulicy Ormiańskiej do nowo zbudowanej kamienicy na **ulicy Karola Ludwika l. 7** i zaopatrzyłem takowy w świeży transport fortepianów, pierwszorzędnych fabryk tak wiedeńskich jako też i zagranicznych, które po nader umiarkowanych cenach wysprzedaję, z gwarancyą na lat 10.

JAN BALKO **ul. Karola Ludwika liczba 7.**

W kamienicy przy ulicy Ormiańskiej l. 16, jest do wynajęcia 5 pokoi z balkonem, przedpokojem, kuchnią i przynależytościami. — Bliższa wiadomość: ulica Karola Ludwika l. 7. w składzie fortepianów.

Po raz pierwszy sprowadzone świeże i naturalne

WODY MINERALNE

krajowe i zagraniczne

otrzymuje i poleca

nowo otworzony handel

JÓZEFA PADEWSKIEGO

we LWOWIE

Wysyłki na prowincyę zwrotną pocztą. (2765 16—?)

Zdrojowisko siarczanne

w Pustomytach

pod Lwowem,

otwarte zostanie z końcem maja r. b. dla użytku publicznego. Zakład kąpielowy w Pustomytach jest położony przy stacyi kolei Arcyksięcia Albrechta, **Glinna-Nawarya.** Jazda ze Lwowa do tej stacyi trwa 45 minut a ze stacyi do samego zakładu kąpielowego, omnibusem, 10 minut. W budynku mieszkalnym, odpowiednio urządzonym, mogą goście znaleźć stosowne pomieszczenie. Do kąpieli zbudowano stosowne łazienki. **Ten zakład zdrojowy został koncesyonowany dekretem wysokiego c. k. Namiestnictwa dnia 27 kwietnia 1880 do l. 17995 a c. k. krajowa Rada zdrowia zalicza te zdroje na podstawie chemicznego rozbioru do rzędu najsilniejszych zdrojów siarczanych.**

Cały ten zakład Kąpielowy

z stosownemi urządzeniami **jest natychmiast do wydzierżawienia pod bardzo przystępnemi warunkami.** Dzierżawca może ewentualnie objąć także dzierżawę propinacyi w Pustomytach i w przysiołku Wolicy. Po bliższą informacyę zgłosić się można do portyera w hotelu Langa we Lwowie. (3089 8—?)

SZEMATYZM

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem

na rok

1880

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi „Gazety Lwowskiej."

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

☞ **Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.**

Książki na

Nagrody pilności

polecone przez Radę szkolną, w złoconych oprawach **najtaniej** i w wielkim wyborze dostarcza księgarnia

J. M. Himmelblau'a

w Krakowie.

Zwracam uwagę na to, że nabyłem większą część „Wydawnictwa czytelni ludowej" Nowoleckiego i że takowe najtaniej obliczam od 6 cnt. i wyżej. Zamawiającym za kilka guldenów odstępuję stosowny rabat i przesyłam na mój koszt. Katalog na żądanie franco. (3267 2—4)

(3457 3—3) L. 85.

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady ogrodnika dla plantacyj i innych zakładów ogrodowych miejskich w Krakowie rozpisuje się niniejszem konkurs do końca czerwca r. b.

Uposażenie etatowe ogrodnika wynosi 500 zł. płacy i 100 zł. dodatku służbowego rocznie tudzież wolne mieszkanie.

Kandydatowi jednak, któryby się wykazał wyższem wykształceniem fachowem będzie przyznane wynagrodzenie przewyższające płacę etatową. Wysokość wynagrodzenia zależeć będzie w takim razie od obopólnej umowy.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania należycie ostemplowane i świadectwami uzdolnienia zaopatrzone do Prezydyum Magistratu w terminie wyżej oznaczonym.

W Krakowie dnia 12 maja 1880.

Prezydent miasta
Dr. Zyblikiewicz.

Szuka się

pomieszkania

złożonego z **9 do 10 pokojów** w dzielnicy schludnej i niezbyt oddalonej od śródmieścia, na **dole** lub na **pierwszem piętrze.** Pomieszkanie ma być podzielne w ten sposób, aby tworzyło trzy partye z równą ilością pokojów, **dwie** z kuchniami, trzecia bez kuchni, niekoniecznie na jednem i tem samem piętrze. Pierwszeństwo mają pomieszkania w pobliżu ogrodu jezuickiego, lub same z ogródkiem. Pomieszkania te mogą być wynajęte **od 1go lipca** lub **wcześniej.** — W razie odpowiednich warunków mógłby być wynajęty cały mały dom. Oferty przesyłać należy do **Administr. „Gazety Lwowskiej"** bez pośrednictwa trzecich osób.

Ogłoszenie.

Niniejszem mamy zaszczyt podać do wiadomości P. T. Wysokiej Publiczności że z dniem 6 kwietnia br. objęliśmy

Hotel Warszawski

we Lwowie

w dzierżawę. Równocześnie donosimy, że całe wewnętrzne urządzenie zostało kompletnie odnowione. 40 pokojów gościnnych w cenie od 50 ct., 60 ct., 70 ct., 80 ct. do 3 zł. za dobę z wszelkim komfortem urządzonych; restauracya pod własnym zarządem zawsze w najświeższe potrawy i w wyborowe wina krajowe i zagraniczne zaopatrzona. Dołożywszy starań i nakładów wszechstronnie, mamy to sumienne przekonanie, że wszelkim wymaganiom JJ. Wnych Panów Obywateli Wiejskich, Przewielebnego Duchowieństwa z prowincyi jakoteż P. P. Kupców z zagranicy przybywających, pod każdym względem w zupełności zadość uczynić podołamy. Polecając się najłaskawszym względom, piszemy się

z wysokiem poważaniem

Walentin Schelling i T. Strzelczuk. (3136 5—6)

W Krakowie

jest do sprzedania z wolnej ręki obszerny, okazały, narożny — blisko Rynku położony

Pałac.

Szczegółowych wiadomości udzieli na żądanie **W. Grabowski** ulica Długa l. 17. (2672 6—6)

L. Ostafiński i Sp.

nowo założona

CUKIERNIA

we Lwowie

przy ulicy Jagiellońskiej l. 7, poleca Wszelkie wyroby cukiernicze pierwszej jakości a najtaniej. (2675 6—?)

Zakład

naukowo wychowawczy żeński

Eufemii Niesiołowskiej

w Krakowie

Plac Dominikański l. 485, przeniesionym będzie od 1 lipca r. b. na ulicę św. Jana l. 312, obok domu księżnej Cecylii Lubomirskiej.

Jak dotąd tak i nadal poleca się względom szanownych rodziców i opiekunów.

Udziela się tamże prócz nauk szkolnych języków: francuskiego, angielskiego, niemieckiego, rysunków, muzyki, śpiewu. Konwersacya ciągła z cudzoziemcami zostającymi w Zakładzie w trzech językach. Szanowni rodzice życzący sobie swe córki umieścić w tymże Zakładzie, raczą **zgłaszać** się listownie lub osobiście. Programy na żądanie przesyłane. (3541 1—6)

Czernidło glicerynowe do obuwia

wynalazku

JANA IHNATOWICZA

magistra farmacyi i chemika sądowego.

Czernidło (szuwaks, szwarz) to niezawiera wolnego kwasu przeto bez zaprzeczenia jest najlepszem, bo obuwia nie psuje, daje trwały i piękny metalowy połysk, czyni skórę miękką i wytrwałą. Pudełko 10 i 20 cnt. kilo 50 centów.

Główny skład ulica Kopernika l. 3, obok apteki Mikolascha. (3090 2—?)

Ces. król. uprzyw. (3461 3—3)

gal. kolej żelazna Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Przy odbytem na dniu dzisiejszym 24 zwyczajnem zgromadzeniu walnem akcyonaryuszów c. k. uprzyw. galicyjskiej kolei Karola Ludwika, ustanowiono superdywidendę za rok 1879 na 5 zł. 75 ct. w. a. za każdą akcyę, a względnie za każdy okaz użytkowania.

Płatny na dniu 1 lipca 1880 kupon akcyjny będzie zatem wymieniony za 11 zł. w. a., kupon zaś okazu użytkowania za 5 zł. 75 ct. w. a. w kasie centralnej towarzystwa w Wiedniu, tudzież w innych wiadomych agencyach płatniczych.

Występujący członkowie Rady zawiadowczej a mianowicie panowie: hrabia Włodzimierz Borkowski i ekscelencya hrabia Kazimierz Krasicki, zostali ponownie wybrani.

Do wydziału rewizyjnego dla zbadania rachunków za r. 1880 zostali wybrani Pp. Natan Kallir, Dr. Jan Weinczierl i Dr. Ferdynand Kratter.

Wiedeń, dnia 14 maja 1880.

Rada za[illegible]do[illegible].

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12, dom Wernera.